

2. d 141

Geſchēdženak.

Prothyfa sa Sserbow

na pſchestupne ſčto

1 8 9 2.

Z nakładom Maćicy Serbskeje.

w kommissiji M. Smolerja.

Cjischej Smolerjez knihicjischezrenje w maćicznym domje w Budyschinje.

W tuthym 1892. lěcze po Khryſtuſu, kotrež ma 366 dňow, liczi ſo lět:

wot ſtworjenja ſwěta	5841,
= wuſtajenja julianskej protýži	1937,
= cíerpijenja a horjeſtacža Khryſtuſoweho	1859,
= ſpocžatka khchesczijanstwa w Šerbach	872,

wot ſaloženja Budyskſkeho tachantſima	672,
= ſpocžatka reformazije	375,
= naroda krala Alberta	64,
= ſaloženja Maczizy Šerbskeje	45.

Zyrkwinſke lětne ſnamjenja.

W porjedzenej Hřejhorjowej protýži:	W starej julianskej protýži:
12 . . . ſlota liežba	12
25 . . . wobwód ſlónza	25
5 . . . romſke daňſke čížlo	5
C. B. . . pišník nježelski	E. D.
I . . . epafthy	XII
17. haprleje . . . jutrowniczka	5. měrza
27. nov. . . 1. nježela adventa	29. dez.

Sacžmice ſlónza a měžacžka.

W lěcze 1892 ſo ſlónzo a tež měžacžk dwójzy ſa-
ćmitaj; poſla naš budže jenož wobojo ſacžmice ſe měžaza
widžecž. Prěnje ſacžmice ſlónza, doſpolne, ſměje ſo
26. haprleje wjecžor wot 8 hodž. 58 min. hacž do
1 hodž. 2 min. w nozy; druhé, hodžej ſo ſlónzo jenož
ſi džela ſacžmi, ſapocžni ſo 20. októbra popołdnju
w 5 hodž. 13 min. a ſlónči ſo wjecžor 9 hodž.
55 min.

Prěnje měžacžkowe ſacžmice, ſi džela, ſměje ſo
wot 11. ſi 12. meji wot nozy 10 hodž. 8 min. hacž
rano do 1 hodž. 34 min.; druhé, doſpolne, 4. nov.
popołdnju wot 3 hodž. 7 min. hacž do 6 h. 19 min.
wjecžor. Poſla naš měžacž hafle ſe ſapocžatkom połneho
ſacžmice ſkhadža.

W lěcze 1892 Venus-ferniczka ♀ knježi.

Stoletna protýža praji, ſo ſu ſéta, w kotrejch
Venus-ferniczka knježi, bóle wložne hacž ſuſe, tež cíeſne
a khetro cíopk.

Malěcze. Poſledne dny měrza ſu cíopk, hapr-
leja je hacž do 25. ſuſha, potom ſymna, meja ma
ſi wopředka hrube a ſymne dny, tak ſo płodam strach
ſmiersnycž hroſy.

Lěcžo ma khetro wjele deſčeža, kotrež paſ ſemju
tola jara njewoſkewja. ſhyňo a žito ſo derje dom
khowa, tola nježmě ſo ničto ſi tmy dleči.

Nasyma. Prěni džel ma wjele deſčeža a ſažne
miersnjenje, hodž paſ je prěnja połozja októbra nimo,
ſapocžni ſo ſuſe wjedro a traje hacž do ſapocžatka
adventa.

Syma. Po rjanej nasymje ſaſtupi ſe ſapocžatkem
dezembera nahle ſyma ſe ſuſhem a traje hacž do
februara, kotrež je ſi wopředka trochu ſiwi, wot druhéje
połozjj paſ jara ſymy hacž do 4. měrza, potom wulfie

wětry hacž do ſónza. Malětne ſywy ſo derje doſč
radža, woſebe jecžinjei. Dokelž je ſaſidžene lěto
wložne bylo, ſměje žito wjele formy, runjež pſcheňuſy a
rožy we keſenju strach hroſy.

Prěni a poſledni naſymy ſyw je najlepſhji,
frjedzny wotežeru ſchlinski. Wowy, ſočki, hroſi a woka
dyrbja ſo ſyč, hodž neje ani pſche ſuſhu ani pſche
wložno. Konopej a len ſtej dobrzej, ale konopej woſtanje
kuſha. Šead budže ſo na někotrych stronach derje, na
někotrych ſrěnjo radžicž, někotre woſtanu zyle hjes ſaduſ.
Hrimanjoſ budže mało. Naſymu budže wjele myſhovy
a ſchlinkow. Khorovče ſo te lěto pomalu hoja, najwjavny
je ſich w naſečzu a na ſónzu naſymy, tež pſchiidže te
lěto husto mór mjes ſlót.

Schthri lětne čaſhy.

Sapocžatki naſečza: 20. měrza rano 4 hodž.
= ſečza: 20. junija w nozy 12 hodž.
= naſymy: 22. ſeptembra popołdnju 2 hodž.
= ſymy: 21. dezembra dopołdnja 9 hodž.

Schthri ſkatembr.

W porjedzenej Hřejhorjowej protýži:	W starej julianskej protýži:
9. měrza	{ Reminiscere }
8. junija	{ ſwj. Trojizy }
21. ſeptembra	{ khčiza }
14. dezembra	{ Lutije }
	26. małeho róžka
	27. meje
	16. ſeptembra
	16. dezembra.

12 nježjekich ſnamjenjow.

boran,	law,	tělnit,
býk,	knježna,	koſoróžk,
dwojniskaj,	waha,	wódný muž,
rak,	ſchkorpcion,	rybie.

Jutry:

1893: 2. haprleje.	1897: 18. haprleje.
1894: 25. měrza.	1898: 10. haprleje.
1895: 14. haprleje.	1899: 2. haprleje.
1896: 5. haprleje.	1900: 15. haprleje.

Abbreviaturen abo pſchitrotſchenja ſlowow

⌚ ſlónzo, ⚡ měžacž, ☺ połny měžacž, ⚪ po-
ſlenni běrlík, ☺ mlody měžacž, ⚡ prěni běrlík, ⚪
ſkhadž, ſkhadženje, khow, khowanje, dop. dopołdnja, pop. 8
popołdnju, h. hodžina, m. minuta.

1892. Januar,

wulki róžk,

ma 31 dnjow.

Dň.	Vorjedžena protýka. Evangelicka.	Katholicka.	schadž. h. m.	khow. h. m.	Rebetež. Rebetež.	schadž. h. m.	khow. h. m.
1. týdžen. Text dop.: Mat. 16, 24—26; psl. 102, 26—29; Hebr. 10, 35, 36; pop.: Jan. 4, 34—36.							
1. pátek	Nowe lěto	Nowe lěto	8 5 4	2	9 41	5 10	
2. sobota	Kaschpra	Makarija	8 5 4	3	10 16	6 32	
2. týdžen. Text dop.: 1. Mojs. 28, 10—17; psl. 139, 7—12; Kol. 2, 18; pop.: Mat. 3, 13—17.							
3. nedžela	Nj. p. n. I.	Nj. p. n. I.	8 5 4	4	10 43	7 58	
4. pondžela	Baltašara	Titusa	8 5 4	5	11 4	9 23	
5. wutora	Simeona	Telesfora	8 5 4	6	11 21	10 47	
6. štreda	3 kralow	Swj. 3 kral.	8 5 4	7	11 36	dop.	
7. schtvórtk	Juliany	Luciana	8 4 4	8	11 51	12 10	
8. pátek	Erharda	Severina	8 4 4	10	pop.	1 32	
9. sobota	Czechiméra	Juliana	8 3 4	11	12 28	2 56	
3. týdžen. Text dop.: 1. Mojs. 50, 15—21; psl. 3, 5—7; Jan. 3, 17, 18; pop.: Mat. 4, 1—12.							
0. nedžela	1. n. po 3 fr.	1. n. po 3 fr.	8 3 4	12	12 54	4 20	
11. pondžela	Allofíje	Hygina	8 2 4	14	1 28	5 42	
12. wutora	Reinholda	Arkadija	8 2 4	15	2 14	.6 56	
13. štreda	Hilarija	Bohuméra	8 1 4	17	3 13	7 57	
14. schtvórtk	Felixa	(?) Felixa	8 1 4	18	4 22	8 44	
15. pátek	Bohuwéra	Maura	8 0 4	19	5 36	9 17	
16. sobota	Erdmuth	Marcela	7 5 9	4 21	6 50	9 42	
4. týdžen. Text dop.: 2. Mojs. 34, 4—10; Jes. 3, 10; 11; Hebr. 3, 5, 6; pop.: Jan. 1, 35—43.							
17. nedžela	2. n. p. 3 fr.	2. n. p. 3 fr.	7 5 8	4 23	8 4	10 1	
18. pondžela	Briski	Větra stol.	7 5 7	4 24	9 14	10 15	
19. wutora	Sarh	Kanuta	7 5 7	4 25	10 22	10 29	
20. štreda	Fab. a Bošč.	Fab. a B.	7 5 6	4 27	11 31	10 41	
21. schtvórtk	Hanže	Hanže	7 5 5	4 29	dop.	10 53	
22. pátek	Winzenzija	(?) Vincencija	7 5 4	4 31	12 39	11 6	
23. sobota	Kharity	Marij. slub.	7 5 3	4 32	1 50	11 22	
5. týdžen. Text dop.: Jos. 1, 7—9; psl. 12, 2—6; 1. Theß. 5, 6—9; pop.: Jan. 1, 47—51.							
24. nedžela	3. n. p. 3 fr.	3. n. p. 3 fr.	7 5 1	4 34	3 3	11 42	
25. pondžela	Patwoła wob.	Patwoła wob.	7 5 0	4 36	4 17	pop.	
26. wutora	Polykarpa	Polykarpa	7 4 9	4 38	5 29	12 46	
27. štreda	Jana Khr.	Jana Krysoft.	7 4 8	4 40	6 36	1 39	
28. schtvórtk	Karoliniy	Karola w. wob.	7 4 7	4 41	7 32	2 46	
29. pátek	Theobalda	(?) Franca Sal.	7 4 6	4 42	8 13	4 7	
30. sobota	Adelgundy	Martinij	7 4 4	4 44	8 43	5 35	
6. týdžen. Text dop.: 1. Sam. 2, 26—30; Jerem. 2, 19; Rom. 12, 11, 12; pop.: Luk. 4, 16—30.							
31. nedžela	4. n. p. 3 fr.	4. n. p. 3 fr.	7 4 3	4 45	9 8	7 4	

Hermanki a skótne viki
výťaj sady na stronomaj 17 a 18.

Měhacíkove pscheměnjenje a wjedro.

Prenti věrlik 7. januara rano
2 h. 10 m. fastupi s wětrom a se
hněhom.

(?) Polný měhacík 14. jan. rano
4 h. 24 m. lubi tacze.

(?) Požledni věrlik 22. jan. rano
4 h. 40 m. pokásuje na hymne wjedro
a mjesnjenje.

(?) Młody měhacík 29. jan. pop.
5 h. 36 m. pschinječe deschež a wětř.

Stoletna protýka.

Wot 1. hacž do 3. mrózne a hymne
wjedro; wot 4. hacž do 6. ſylne
ſlívki, na fotrež wot 7. hacž do 9.
hyma fastupi; wot 11.—15. deschež.
ſchwilemi tež ſlívki; wot 23. hacž
do konza niewobstajne wjedro s wětřom,
hněhom a mhlou.

Falbowe wěshčí. wo wjedru.

1. rjadowne: 28. febr., 28. měrza,
26. haprleje, 26. meje, 6. septembra,
6. oktobra, 4. novembra, 4. dezembra.

2. rjadowne: 12. februara, 13. měrza,
12. haprleje, 24. junija, 8. a 22. augusta, 21. septembra, 20. oktobra.

3. rjadowne: 14. januara, 11. meje,
10. junija, 10. a 23. julija,
19. novembra, 19. dezembra.

Wot 2. hacž do 10. rjadowne
pžow. — Wot 10. hacž do 31.
pžowé daw.

Naspomnjenja.

1892. Februar,

mały róžk,

ma 29 dnjow.

Dnj.	Vorjedžena protyka. Evangelika.	Vorjedžena protyka. Katholska.	⊙ schadž. h. m.	🕒 khov. h. m.	🕒 schadž. h. m.	🕒 khov. h. m.
1 pónđela	Brigity	Ignatija	7 41	4 47	9 25	8 31
2 wutora	M. wież.	Sw. Marije	7 40	4 48	9 42	9 56
3 ſrjeda	Blažija	Blažija	7 38	4 50	9 58	11 21
4 ſchtfwórk	Veroniki	Handr. Korj.	7 36	4 52	10 15	dop.
5 pjatk	Agathy	Agaty	7 35	4 54	10 34	12 45
6 ſzobota	Dorotheje	Doroteje	7 33	4 56	10 57	2 9

7. thđžen. Text dop.: 1 Sam. 12, 20—25; pí. 21, 2—8; Rom. 13, 1. 2; pop.: Mark. 6, 20—29.

7 njedžela	5. n. p. 3 kr.	5. n. p. 3 kr.	7 32	4 57	11 28	3 31
8 pónđela	Salomona	Jan s Mata	7 30	4 59	pop.	4 46
9 wutora	Apolonije	Apolonije	7 28	5 1	1	5 51
10 ſrjeda	Scholastiki	Scholastiki	7 27	5 3	2	6 41
11 ſchtfwórk	Euphrashny	Desiderija	7 25	5 4	3 20	7 18
12 pjatk	Jordana	Elulalije	7 23	5 6	4 34	7 44
13 ſzobota	Elulalije	Benigna	7 21	5 8	5 47	8 5

8. thđžen. Text dop.: 1 Kron. 18, 15—20; Jer. 9, 23. 24; 1 Pětr. 5, 6. 7; pop.: Jan. 2, 23—25.

14 njedžela	Septuages.	Septuages.	7 19	5 10	6 59	8 21
15 pónđela	Faustina	Faustina	7 17	5 12	8	8 34
16 wutora	Juliany	Juliany	7 15	5 14	9 17	8 47
17 ſrjeda	Konstanzije	Donata	7 14	5 16	10 26	8 59
18 ſchtfwórk	Konkordije	Simeona	7 12	5 17	11 35	9 12
19 pjatk	Susaný	Gabina	7 10	5 19	dop.	9 25
20 ſzobota	Leberechta	Eleutherija	7 8	5 21	12 46	9 43

9. thđžen. Text dop.: 2 Sam. 12, 1—7; Čech. 18, 20; 1 Kör. 6, 19. 20; pop.: Jan. 4, 5—15.

21 njedžela	Serag.	🕒	Seragesim.	7 6	5 23	1 59	10 6
22 pónđela	Pětra ſtol	Pětra ſtol	7	4 5	24	3 11	10 37
23 wutora	Serena	Serena	7	2 5	26	4 20	11 22
24 ſrjeda	Pſcheſt. džen	Pſcheſt. džen	7	0 5	28	5 19	pop.
25 ſchtfwórk	Matija	Matija	6	58	5 30	6 7	1 36
26 pjatk	Viktorina	Wakporj	6	56	5 31	6 41	3 1
27 ſzobota	Nestora	Alexandra	6	54	5 33	7 8	4 31

10. thđžen. Text dop.: 1 Kral. 2, 1—4; Bréd. Gal. 7, 3—5; Hebr. 13, 7; pop.: Jan. 4, 19—30.

28 njedžela	Eſtomihi	🕒	Quinquag.	6 52	5 34	7 28	6 1
29 pónđela	Makara	Romana	6	50	5 36	7 46	7 31

Hermanki a skótne wiki
výťaj ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měhac̄kowe pschemenjenje
a wjedro.

● Prěni běrtlik 5. febr. dop.
10 h. 37 m. ma měchane wjedro.

● Polný měhac̄ek 12. febr. wjec̄or
8 h. 36 m. budže jaſny a ſymny.

● Poſlední běrtlik 21. febr. rano
1 h. 12 m. khlila ſo i mjerjenjenju a
ſymje.

● Młody měhac̄ek 28. febr. rano
4 h. 45 m. pschinjeſe hroſne wjedro.

Stoletna protyka.

Wot 1. do 7. mutne, deſchęzowe,
mihlowoſte a wětroſte wjedro; 8. jaſne
a khetro ſymne; wot 9. do 12. mutne
i deſchęzom a ſinéhom; wot 13. do
16. jaſne a cíſte, ale tež ſymne;
18. deſchęz a ſiné; wot 19. do 22.
ſymny wětr; wot 23. do 26. jaſne,
ſymne a woichfrot, dolež ſo w nozḡy
ſymny deſchęz dže; 28. hroſne a ſyma.

1. maleho róžka: 1. termiſa grunt-
ſteho dawka.

Zaspomnjenja.

1892. Měrc,

nalětnit,

ma 31 dnjow.

Dny.	Borjedžena prothka. Evangelika.	Borjedžena prothka. Katholika.	○ středž. h. m.	thow. h. m.	Hlubše namení.	○ středž. h. m.	thow. h. m.
1 wutora	Poštuiž	Poštuiž	6 485	38	λ	8 2	9 0
2 ſrjeda	Pop. ſrjeda	Pop. ſrjeda	6 465	40	λ	8 18	10 28
3 ſchťwórtk	Kunigundy	Kunigundy	6 445	42	λ	8 37	11 55
4 pjat̄k	Adriana	Kazimira	6 415	44	λ	8 59	dop.
5 ſobota	Bjedricha	Bjedricha	6 395	46	π	9 27	1 20

11. týdzeň. Text dop.: 1. Kral. 3, 5—15; ps. 85, 8—14; Rom. 12, 7. 8; pop.: Jan. 5, 5—18.

6 nředžela	Zvokavit	1. n. poſta	6 375	47	π	10 6	2 40
7 pónđela	Felizity	Viktora	6 355	48	λ	10 56	3 48
8 wutora	Philemona	Jan de Deo	6 335	50	λ	11 58	4 41
9 ſrjeda	Šwatember	Suše dñh	6 315	52	λ	pop.	5 21
10 ſchťwórtk	Alexandra	40 martrarj.	6 295	54	λ	2 22	5 50
11 pjat̄k	Rosiny	Eulogija	6 265	55	λ	3 35	6 12
12 ſobota	Hrjehorja	Hrjehorja W.	6 245	57	λ	4 47	6 28

12. týdzeň. Text dop.: Ezech. 33, 7—9; Jes. 58, 6—9; 2. Petr. 1, 19—21; pop.: Luk. 9, 51—56.

13 nředžela	Reminis. ☺	2. n. poſta	6 225	59	λ	5 57	6 42
14 pónđela	Abigaila	Matildy	6 196	1	π	7 6	6 54
15 wutora	Chríſtopha	Longina	6 176	3	π	8 14	7 6
16 ſrjeda	Cyriaka	Heriberta	6 156	4	π	9 23	7 18
17 ſchťwórtk	Herty	Herty	6 136	5	λ	10 33	7 32
18 pjat̄k	Pop. pjat̄k	Cyrila	6 116	7	λ	11 45	7 48
19 ſobota	Josefa	Jozeſa	6 96	9	λ	dop.	8 7

13. týdzeň. Text dop.: Nehem. 9, 30—34; ps. 77, 8—14; 1. Petr. 1, 13—16; pop.: Jan. 11, 1—16.

20 nředžela	Otuli	3. n. poſta	6 66	10	λ	12 57	8 34
21 pónđela	Benedikta ☺	Benedikta	6 46	12	λ	2 7	9 12
22 wutora	Kasiméra	Oktaviana	6 26	14	λ	3 9	10 4
23 ſrjeda	Viktorina	Viktorina	5 596	15	λ	4 11	11 10
24 ſchťwórtk	Gabriela	Gabriela	5 576	17	λ	4 39	pop.
25 pjat̄k	M. pschij.	Mar. psch.	5 556	18	λ	5 8	1 55
26 ſobota	Emanuela	Ludgera	5 536	20	λ	5 30	3 25

14. týdzeň. Text dop.: Hiob. 22, 21—30; ps. 23; 2. Kor. 5, 19—21; pop.: Jan. 11, 32—46.

27 nředžela	Lätare	4. n. poſta	5 516	21	λ	5 48	4 55
28 pónđela	Angeliki	Guntrama	5 496	23	λ	6 5	6 25
29 wutora	Euftasiya	Euftasiya	5 466	25	λ	6 21	7 56
30 ſrjeda	Guidoa	Kwirina	5 446	27	λ	6 39	9 27
31 ſchťwórtk	Detlawa	Galbiny	5 426	28	λ	6 59	10 58

Hermanki a skótne wiki
vytaj ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měchaczkowe pſheměnjenje a vjedro.

Prěni běrlif 5. měrza vjecžor
8 h. 12 m. da deſchęz wočkacž.

Poplný měchaczk 13. měrza pop.
1 h. 53 m. je wětrojth a wložny.

Pozledni běrlif 21. měrza
vjecžor 6 h. 14 m. budže milý a
jažny.

Młody měchaczk 28. měrza pop.
2 h. 16 m. lubi hřečeze kaž minjený
pozledni běrlif milý a jažnie vjedro.

Štolétna protýka.

Wot 1. hacž do 7. ſyma, hroſne a
wětrojte; wot 8. do 17. jara ſyma;
19. wetr, kněh a deſchęz; 20. a 21.
deſchęz a jara ſyma, popoldnju pak
rjenje jažno. Wot 22. hacž do konza
je wjedro jara pſheměnje.

31. měrza: prěnja termiſa kraj-
neje renty.

Naspomnjenja.

1892. Haprljeja, jutrowniſ, ma 30 dnjom.

Hermanki a skótnie wiki
výtaſ ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měžacíkowe pſheměnjenje a vjedro.

Preňi bětſik 4. hapr. rano
7 h. 19 m. ma rjane naſteňe vjedro.

Polný měžacík 12. hapr. rano
7 h. 24 m. ſaſtuji ſ deshezom.

Vohlební bětſik 20. hapr. rano
6 h. 58 m. počaſuje hřeče na moře
vjedro.

Mlody měžacík 26. hapr.
v nož 10 h. 44 m., ſ njevidzomnym
iaczimicem blónza, džerži rjane a
czople vjedro.

Štolétna protýka.

Hřebene vjedro minjeného měžacíza
ezechne ſo tež do teho; 5. ſněh, na
to hač do 15. rjene, potom hač
do 22. deshez je hymnem powětrom,
smijerskom a mrójom, tute pſheměnité
vjedro ezechne ſo hač do 30., potom
pocznięe czoplo býč.

1. haprleje: 1. termija wopaleń-
ſteje kaſy. — 30. haprleje: 1. termija
dochodneho dawla.

Naſpomnjenja.

Dny.	Borjedzena protýka. Evangelſka	Borjedzena protýka. Katholſka.	○ ſchadž. h. m.	hov. h. m.	Niebieſte ſchadž. h. m.	○ ſchadž. h. m.	hov. h. m.
1 pjatſ	Theodorij	Huga	5 39	6 30	11	7 25	dop.
2 ſobota	Theodosije	Francia P.	5 37	6 32	11	8 0	12 24

15. týdzeň. Text dop.: Jeſ. 53, 4. 5; ps. 73, 23—26; 1 Jan. 3, 5. 6; pop.: Jan. 11, 47—57.

3 njedžela	Judika	5. n. poſta	5 35	6 33	11	8 74	1 40
4 pónđzela	Ambroſija	Edidora	5 33	6 34	11	9 74	2 40
5 wutora	Maxima	Vinc. Verr.	5 31	6 36	11	10 57	3 24
6 ſrjeda	Ireneja	Coleſtina	5 28	6 38	11	pop.	3 56
7 ſchťwórtſ	Zoļestina	Hermana	5 26	6 40	11	1 24	4 19
8 pjatſ	Liborija	Alberta	5 24	6 41	11	2 37	4 37
9 ſobota	Prochora	Mar. Cleop.	5 22	6 43	11	3 47	4 51

16. týdzeň. Text dop.: Jeſ. 53, 11. 12; ps. 118, 16—22; Hebr. 5, 7—9; pop.: Jan. 12, 1—13.

10 njedžela	Palmar.	Bolmonež.	5 19	6 45	11	4 55	5 4
11 pónđzela	Hiskiaža	Leona Wulf.	5 17	6 47	11	6 4	5 15
12 wutora	Julija	Julija	5 15	6 48	11	7 12	5 27
13 ſrjeda	Justina	Hermenegildy	5 13	6 49	11	8 23	5 40
14 ſchťwórtſ	Selenh ſcht.	Zelenh ſcht.	5 11	6 51	11	9 35	5 54
15 pjatſ	Czidi pjatſ	Wulki pjatſ	5 9	6 53	11	10 48	6 12
16 ſobota	Aaronia	Droga	5 7	6 54	11	11 58	6 37

17. týdzeň. Text dop.: I. Luf. 24, 1—9; 2 Tim. 1, 9. 10; Jan. 11, 25. 26; II. Luf. 24, 36—40;
1 Kor. 6, 14; Jan. 6, 57. 58; pop.: I. Mat. 28, 1—10; II. Jan. 20, 11—18.

17 njedžela	1. ſ. jutrow	1. ſ. dž. jutro.	5	5 6	56	11	dop. 7 9
18 pónđzela	2. ſ. jutrow	2. ſ. dž. jutro.	5	2 6	58	11	1 3 7 54
19 wutora	Hermogena	Bernarja	5	0 6	59	11	1 57 8 55
20 ſrjeda	Sulpizija	Viktora	4	58	7 1	11	2 39 10 7
21 ſchťwórtſ	Adolara	Anſelma	4	57	7 2	11	3 9 11 28
22 pjatſ	Sotera	Sotera	4	55	7 4	11	3 33 pop.
23 ſobota	Jurja	Jurja	4	53	7 6	11	3 52 2 22

18. týdzeň. Text dop.: Jan. 14, 1—6; Rom. 1, 4; Kol. 3, 1—4; pop.: Jan. 20, 19—23.

24 njedžela	Quaſimod.	1. n. p. jutr.	4	50	7 7	11	4 9 3 50
25 pónđzela	Marka ſezen.	Marka ſež.	4	48	7 9	11	4 25 5 19
26 wutora	Eleta	Eleta	4	46	7 10	11	4 41 6 51
27 ſrjeda	Anaſtaſija	Anaſtaſije	4	44	7 12	11	4 59 8 23
28 ſchťwórtſ	Vitala	Vitala	4	42	7 14	11	5 22 9 55
29 pjatſ	Sibyle	Pětra M.	4	41	7 15	11	5 54 11 19
30 ſobota	Eutropa	Šhaty S.	4	39	7 16	11	6 36 dop.

1892. Meja, rózownit, ma 31 dñjow.

Germanki a skótne wiki
pytaj sady na stronach 17 a 18.

Měchaczkowe pschemenjenje a wjedro.

Prečni běrlik 3. meje wjecior
8 h. 9 m. dže s rjany, plónnym
wjedrom dale.

Wolny měchaczk 11. meje w nozy
11 h. 56 m., s widzomnym saczmiczem
měchacza, wotmienja s deschezom a
sé pionzonym wjedrom.

Počledni běrlik 19. meje pop.
3 h. 50 m. budž tklodny a motry.

Młody měchaczk 26. meje rano
6 h. 47 m. počasuje na czople wjedro.

Stosētna protyka.

Spoczątk rózownika je rjany a
czoply; na 7. hrimanie, na czod deschez
safupi, tig hač do 17. traje, hdzež
wetr jaźnie wjedro pschinieke; wot
24. hač do 29. hruby powetr; 30.
jara rjenje.

Naspomnjenja.

Dñj	Porjedzena protyka. Evangelika.	Porjedzena protyka. Katholska.	○ stħadž. h. m.	□ thow. h. m.	○ stħeffe namen. h. m.	□ stħadž. h. m.	□ thow. h. m.
-----	------------------------------------	-----------------------------------	-----------------------	---------------------	---------------------------------	-----------------------	---------------------

19. tñdžen. Text dop.: Mat. 18, 10—14; Pichl. 22, 17—19; Ef. 6, 1—4; pop.: Mat. 18, 1—7.

1 njedžela	Mis. Dom.	2. n. p. jutr.	4 37	7 18	7 33	12 29
2 pónđzela	Sigmunda	Athanaſija	4 35	7 20	8 41	1 21
3 wutora	Æschiz. nam.	Æschiza nam.	4 33	7 21	9 55	1 58
4 ſrjeda	Floriana	Monika	4 31	7 23	11 11	2 24
5 ſchtwórtk	Gottharda	Wija	4 29	7 25	pop.	2 44
6 pjatk	Dietricha	Jan. zlač. wr.	4 27	7 26	1 36	3 0
7 ſobota	Bohuměra	Stanisława	4 26	7 28	2 45	3 12

20. tñdžen. Text dop.: Jan. 12, 24—26; 2 Kor. 4, 7—11; 1 Kor. 15, 19; pop.: Jan. 21, 20—22.

8 njedžela	Jubilate	3. n. p. jutr.	4 24	7 30	3 53	3 24
9 pónđzela	Benigny	Hřejh. Mac.	4 23	7 31	5 2	3 35
10 wutora	Gordiana	Antonija	4 21	7 32	6 11	3 48
11 ſrjeda	Mamerta	Ⓜ Mamerta	4 20	7 34	7 23	4 1
12 ſchtwórtk	Pankraza	Pankraca	4 18	7 36	8 36	4 18
13 pjatk	Servaza	Serbaca	4 16	7 37	9 49	4 40
14 ſobota	Æscheszijana	Bonifacea	4 14	7 39	10 56	5 11

21. tñdžen. Text dop.: Jan. 5, 28, 29; 1 Kor. 15, 40—44; Siew. Jan. 21, 4; pop.: Mat. 28, 18—20.

15 njedžela	Kantate	4. n. p. jutr.	4 13	7 40	11 55	5 52
16 pónđzela	Sary	Jana Nepom.	4 11	7 42	dop.	6 47
17 wutora	Zodoka	Ubalda	4 10	7 43	12 41	7 56
18 ſrjeda	Ericha	Benancija	4 9	7 45	1 14	9 13
19 ſchtwórtk	Potenziany	Ⓜ Cölestina	4 8	7 46	1 39	10 36
20 pjatk	Anastasiya	Bernarda	4	7 47	1 59	pop.
21 ſobota	Prudenzija	Felixa	4	5 7 48	2 15	1 24

22. tñdžen. Text dop.: Mat. 7, 7—11; Jer. 5, 24; Jaf. 5, 7, 8; pop.: Łuf. 11, 1—4.

22 njedžela	Rogate	5. n. p. jutr.	4	4 7 50	2 29	2 49
23 pónđzela	Desiderija	Desiderije	4	2 7 51	2 44	4 17
24 wutora	Esterh	Hany	4	1 7 53	3 1	5 47
25 ſrjeda	Hurbana	Hórbana	4	0 7 54	3 22	7 19
26 ſchtwórtk	Boże ſtp.	Ⓜ Božestpicze	3	59 7 55	3 48	8 49
27 pjatk	Florenza	Filipa Mer.	3	57 7 57	4 25	10 8
28 ſobota	Wylema	Bedy	3	56 7 58	5 16	11 11

23. tñdžen. Text dop.: Jan. 14, 12—17; 2 Petr. 1, 2—4; Hebr. 8, 1, 2; pop.: Zap. ſt. 1, 15—26.

29 njedžela	Graudi	6. n. p. jutr.	3	55 7 59	6 20	11 56
30 pónđzela	Wigenda	Felixa	3	54 8 0	7 35	dop.
31 wutora	Petronile	Petronile	3	53 8 1	8 53	12 27

1892. Junij,

szmażnik, na 30 dnjow.

Dny.	Porjedzona protyka.		○ szhadz. h. m.	thow. h. m.	sztejfe namien. h. m.	○ szhadz. h. m.	thow. h. m.
	Evangelicka.	Katholicka.					
1 śrjeda	Nikodema	Jubenzija	3 538	2	X	10 9	12 49
2 schtwórtk	Marzellina	Erasma	3 528	3	X	11 22	1 6
3 pjatk	Erasma	Klotildy	3 518	4	X	pop.	1 20
4 żobota	Karpasija	Kwirina	3 508	5	X	1 42	1 32

24. tydzeń. Text dop.: I. Jan. 14, 23—27; 1 Kor. 12, 3—7; Hebr. 2, 2—4; II. Luk. 13, 18—21; Ezech. 36, 26, 27; 2 Kor. 6, 16; pop.: I. Zap. ff. 2, 1—13; II. Zap. ff. 2, 14—18.

5 njedźela	1. h. światł. 1. s. światł.	3 508	6	X	2 50	1 44	
6 pónđzela	2. h. światł. 2. s. światł.	3 498	7	X	4 0	1 55	
7 wutora	Lukrezije	Robert	3 498	8	X	5 10	2 8
8 śrjeda	Św. wtember	Suče dny	3 488	9	X	6 23	2 24
9 schtwórtk	Prima	Felic a Prim.	3 488	10	X	7 36	2 45
10 pjatk	Onofrija	Marhathy	3 478	11	X	8 47	3 11
11 żobota	Barnabasja	Barnabasa	3 478	11	X	9 49	3 49

25. tydzeń. Text dop.: 1 Jan. 4, 12—16; 1 Kor. 2, 10, 11; 2 Kor. 13, 13; pop.: Zap. ff. 2, 38, 39.

12 njedźela	Św. trój.	1. n. p. śwj.	3 478	12	X	10 40	4 40
13 pónđzela	Tobije	Antona Pad.	3 468	13	X	11 16	5 46
14 wutora	Elisäuha	Basilida	3 468	13	X	11 43	7 1
15 śrjeda	Vita	Vita	3 468	14	X	dop.	8 23
16 schtwórtk	Justiny	Boż. cżela	3 468	14	X	12 4	9 46
17 pjatk	Laurę	Adolfa	3 468	15	X	12 22	11 9
18 żobota	Arnulfa	Marka a M.	3 468	15	X	12 37	pop.

26. tydzeń. Text dop.: Luk. 17, 20, 21; pſ. 78, 1—7; Hebr. 10, 23—25; pop.: Zap. ff. 2, 42—47.

19 njedźela	1. n. p. h. tr.	2. n. p. śwj.	3 468	16	X	12 51	1 55
20 pónđzela	Silverija	Silverija	3 468	16	X	1 6	3 21
21 wutora	Albana	Alloysija	3 468	16	X	1 24	4 50
22 śrjeda	Achazija	Paulina	3 468	17	X	1 47	6 20
23 schtwórtk	Basilija	Edeltrudy	3 468	17	X	2 18	7 43
24 pjatk	Jana	Jana Ishez.	3 468	17	X	3 1	8 53
25 żobota	Eulogija	Prospера	3 478	17	X	4 0	9 47

27. tydzeń. Text dop.: Jan. 5, 23, 24; Jer. 7, 25—28; 2 Kor. 13, 8; pop.: Zap. ff. 3, 1—10.

26 njedźela	2. n. p. h. tr.	3. n. p. śwj.	3 478	17	X	5 10	10 25
27 pónđzela	7 spanzow	Wladisława	3 478	17	X	6 29	10 51
28 wutora	Leowa	Leo II. P.	3 488	17	X	7 48	11 10
29 śrjeda	Petr. Paw.	Petr. Paw.	3 488	17	X	9 4	11 26
30 schtwórtk	Pawoł. wop.	Pawoł. wop.	3 498	16	X	10 17	11 39

Hermanki a skórne wiki
pytaj ſady na stronach 17 a 18.

Měšaczkowe pſhemienjenje a wjedro.

Brěni běrlif 2. junija dop
10 h. 49 m. wobthowa čzope wjedro.
Polný měšaczk 10. jun. pop.
2 h. 29 m. da horzotu a njewjedro
wocžkacz.

Wobledni běrlif 17. junija
wječzor 9 h. 59 m. je pomrōzjeny a
deſhcžom.

Młody měšaczk 24. jun. pop.
3 h. 4 m. wuplodži čzope a spodobne
wjedro.

Stoletna protyka.

Junij ſo rjenje spocžina a je hacž
do 21. rjany a čzoph, tola ma ne-
fotre njewjedra i deſhcžom; wot 22.
žem je wjedro njeluboje a deſhcžoje.

30. junija: 2. termiña frajneje
renty.

Naspomnjenja.

1892. Julij, praznif, ma 31 dñjow.

Dñj	Porjedzena protyka. Evangelista.	Katholska.	○ schadz. h. m.	khow. h. m.	desch manen h. m.	○ schadz. h. m.	khow. h. m.
1 pjatk	Theodora	Theobalda	3 50	8 16	11 28	11 50	
2 sobota	Mar. d. ☺	Mar. domp.	3 51	8 16	pop.	dop.	
28. tñdzen. Text dop.: Jan. 5, 39—44; Mat. 5, 13—16; 2 Tim. 3, 15—17; pop.: Jap. st. 4, 8—21.							
3 njedzela	3. n. p. h. tr. ☺	4. n. p. swj.	3 51	8 15	1 45	12 2	
4 pñndzela	Udalrika	Udalrika	3 52	8 15	2 56	12 14	
5 wutora	Anselma	Numeriana	3 53	8 14	4 8	12 29	
6 þrijeda	Æsaijaþa	Dominika	3 54	8 14	5 21	12 48	
7 schtwórtk	Wilibalda	Wilibalda	3 55	8 13	6 32	1 12	
8 pjatk	Kiliana	Kiliana	3 56	8 13	7 38	1 45	
9 sobota	Þyrila	Þyrila	3 57	8 12	8 33	2 32	
29. tñdzen. Text dop.: Jan. 6, 47—51; Mat. 7, 24—27; 1 Tim. 1, 18. 19; pop.: Jap. st. 5, 16—21.							
10 njedzela	4. p. h. tr. ☺	5. n. p. swj.	3 58	8 11	9 16	3 33	
11 pñndzela	Pija	Pija	3 59	8 10	9 46	4 48	
12 wutora	Hendricha	Jan. Gualbrt.	4 0	8 10	10 9	6 9	
13 þrijeda	Marhaty	Marhaty	4 1	8 9	10 27	7 33	
14 schtwórtk	Bonavent.	Bonaventury	4 2	8 8	10 43	8 58	
15 pjatk	Jap. džel.	Jap. džel.	4 3	8 7	10 58	10 21	
16 sobota	Rafaela	Mar. z hor. K.	4 4	8 6	11 13	pop.	
30. tñdzen. Text dop.: Jan. 8, 31—36; Mat. 6, 22. 23; Hebr. 13, 9; pop.: Jap. st. 5, 34—42.							
17 njedzela	5. p. h. tr. ☺	6. n. p. swj.	4 5	8 5	11 29	1 7	
18 pñndzela	Eugena	Frideriki	4 6	8 4	11 49	2 33	
19 wutora	Rufiny	Vincenc Paul.	4 8	8 3	dop.	4 0	
20 þrijeda	Eliaþa	Marhaty	4 9	8 2	12 16	5 23	
21 schtwórtk	Braxedy	Braxedy	4 10	8 1	12 54	6 38	
22 pjatk	Mar. Madl.	Mar. Madl.	4 12	8 0	1 45	7 38	
23 sobota	Apollinara	Apollinara	4 13	7 58	2 50	8 21	
31. tñdzen. Text dop.: Jan. 10, 23—30; Mat 5, 44—48; 1 Jan. 1, 8—10; pop.: Jap. st. 6, 1—7.							
24 njedzela	6. p. h. tr. ☺	7. n. p. swj.	4 15	7 57	4 6	8 52	
25 pñndzela	Jaþuba	Jaþuba	4 16	7 56	5 25	6 14	
26 wutora	Hany	Hany	4 17	7 55	6 44	9 31	
27 þrijeda	Marsche	Pantaleona	4 18	7 54	7 59	9 44	
28 schtwórtk	Pantaleon	Innocenca	4 19	7 52	9 11	9 57	
29 pjatk	Beatrizy	Marsche	4 21	7 50	10 20	10 8	
30 sobota	Ruthy	Abdon. a Sen.	4 22	7 49	11 30	10 20	
32. tñd. Text d.: Mat. 16, 15—19; Mat. 6, 1—8; Hebr. 13, 8; pop.: Jap. st. 6, 8—15 a 7, 55—59.							
31 njedzela	7. p. h. tr. ☺	8. n. p. swj.	4 24	7 47	pop.	10 33	

Germanki a skótnie wiki
pytaj sady na stronomaj 17 a 18.

Mëszacjkowe pschemenjenje a wjedro.

Preñni bërlisk 2. julija rano
3 h. 11 m. budze czoply a jaþny.

Polny mëszacjk 10. jul. rano
2 h. 42 m. je pomrödezeny a czepny.

Poþledni bërlisk 17. jul. rano
2 h. 45 m. je wot hrimanja a desheza
pschewodzeny.

Młody mëszacjk 24. jul. rano
12 h. 25 m. wobkhowa deshez.

Preñni bërlisk 31. jul. wjeczor
8 h. 43 m. poðajuje na wulkim wêtr
a deshez.

Stosetna protyka.

Wot 1. hacž do 3. samrœdzeny, 4.
mróz a popoldniu hrimanje, potom
rjenje hacž do 10.; wot 11. hacž do
13. saþo deþezijskowe wjedro; wot
15. do 17. kraþne ñyjone wjedro,
na to deshez hacž do 26., hdæz þo
saþo tsi dny deshez dze; 29. a 30.
njewjedro; 31. rjenje.

22. julija: Spocjaþk wjehzich
dñjow.

Naspomnjenja.

1892. August,

žnjenz, ma 31 dnjow.

Hermanki a skótne wíki
vytaj sady na stronomaj 17 a 18.

Měšacjkowe pschemenjenje
a wjedro.

⌚ Wólun měšaczk 8. aug. pop.
12 h. 55 m. da rjane, čzopte wjedro
dočzałacż.

⌚ Poħledni bērtlik 15. aug. rano
7 h. 35 m. budże kuchi a wetrojth.

⌚ Młodý měšaczk 22. aug. dop.
11 h. 57 m. je ī deſčejej pothilenj.

⌚ Próni bērtlik 30. aug. pop.
2 h. 27 m. je pschihodn a čzopty.

Stoletna protyka.

Wot 1. hacż do 9. deſčej. 10.
rjenje, potom jaſo deſčej hacż do
15., na to sežehuje rjane wjedro hacż
do 25., wot teho jaſo hacż do kózja
deſčejik dže.

1. augusta: 2. termija grunt-
iskeho dawka. — 22. aug.: Rónz
wjuejcih dnjow.

Naspomnjenja.

Dň.	Borjedżena protyka. Evangelista.	Katholika.	○ ffhadż. h. m.	ffhow. h. m.	Risultat mamien.	○ ffhadż. h. m.	ffhow. h. m.
1 pónđela	Pétra w rjecż.	Pétra w rjecż.	4 26	7 46	⌚	1 52	10 50
2 wutora	Gustava	Borciunkule	4 27	7 44	⌚	3 41	11 11
3 ſrjeda	Augusta	Schezep. nam.	4 29	7 42	⌚	4 16	11 41
4 ſchtwórk	Dominika	Dominika	4 30	7 41	⌚	5 24	dop.
5 pjatk	Oswalda	Marj. sněh.	4 31	7 40	⌚	6 24	12 21
6 ſobota	Chr. pſchechr.	Chr. pſchechr.	4 32	7 38	⌚	7 12	1 16

33. tħdżen. Tęxt dop.: Mat. 9, 9—13; Mat. 6, 19—21; Rom. 8, 8, 9; pop.: Jap. fl. 8, 14—25.

7 njedžela	8. n. p. ſ. tr.	9. n. p. ſwj.	4 34	7 36	⌚	7 47	2 27
8 pónđela	Severa	⌚ Cyriaka	4 36	7 34	⌚	8 13	3 48
9 wutora	Romana	Romana	4 37	7 32	⌚	8 33	5 14
10 ſrjeda	Lawrjenza	Lawrjenca	4 39	7 30	⌚	8 50	6 39
11 ſchtwórk	Hermana	Tiburtia	4 41	7 28	⌚	9 5	8 4
12 pjatk	Klary	Klary	4 42	7 26	⌚	9 19	9 29
13 ſobota	Aurory	Hippolita	4 44	7 24	⌚	9 35	10 56

34. tħdż. Tęxt d.: Luk. 12, 42—48; 1 Mojs 37, 4—11; Rom. 6, 16—18; pop.: Jap. fl. 8, 26—38.

14 njedžela	9. n. p. ſ. tr.	10. n. p. ſwj.	4 46	7 22	⌚	9 54	pop.
15 pónđela	Mar. d. n. ⌚	⌚ Mar. do nj.	4 47	7 21	⌚	10 18	1 48
16 wutora	Isaaka	Rocha	4 48	7 19	⌚	10 51	3 12
17 ſrjeda	Verony	Liberta	4 50	7 17	⌚	11 37	4 30
18 ſchtwórk	Augustinu	Helenu	4 51	7 15	⌚	dop.	5 32
19 pjatk	Sebalda	Sebalda	4 53	7 13	⌚	12 37	6 19
20 ſobota	Bernharda	Bernharda	4 55	7 11	⌚	1 48	6 53

35. tħdżen. Tęxt dop.: Luk. 13, 31—35; 1 Sam. 19, 1—6; 1 Pētr. 3, 15, 16; pop.: Jap. fl. 9, 1—8.

21 njedžela	10. n. p. ſ. t.	11. n. p. ſwj.	4 56	7 9	⌚	3 6	7 18
22 pónđela	Alfonſa	⌚ Thimotheja	4 58	7 7	⌚	4 25	7 36
23 wutora	Zachäja	Phil. Benit.	5 0	7 5	⌚	5 42	7 51
24 ſrjeda	Bartromia	Bartromijs	5 1	7 3	⌚	6 55	8 3
25 ſchtwórk	Ludwiga	Ludwika	5 2	7 1	⌚	8 5	8 15
26 pjatk	Samuela	Zephyrina	5 4	6 59	⌚	9 16	8 26
27 ſobota	Gebharda	Ruſa	5 5	6 57	⌚	10 25	8 39

36. tħdż. Tęxt d.: Luk. 13, 23—25; 1 Sam. 24, 17—20; Rom. 14, 17—19; pop.: Jap. fl. 9, 19—28.

28 njedžela	11. n. p. ſ. t.	12. n. p. ſwj.	5 7	6 54	⌚	11 35	8 54
29 pónđela	Jana ſmj.	Jana ffow.	5 9	6 52	⌚	pop.	9 12
30 wutora	Benjamina	Róže	5 10	6 50	⌚	1 59	9 37
31 ſrjeda	Joſuſ	Rajmundia	5 12	6 48	⌚	3 10	10 12

1892. September,

późnjeníz, ma 30 dnjow.

Dny.	Porjedžena protyka. Evangelſka	Katholſka.	○ ſchadž. h. m.	○ thow. h. m.	Rehente namieni ſchadž. h. m.	○ thow. h. m.
1 ſchwartk	Egidija	Egidija	5 13	6 46	2	4 13 10 59
2 pjat̄	Absaloma	Absaloma	5 14	6 44	2	5 5 dop.
3 ſobota	Mansweta	Mansweta	5 16	6 42	2	5 45 12 3

37. tydžen. Text dop.: Luk. 15, 11—32; 2 Sam. 18, 31—33; Jaf. 2, 10; pop.: Zap. ſt. 10, 25—33.

4 njedžela	12. n. p. ſ. t.	13. n. p. ſwj.	5 18	6 39	6 14	1 20
5 pónđzela	Nathanaela	Viktorina	5 19	6 37	2	6 36 2 44
6 wutora	Magna	(?) Magna	5 21	6 35	2	6 53 4 11
7 ſrijeda	Reginý	Reginý	5 23	6 32	2	7 9 5 39
8 ſchwartk	Marj. narod.	Mar. nar.	5 24	6 30	2	7 25 7 7
9 pjat̄	Sidonije	Korbiniana	5 26	6 28	2	7 41 8 35
10 ſobota	Pulcherije	Wifl. Tol.	5 27	6 26	2	7 59 10 4

38. tydžen. Text dop.: Luk. 9, 57—69; 1 Mojs. 43, 26—30; 1 Kor. 7, 24; pop.: Zap. ſt. 12, 1—11.

11 njedžela	13. n. p. ſ. t.	14. n. p. ſwj.	5 28	6 24	8 21	pop.
12 pónđzela	Bohumila	Gwida	5 30	6 22	2	8 51 1 1
13 wutora	Amata	(?) Materna	5 32	6 20	2	9 32 2 22
14 ſrijeda	Keſchiza pow.	Keſchiza pow.	5 33	6 17	2	10 28 3 30
15 ſchwartk	Nikomeda	Nikodema	5 35	6 15	2	11 37 4 21
16 pjat̄	Euphemije	Kornela Zypř.	5 37	6 12	2	dop. 4 57
17 ſobota	Lamperta	Lamperta	5 38	6 10	2	12 52 5 23

39. tydžen. Text dop.: Mat. 11, 16—19; 1 Sam. 3, 11—13; Jaf. 1, 5, 6; pop.: Zap. ſt. 13, 42—49.

18 njedžela	14. n. p. ſ. t.	15. n. p. ſwj.	5 40	6 7	2 10	5 42
19 pónđzela	Renata	Januarija	5 42	6 5	2	3 27 5 58
20 wutora	Fausty	Eustachija	5 43	6 3	2	4 40 6 11
21 ſrijeda	Keſatbr. (?)	Suche dñy	5 44	6 1	2	5 52 6 22
22 ſchwartk	Maurizija	Mauricija	5 46	5 59	2	7 2 6 34
23 pjat̄	Thefle	Thefle	5 47	5 57	2	8 12 6 45
24 ſobota	Jana podj.	Jana podj.	5 49	5 54	2	9 23 6 59

40. tydžen. Text dop.: Mat. 11, 25—30; Dan. 5, 18—17; Luk. 17, 10; pop.: Zap. ſt. 14, 11—18.

25 njedžela	15. n. p. ſ. t.	16. n. p. ſwj.	5 51	5 52	10 34	7 16
26 pónđzela	Zypriana	Cypriana	5 53	5 50	2	11 46 7 37
27 wutora	Koſm. a Dam.	Koſm. a Dam.	5 54	5 47	2	pop. 8 7
28 ſrijeda	Wjazkława	Wjacławia	5 56	5 45	2	2 2 8 48
29 ſchwartk	Michala	(?) Michala	5 57	5 43	2	2 58 9 44
30 pjat̄	Hieronyma	Hieronyma	5 58	5 41	2	3 42 10 54

Hermanki a skótne wiki
výtaž ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měchaczkowe pſheměnjenje a wjedro.

(?) Polny měchaczk 6. sept. wjecžor
10 h. 5 m. počkuje na deſčez.

(?) Poſledni bětſik 13. sept. pop.
1 h. 47 m. wobſkowa deſčezoje wjedro.

(?) Młody měchaczk 21. sept. rano
2 h. 14 m. lubi rjane naſymſke wjedro.

(?) Prěni bětſik 29. sept. rano
7 h. 17 m. pſchinje hýchze rjane dny.

Stoſetna protyka.

Wat 1. hacž do 12. ma późnjeníz
traſne naſymſke wjedro; wo: 17. hacž
do 25. wložne wjedro, potom ſakō
rjenje hacž do kónza. Želi na Egidija
rjenje, mamy ho ſchyrinjeſzelſkeho
dobreho wjedra nadzež.

30. ſeptembra: 3. termiſia krajneje
renty. — 2. termiſia dohodneho
dawka.

Naspomnjenja.

1892. Oktober,

winowj,
ma 31 dnjow.

Dny.	Vorjedzena protyla. Evangelicka.	Vorjedzena protyla. Katholicka.	○ schadz. h. m.	khow. h. m.	Wjetzne namen	○ schadz. h. m.	khow. h. m.
1 sobota	Remigija	Remigija	6 0 5	39		4 15	dop.
41. tydženj. Text dop.: Jan. 9, 1—5; 2 Sam. 12, 18—23; Jof. 4, 7—10; pop.: Jap. ff. 14, 19—23.							
2 njedžela	16. n. p. ſ. tr.	17. n. p. ſwj.	6 2 5	36		4 39	12 13
3 pondžela	Maximiana	Kandida	6 3 5	34		4 58	1 39
4 wutora	Franza	Franca	6 5 5	32		5 14	3 5
5 ſrjeda	Plazida	Placida	6 7 5	29		5 29	4 33
6 schtwórtk	Jidž	Bruna	6 9 5	27		5 44	6 2
7 pjatki	Eſthery	Marka P.	6 10 5	25		6 1	7 33
8 sobota	Efraima	Brigithe	6 12 5	23		6 22	9 6
42. tydž. Text d.: Luk. 12, 54—57; 2 Mojs. 2, 16—20; 1 Theſ. 4, 11, 12; pop.: Jap. ff. 15, 6—12.							
9 njedžela	17. n. p. ſ. t.	18. n. p. ſwj.	6 13 5	21		6 49	10 39
10 pondžela	Athanasija	Franca Borg.	6 15 5	19		7 27	pop.
11 wutora	Gereona	Burkharda	6 16 5	17		8 19	1 22
12 ſrjeda	Maximil.	Maximiliana	6 18 5	14		9 25	2 20
13 schtwórtk	Kolomana	Eduarda	6 20 5	12		10 41	3 2
14 pjatki	Burkarda	Kalista	6 22 5	10		11 59	3 31
15 sobota	Hedwigi	Theresije	6 24 5	8		dop.	3 51
43. tydž. Text d.: Mat. 10, 16—22; 1 Mojs. 18, 20—32; Mat. 5, 33—37; pop.: Jap. ff. 17, 16—28.							
16 njedžela	18. n. p. ſ. t.	19. n. p. ſwj.	6 25 5	6		1 16	4 6
17 pondžela	Florentim	Hedwigi	6 27 5	4		2 30	4 19
18 wutora	Lukascha ſež.	Lukascha ſež.	6 28 5	2		3 41	4 31
19 ſrjeda	Ferdinanda	Pětra Alcant.	6 30 5	0		4 51	4 42
20 schtwórtk	Wendelina	Wendelina	6 32 4	58		6 1	4 54
21 pjatki	Wórschle	Wórsche	6 33 4	56		7 10	5 6
22 sobota	Kordule	Kordule	6 35 4	53		8 22	5 21
44. tydženj. Text dop.: Mark. 9, 38, 41; 1 Mojs. 33, 9—11; Jaf. 3, 5—10; pop.: Jap. ff. 19, 1—11.							
23 njedžela	19. n. p. ſ. t.	20. n. p. ſwj.	6 37 4	51		9 35	5 41
24 pondžela	Salome	Rafaela	6 39 4	49		10 46	6 8
25 wutora	Krispina	Krispina	6 41 4	47		11 53	6 44
26 ſrjeda	Amanda	Evarista	6 42 4	46		pop.	7 34
27 schtwórtk	Sabiny	Sabiny	6 43 4	44		1 39	8 36
28 pjatki	Schim. J.	Sym. Judy	6 45 4	42		2 15	9 51
29 sobota	Narziša	Narcisa	6 47 4	40		2 42	11 12
45. tydženj. Text dop.: Mat. 19, 3—8; 1 Mojs. 13, 8, 9; Mat. 5, 27—30; pop.: Jap. ff. 19, 23—40.							
30 njedžela	20. n. p. ſ. t.	21. n. p. ſwj.	6 49 4	38		3 2	dop.
31 pondžela	Šwj. ref.	Wolfganga	6 51 4	36		3 18	12 53

Hermanki a skótne wiki
pytaſ ſady na ſtronomaj 17 a 18.

Měšaczkowe vſheměnjenje a vjedro.

⊕ Polný měšaczk 6. okt. ra..
7 h. 9 m. vſchikhlá ſo k blukemu a
mokremu vjedrej.

⊖ Počledni větlik 12. okt. v nož..
10 h. 35 m. ma deſčež a wetr.

⊕ Mlody měšaczk 20. okt. vječor
7 h. 22 m., ſ jenividomym ſaczmí-
czom plónza, je ſymný a hruby.

⊖ Préní větlik 28. okt. v nož..
10 h. 24 m. počkuje na mokořymme
vjedro.

Stoſetna protyla.

Na 1. a 2. je rjenje; na 3. nje-
vjedro a deſčež, na čož njeclubofne,
vſheměnje vjedro jaſtuji, kotrež
hac̄ do kouza traje, tu je vſchedne
lēd; 30. ſněh; 31. blute njebio.

1. oktobra: 2. termiſa wopaleň-
ſteje tažy.

Naspomnjenja.

1892. November,

našymnif, ma 30 dnjow.

Dnj.	Porjedzena protyka.		schadž. h. m.	thow. h. m.	Schjetje namen. h. m.	schadž. h. m.	thow. h. m.
	Evangelika.	Katholska.					
1 wutora	Wchêch swjat.	Wsch. swjat.	6 53	4 34	3 33	2 0	
2 þrijeda	Khud. dušch.	Khude dušch.	6 55	4 32	3 48	3 27	
3 schtwórtk	Bohumila	Huberta	6 56	4 30	4 3	4 55	
4 pjatk	Scharloty	Karl Borrom.	6 58	4 28	4 22	6 28	
5 þobota	Blandiny	Emmericha	7 0	4 27	4 46	8 3	
6. tydžen. Text dop.: Mat. 12, 46—50; Ruth. 1, 15—17; Cf. 5, 25; pop.: Zap. st. 20, 17—38.							
6 njedžela	21. n. p. ſ. t.	22. n. p. swj.	7 1	4 26	5 18	9 36	
7 pónđela	Erdmania	Engelberta	7 3	4 24	6 6	11 3	
8 wutora	Bohuméra	4 ksch. martr.	7 5	4 22	7 9	pop.	
9 þrijeda	Theodora	Theodora	7 7	4 21	8 24	1 0	
10 schtwórtk	Ml. Luthera	Handr. Abell.	7 8	4 19	9 44	1 34	
11 pjatk	Mercz. bisk.	Merczina bisk.	7 10	4 18	11 3	1 57	
12 þobota	Modesta	Mercz. hamž.	7 12	4 16	dop.	2 15	
7. tydž. Text d.: Mat. 21, 28—31; 1 Mojs. 39, 2—5; Mat. 23, 27. 28; pop.: Zap. st. 21, 8—11.							
13 njedžela	22. n. p. ſ. t.	23. n. p. swj.	7 14	4 14	12 19	2 29	
14 pónđela	Levina	Fulkunda	7 15	4 13	1 31	2 40	
15 wutora	Leopolda	Leopolda	7 16	4 12	2 41	2 52	
16 þrijeda	Ottomara	Edmunda	7 18	4 11	3 51	3 2	
17 schtwórtk	Huga	Hrjehorja	7 20	4 10	5 1	3 14	
18 pjatk	Pof. pjatk	Hilžbjety	7 22	4 8	6 11	3 29	
19 þobota	Hilze	Feliga Bal.	7 24	4 7	7 23	3 46	
8. tydžen. Text dop.: Mat. 12, 41—44; 2 Mojs. 5, 1—4; Zap. 4, 2. 3; pop.: Zap. st. 24, 10—16.							
20 njedžela	23. Sz. sem.	24. n. p. swj.	7 25	4 6	8 35	4 10	
21 pónđela	Marj. wopr.	Marj. wopr.	7 27	4 4	9 45	4 44	
22 wutora	Alfonja	Cecilije	7 29	4 3	10 47	5 30	
23 þrijeda	Klemenza	Klemenca	7 30	4 2	11 38	6 28	
24 schtwórtk	Khrysogona	Chrysogona	7 31	4 2	pop.	7 38	
25 pjatk	Khatharinę	Khatriň	7 33	4 1	12 45	8 55	
26 þobota	Konrada	Virgilija	7 34	4 0	1 7	10 15	
49. tydžen. Text dop.: Jan. 15, 1—16; pop.: Germ. 31, 31—34; pf. 100; Jan. 17, 3.							
27 njedžela	1. n. adv.	1. n. advent.	7 36	3 59	1 24	11 37	
28 pónđela	Rufa	Sostena	7 38	3 58	1 29	dop.	
29 wutora	Eberharda	Saturna	7 39	3 57	1 53	12 59	
30 þrijeda	Handrija	Handrija	7 41	3 56	2 6	2 23	

Germanki a skótne wiki
vytaj sady na stronomaj 17 a 18.

Měšacíkowe pschemenjenje a wjedro.

⌚ Polní měšacík 4. nov. pop.
4 h. 47 m., s významným facíničzom
měšacíka, je jašny a milý.

⌚ Pošledni bětlík 11. nov. dop.
11 h. — m. nacíni kněh a hymu.

⌚ Mlody měšacík 19. nov. pop.
2 h. 17 m. da wetr a kněh doczatacz.

⌚ Prěni bětlík 27. nov. dop.
11 h. 25 m. je línti.

Stoletna protyka.

Wat 1. hacž do 5. mrózne wjedro
s hrubými wěrami; na 6. a 7. rjenje
a lubošnje; s 9. fastupi hymne de-
schejote wjedro, wat 18. hacž do
tonza kněh. Pošledniye dny novembra
sú jará hymne.

Naspomnjenja.

1892. December,

hodownik, ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedžena protyka. Evangeliska. Katholska.	○ schadž. h. m.	khov. h. m.	Niedziele schadž. h. m.	khov. h. m.	D
1 schtwartk	Longina	Eligija	7 42	3 56	2 23	3 50
2 pjatk	Aurelije	Bibiany	7 44	3 55	2 43	5 22
3 žobota	Franza Xav.	Franca Xav.	7 45	3 54	3 10	6 57
50. tydžen. Text dop.: Mat. 5, 17–19; pop.: Jes. 40, 1–5; Mal. 4, 1, 2; 1 Tim. 1, 15.						
4 njedžela	2. n. adv. ☺	2. n. advent.	7 46	3 54	3 51	8 29
5 pónđela	Amosa	Sabby	7 48	3 53	4 47	9 48
6 wutora	Miklawšcha	Miklawšcha	7 49	3 53	5 59	10 49
7 žrjeda	Agathona	Ambroſija	7 50	3 52	7 20	11 31
8 schtwartk	Marij. podj.	Marij. pod.	7 51	3 52	8 43	11 59
9 pjatk	Agrippiny	Leokadije	7 52	3 52	10 3	pop.
10 žobota	Judithy	Melchiada	7 53	3 52	11 18	12 35
51. tydžen. Text dop.: Mat. 11, 2–10; pop.: Hagg. 2, 7–10; 1 Mojs. 49, 18; 1 Tim. 2, 4, 5.						
11 njedžela	3. n. adv. ☺	3. n. advent.	7 54	3 52	dop.	12 48
12 pónđela	Epimacha	Epimacha	7 55	3 52	12 30	12 59
13 wutora	Luzije	Lucije	7 56	3 52	1 39	1 10
14 žrjeda	Swatember	Suhe dñh	7 57	3 52	2 48	1 21
15 schtwartk	Hany	Eusebija	7 58	3 52	3 59	1 35
16 pjatk	Ananiaša	Adelhaidy	7 59	3 52	5 11	1 52
17 žobota	Lazara	Lacara	8 03	52	6 23	2 14
52. tydžen. Text dop.: Jan. 1, 19–27; pop.: Jes. 12, 2–6; 5 Mojs. 18, 18, 19; 1 Jan. 4, 9.						
18 njedžela	4. n. adv. ☺	4. n. advent.	8 13	53	7 34	2 44
19 pónđela	Reinarda	Nemefija	8 13	53	8 40	3 26
20 wutora	Abrahama	Almona	8 23	53	9 35	4 21
21 žrjeda	Domascha	Domascha	8 33	54	10 17	5 29
22 schtwartk	Beaty	Flaviana	8 33	54	10 49	6 45
23 pjatk	Dagoberta	Viktorije	8 43	54	11 12	8 5
24 žobota	Hadama, Žev.	Hadama, Žev.	8 43	54	11 31	9 25
53. tydžen. Text dop.: B. dž. Luf. 2, 1–14; 2. dž. Luf. 2, 15–20; pop.: B. dž. Luf. 2, 1–14; Mich. 5, 1–8; Jan. 3, 16–18; 2. dž. Luf. 2, 15–20; Jes. 9, 6, 7; 1 Jan. 5, 1.						
25 njedžela	Boži džen	1. s. hodow	8 43	55	11 45	10 45
26 pónđela	2. ž. hod. ☺	2. s. hodow	8 53	55	11 58	dop.
27 wutora	Jana sež.	Jana sež.	8 53	56	pop.	12 5
28 žrjeda	Njewin, džecž.	Njewin, džecž.	8 53	57	12 27	1 28
29 schtwartk	Jonathana	Domascha A.	8 53	58	12 44	2 54
30 pjatk	Davida	Davida	8 53	59	1 7	4 24
31 žobota	Sylvestra	Sylvestra	8 54	0	1 39	5 54

Hermanki a skótnie wiki
výtaž jadø na stronomaj 17 a 18.

Něžaczkowe pschemenjenje a vjedro.

☺ Poloh měžaczk 4. dez. rano 3 h. 15 m. je mokry a mrózny.

☺ Pošledni běrlík 11. dez. rano 3 h. 27 m. píčipowjeda jažne njebo a mjerjenjenje.

☺ Młody měžaczk 18. dez. dop. 9 h. 11 m. hastupi s wulčim wětrom a se ſučhom.

☺ Prěni běrlík 26. dez. w nožy 10 h. 20 m. lubi ſnejšítrou ſymu.

Stoletna protyka.

Na 1. a 2. jara ſyma, na to ſučh hacž do 8.; wot 9. hacž do 14. ſažo ſyma, na čož ſo 15. pomalu ſučh hicž pôčzijie, khtož hacž do 24., hutto ſ deshežom měždane, traje; potom hacž do 29. ſyma; 30. a 31. milischo.

31. dezembra: 4. termija krajne renty.

Naspomnjenja.

Roboticenje danje.

Rapital.	3 procent.		3 1/2 procent.		4 procent.		4 1/2 procent.		5 procent.		Rapital.
	Sčetne marf. np.	Marf. np.									
inf. 1	3	—	3 1/2	—	4	—	4 1/2	—	5	—	inf. 1
5	15	—	17 5	—	20	—	22 5	—	25	—	5
10	30	—	35	—	40	—	45	—	50	—	10
15	45	—	52 5	—	60	—	67 5	—	75	—	15
20	60	—	70	—	80	—	90	—	105	—	20
25	75	—	87 5	—	91	—	102	—	113 3	—	25
30	90	—	100	—	117	—	125	—	132	—	30
35	105	—	122 5	—	140	—	140	—	150	—	35
40	120	—	140	—	160	—	180	—	195	—	40
45	135	—	157 5	—	180	—	195	—	215	—	45
50	150	—	175	—	196	—	205	—	225	—	50
60	180	—	205	—	210	—	240	—	255	—	60
70	210	—	215	—	215	—	234	—	263	—	70
80	240	—	245	—	255	—	280	—	30	—	80
90	270	—	275	—	294	—	305	—	334	—	90
100	300	—	300	—	315	—	326	—	338	—	100
200	6	—	25	—	50	—	29 2	—	37 5	—	200
300	9	—	50	—	75	—	87 4	—	75	—	300
400	12	—	75	—	100	—	125	—	125	—	400
500	15	—	100	—	125	—	145 9	—	167	—	500
1000	30	—	125	—	150	—	175	—	187 5	—	1000
5000	150	—	175	—	200	—	225	—	250	—	5000
10000	300	—	225	—	250	—	275	—	300	—	10000

Roboticenje, kôto punt plací, kôj je žentnář 1, 2, 3 atd. marfov.

Punt pôsobého telfo np. placó, kôj je žentnář marfov.

K na wopaf:

Žentnář pôsobého telfo marfov placó, kôj punt np.

Ročníčekrie placení metro, hdyž starý řádky tohých 1 nř. hact 3 marrí plací.

hdyž starý řádky řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý řádky řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý řádky řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý řádky řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý řádky řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý řádky řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	
—	1	—	18	—	17	—	30	—	33	—	49	—	86	—	85	—	1	50
—	2	—	35	—	18	—	31	—	34	—	60	—	50	—	90	—	1	58
—	3	—	5 ₃	—	19	—	33	—	35	—	61 ₈	—	51	—	90	—	1	67
—	4	—	7 ₁	—	20	—	35	—	36	—	63 ₆	—	52	—	91 ₈	—	1	76
—	5	—	8 ₈	—	21	—	37	—	37	—	65 ₃	—	53	—	93 ₆	—	1	85
—	6	—	10 ₆	—	22	—	38	—	38	—	67 ₁	—	54	—	95 ₃	—	1	94
—	7	—	12 ₄	—	23	—	40	—	40	—	68 ₉	—	55	—	97 ₁	—	2	3
—	8	—	14 ₁	—	24	—	42	—	42	—	70 ₆	—	56	—	98 ₉	—	2	11
—	9	—	15 ₉	—	25	—	44	—	41	—	72 ₄	—	57	—	1	20	2	207
—	10	—	17	—	26	—	45	—	42	—	74 ₂	—	58	—	1	25	2	295
—	11	—	19 ₄	—	27	—	47	—	43	—	75 ₇	—	59	—	1	30	2	384
—	12	—	21 ₂	—	28	—	49 ₄	—	44	—	77 ₉	—	60	—	1	40	2	472
—	13	—	23	—	29	—	51 ₂	—	45	—	79 ₅	—	65	—	1	45	2	56
—	14	—	24 ₇	—	30	—	53	—	46	—	81 ₂	—	70	—	1	50	2	948
—	15	—	26 ₃	—	31	—	5 ₄	—	47	—	83	—	75	—	1	52	3	565
—	16	—	—	—	32	—	56 ₅	—	48	—	—	—	84	—	1	41 ₂	2	—

Ročníčekrie placení nového lata, hdyž starý lat 1 nř. hact 1 marrí plací.

hdyž starý lat řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý lat řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý lat řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý lat řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý lat řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	hdyž starý lat řádky tohých pia- cij:	marrí nř.	hdyž plací meter.	
—	1	—	0 ₆	—	11	—	6 ₆	—	21	—	12 ₆	—	35	—	21	—	85	—
—	2	—	1 ₂	—	12	—	7 ₂	—	22	—	13 ₂	—	40	—	24	—	51	—
—	3	—	1 ₈	—	13	—	7 ₈	—	23	—	13 ₈	—	45	—	27	—	54	—
—	4	—	2 ₄	—	14	—	8 ₄	—	24	—	14 ₄	—	50	—	30	—	57	—
—	5	—	3 ₃	—	15	—	9 ₆	—	25	—	15	—	55	—	33	—	60	—
—	6	—	3 ₆	—	16	—	9 ₆	—	26	—	15 ₆	—	60	—	36	—	54	—
—	7	—	4 ₂	—	17	—	10 ₂	—	27	—	16 ₂	—	65	—	39	—	57	—
—	8	—	4 ₈	—	18	—	10 ₈	—	28	—	16 ₈	—	70	—	42	—	60	—
—	9	—	5 ₄	—	19	—	11 ₄	—	29	—	17 ₄	—	75	—	45	—	54	—
—	10	—	—	—	20	—	30	—	—	—	80	—	48	—	—	—	3	—

Hermanki a skótne wíki.

(dop. = dopoldnja; pop. = popoldnju; l. = konjaze wíki; hw. = świnjaze wíki; w. = wołmowe wíki; l. = lenowe wíki; śnamješčko * rěta skótne wíki, śnamješčko † pat hermank a skótne wíki; hdžej niežo pódla njeſteji, tam je jenož hermant.)

NB. Dofelž ſo hermanki druhdy píšeſe poſožuju, ſu ſmylli mózne.

Wulki róžk.

2. Lipſk (hacž do 15.).
6. Hródž ſw.
7. Kamjenž*.
8. Ruland*.
13. Nježwacžidlo*, Dobrilug ſw.
18. Biftopizh*.
25. Draždžam (nowe město)* l.
28. Kamjenž*.

Maly róžk.

1. Kinsbórk*, Damna*, Gra-bin* l., Luban*.
3. Nježwacžidlo* l., Žarow, Radeberg*, Hródž ſw.
5. Ruland*.
8. Shorjelž†.
11. Kamjenž*.
12. Shorjelž hornežerſke wíki.
13. Bart (pruſki).
15. Gubin* l.
16. Lukow, džený prjedy * l.
17. Dobrilug ſw.
22. Kinsbórk*, Kúlow*, Ga-byn† l.
24. Draždžam (nowe město) ſymj. wíki.
25. Stara Darbna*.
26. Kalawa ſw.
27. Kalawa* l., Miſchno*.
29. Wojerezy†, Novosalz (S.L.), Woſtrowž, Brody†, Kalawa.

Mérz.

22. Ruland*.
23. Ruland, Woſbork†.
24. Sly Komorow ſw.
25. Čeřwiena Wodař, Sly Ko-morow*.
26. Třebule l., Sly Komorow.
28. Biftopizh*, Dubž†, Draždžam (stare město), Rych-bach†, Žigno (2 dn.) + l.
29. Grabin, džený prjedy * l. Bjarnacžizh*.
31. Kamjenž*, Beskow.

Gaprleja.

1. Beskow, Lubnijow ſw., Ru-land*. Stara Darbna.
2. Lubnijow* l.
3. Miſchno.
4. Bjarnacžizh, Lubij * l., Wojerezy*, Gubin* l., Lub-nijow, Mužafow*, Kóſtlow* l., Polcžniža*.
5. Barſchejz l., Kóſtlow* l.
6. Nježwacžidlo*, Kumbórk, Hródž ſw., Kóſtlow.
7. Kamjenž*, Shorjelž*.
8. Kalawa ſw., Beskow, džený prjedy*, Ruland*.
9. Budž čin† l. (3 dny), Bart (pruſki)*, Kalawa* l., Or-trand* l.
11. Gaſhyn† l., Luboras† l. ſw., Lufow* l., Ortrand, Kú-low†, Kalawa.
13. Dobrilug ſw., Stolpin*.
19. Džéžet, Scherachow†.
20. Parzow*.
23. Stara Darbna*, Žarow* l.
25. Woſbork*, Požkow, Kins-bórk, Lipſk (hacž do 21. meje), Rychzebus† l. (21/2 dny).
27. Radeberg*, Radeburg*.
28. Barſchejz l., Lás†.
9. Stolpin*.

Meja.

2. Bart p. Woſborka†, Eisen-berg*.
2. Nježwacžidlo* l., Luban*, Parzow*.
3. Kamjenž*, Wulki Hajn.
5. Miſchno* l., Drjow*.
7. Biftopizh*, (Lipſk 6 d.), Luboras† l. a ſw., Hródž†.
8. Barſchejz l., Lás†.
9. Stolpin*.
11. Wětoſchow ſw., Žarow* l.
12. Ortrand*, Wětoſchow* l.
14. Bifchibus†, Wětoſchow, Rós-bork†, Stolpin.
15. Dobrilug, džený prjedy *.
16. Radeburg.
17. Radeburg.
18. Lubin ſw.
19. Luban* l., Žitava (3 dny, 3. dž. tež * l., Lukow* l.
21. Bart (pruſki)†, Draždžam (nowe město) 2 dnaj * l., Haſchtraw†, Luban, Rych-wald†.

Meja.

12. Žarow wołm. w., Eisenberg p. Moritzburga†, Rychze-bus wołm. w., Dobrilug*.
16. Biftopizh, Wojerexy†, Kú-low*, Luboras†, Radméri-zv†.
17. Ruland*, Lukow, džený prjedy * l.
18. Połczniža*, Bierwald†, Ruland, Bestow*.
19. Beskow*.
20. Bestow, Kalawa ſw., Čeř-wiena Wodař.
21. Kalawa* l.
23. Kamjenž†, Lubin† l., Ka-lawa, Gubin† l.
24. Luboras wołm.
25. Luboras* l.
27. Luboras, Lubin ſw., Bifchi-bus†.
28. Wojerezy wołm., Lubin* l., Třebule† l.
30. Biftopizh*, Woſbork*, Kins-bórk*, Hródž†, Lubin, Ga-byn† l.
31. Barſchejz l., Kinsbórk.

Junij.

1. Nježwacžidlo*, Radeburg*, Górow*.
2. Kalawa w.
3. Ruland*, Sly Komorow w.
7. Wołbramožy†, Lukow†.

8. Dobrilug ſw., Lubin w.,
9. Kamjenž*, Kalawa wołm., Rychzebus w., Lukow*.
12. Miſchno (2½ dny).
13. Grabin* l., Pižn†, Hródž w., Rychwald*.
14. Grabin.
15. Radeberg*, Grabin wołm., Hródž ſw.
16. Kalawa w., Rychzebus* l.
17. Lubnijow ſw., St. Darbna, džený poſidž. *
18. Lubnijow* l.

20. Žuczinat, Haſchtraw*, Shorjelž†, Wulki Hajn* l., Gu-bin* l., Lubnijow, Mužafow* l.
21. Wulki Hajn.
22. Bierwald†, Damna*, Parzow*.

23. Rychzebus* l., Damna.
24. Wjeležin†, Wojerezy*, Or-trand, Brody†, Shorjelž hornežerſke wíki.
25. Lubin* l.

Junij.

27. Draždžam (stare a nowe město), Lubora†, Rych-bach†, Rósborf†, Žarow* l., Drjow* ſ., Luban (3 dny, 1. džený tež *), Lipſk (6 d.).
28. Bart p. Woſborka*, Drjow†, džený prjedy *.

30. Rychzebus* l., Sly Komorow ſw.

Julij.

1. Kalawa ſw., Ruland*, Sly Komorow* l.
2. Húſta, Kalawa*, Sly Ko-morow, Dubž*.
4. Draždžam (nowe město) l., Kalawa, Džéžet, Třebule ť l.
6. Nježwacžidlo*, Hródž ſw.
7. Rychzebus* l.
8. Ruland*.
9. Lukow*.
11. Biftopizh*, Gaſhyn* l.
12. Barſchejz*.
13. Dobrilug ſw.
14. Rychzebus* l.
16. Lubin* l.
18. Lubij* l., Połczniža*.
19. Radeburg*.
23. Bifchibus*.
25. Woſbork*, Žarow* l.
28. Kamjenž*.

August.

1. Kúlow†, Damna*, Lukow * l.
3. Nježwacžidlo *, Górow * lane a platoſe wíki, Eisen-berg*.
5. Čerwiena Wodař.
6. Bart (pruſki)*, Budž čin† (3 dny).
8. Kinsbórk*, Lubin* l., Ža-hant†.
9. Bart p. Woſborka*, Lás†, Sly Komorow ſw.
10. Sly Komorow* l.
11. Kamjenž*.
13. Lubin* l.
15. Połczniža*, Dobrilug*.
16. Dobrilug.
17. Radeberg*.
18. Beskow*.
19. Beskow, Wětoſchow ſw.
20. Ruland*, Wětoſchow* l.
22. Shorjelž†, Kumbórk, Gra-bin* l., Gaſhyn* l., Ku-land, Wětoſchow.

August.

23. Grabin, džen pr.* f.
24. Halščtrow†, Bjerwald†,
Hródt†.
26. Lubnijow ſw., Trébule* f.,
Staro Darbna*.
27. Barschcz*, Ortrand* f.,
Lubnijow* f.
28. Miſchno ($2\frac{1}{2}$ d.).
29. Wóſbort†, Wojerecz*, Lub-
nijow, Ortrand, Brody, Lu-
ban (3 dny, 1. dž.*).
30. Lukow, džen predy* f.

September.

2. Rulow vol., Ruland*.
3. Kinsbort*, Žitava, Ru-
low* f.
5. Bart (prussi)*, Žitava* f.,
Wulki Hajn* f., Khoczebus†,
Rulow, Pichibus†.
6. Wulki Hajn.
7. Nježwacžidlo*, Damna*,
Hródt ſw.
8. Wolbramožy†, Damna.
9. Kalawa ſw.
10. Kalawa*.
12. Biskopizy*, Kalawa*,
Džedžet, Kóſtlow* f., Ža-
row* f., Nowoſalz.
13. Kóſtlow.
14. Radeberg*, Radeburg*,
Stolpin*, Dobrilug ſw.
15. Radeburg, Sly Komorow
volm.
16. Lubin ſw.
17. Lubin* f., Drjowl*,
Miſchno* f., Ortrand* f.

September.

19. Kamjeńz†, Woſtrowz, Lipſk
(hač do 2. oft.), Drjowl,
Lubin, Mitoraſ†, Muža-
low† f., Rychbach.
21. Bart p. Wóſborka†, Par-
zow*.
24. Wojerecz vol., Lukow ſw.
26. Biskopizy, Haſſchtrow*,
Nowoſalz, Wojerecz†, Gu-
bin†, Trébule† f. len.
28. Rósborf, Połczniiza*.
29. Khoczebus† f., Połczniiza,
Wjeleczin†.

Oktober.

1. Bart (prussi)*.
3. Hucina†, Rafez, Schera-
chow, Damna*, Grabin* f.,
Gashn† f., Luboras†.
4. Eisenberg* f., Grabin,
Hródt*.
5. Nježwacžidlo* a len., Gra-
bin vol., Zarow vol.
6. Kamjeńz*, Krakow†.
7. Ruland*.
8. Dubz†, Dobrilug ſw., Lu-
bin* f.
10. Biskopizy*, Lubin† f., Ku-
low†, Kóſtlow* f., Zahau†,
Sly Komorow ſw.
11. Barschcz†, Kóſtlow, Sly
Komorow* f.
12. Radeberg p. Štěp* f.
16. Nježwacžidlo deſf., řečl.
a ſw.
17. Wóſbort*, Kinsbort*.
18. Kinsbort.

Oktober.

19. Kóſtlow, džen pr.* f. ſw.
20. Kamjeńz*, Khoczebus* f.,
Wikow*.
21. Witow, Wétoſchow ſw.
22. Wétoſchow* f.
24. Bjarnaczejz†, Draždžany
(ſt. a now.), Halſchtrow*,
Brody†, Rychvald, Wéto-
ſchow, Damna*.
25. Wulki Hajn* f. a deſf.
26. Radeberg*, Górow † len.
a piat.
27. Radeberg, Bestow*, Khocze-
bus* f., Ortrand* f.
28. Bestow, Ortrand, Čer-
vjenja Woda, St. Darbna.
29. Drjowl, Ruland*.

November.

1. Bart p. Wóſb.*, Hródt†.
2. Nježwacžidlo* a len., Ru-
land*.
3. Kamjeńz*, Khoczebus* f.,
Lukow ſw.
4. Lubnijow ſw., Ruland*.
5. Budjschin†, Eisenberg, Rul-
ow*, Lubnijow* f., Tré-
bule† f. a len.
7. Draždžany-N. f., Lubin* f.,
Lubnijow, Rychbach†.
8. Láſt†.
9. Luban*.
10. Khoczebus* f.
11. Połczniiza*, Lubin ſw.,
Sly Komorow ſw.
12. Žitava* f., Lubin* f., Sly
Komorow* f.
13. Barschcz.
14. Ruland hod.
15. Mužakow hod.
17. Lubij hod., Trébule hod.
a len.
19. Draždžany (ſtare a nowe
město) hod., řečl., řečl.
21. Pizno hod.

Dezember.

1. Kamjeńz*.
2. Ruland*.
3. Lukow ſw.
5. Nowoſalz, Damna*, Džedžet,
Drjowl, Brody†.
7. Nježwacžidlo * f., Eisen-
berg†, Hródt ſw.
8. Kamjeńz*.
9. Staro Darbna, Dobrilug,
ſw.
10. Wojerecz*, Lubnijow hod.
12. Biskopizy*, Luboras†, Hródt
hod.
13. Barschcz.
14. Ruland hod.
15. Mužakow hod.
17. Lubij hod., Trébule hod.
a len.
19. Draždžany (ſtare a nowe
město) hod., řečl., řečl.
21. Pizno hod.

Buczah ſe ſakſkeho ſalonja, dohodný dawč nastupazeho.

člaža:	ſetný dohód:	dawč:	člaža:	ſetný dohód:	dawč:
1.	pfhes 300—400 mf.	50 np.	12.	pfhes 1900—2200 mf.	30 mf.
2.	" 400—500 "	1 mf.	13.	" 2200—2500 "	38 "
3.	" 500—600 "	2 "	14.	" 2500—2800 "	48 "
4.	" 600—700 "	3 "	15.	" 2800—3300 "	59 "
5.	" 700—800 "	4 "	16.	" 3300—3800 "	76 "
6.	" 800—950 "	6 "	17.	" 3800—4300 "	94 "
7.	" 950—1100 "	8 "	18.	" 4300—4800 "	114 "
8.	" 1100—1250 "	11 "	19.	" 4800—5400 "	136 "
9.	" 1250—1400 "	14 "	20.	" 5400—6300 "	162 "
10.	" 1400—1600 "	17 "	21.	" 6300—7200 "	189 "
11.	" 1600—1900 "	22 "			

Boža nôz.

Janek mały spi we łócebz̄y
A drêma ślódke spanje,
Bě Boža nôz; dżen hodowny
Ž'no sczele swoje ranje.

Janek wo żnje widzi jandżela,
Kilž szedzi pschi joh' lózku,
Je szwetka jeho draſczečka,
Ma rjani slotu nôzku.

A něk na Janka pohladny
A rjetny: „Janek tak mólczki
Je požłhał nantej, maczerezy,
To ſu mi lube hólczki.“

A wsa se żwojoh' korbika
Něk jabłuczka te rjane,
Na sztomik je ham napow'scha
Wsjch rjenje poſtoczane.

Do njebiež ſaſko jandżel dže,
Duž wotzueći Janek mały:
Szton szwetly ſteji na blidze,
Bě w noz̄y wobradzało.

Pomhaj Bóh.

W kniaghach žudnikow na 15. stawje czitamy: „A Simson džesche: Ja mam něk prawu węz pszechzimo Philistinskim; ja chzu jum szkodu czinicž. Duž woteridże Simson a naloji tsi sta lischkom a wsa sapalenzy a wobroci wopushi k wopushi a pschiwajaſa jedyn sapalenz hrjedza mjes dwę wopushi. Potom sapali je ſ wohenjom a puſchezi je do Philistiskeho žita a sapali tak te hromady a tež ſtejaze žito a winizy a woliowzy.“ Tónle podawki Pschedzenak do myzähl pschiindże, jako hyschesche, so běſche na sozialdemokratiskim „ſejmje“ w

Halli sozialdemokrata Blos ſawokał: „Hyschesche žanyh sozialdemokratiskich burow nimamy, a tyh dyrbimy męcz, herwak nascha węz překl pónidze“, na czož wschtitzu wobsamknychu, burow ja nowu wuc̄bu dobyc̄ pytač. A dołho tež njetrajesche, dha běchu hižo wschudżom lischki ſe sapalenzami na puczu, ſo bychu kscheszijanske wutroby, domy a krajim ſe żwojim wohenjom ſkashye. Pschedzenak ham je wschelake taſke lischki na żwojim puczowanju psches luby herbsti kraj nadeschol a hōdež ſo hodzesche, je ſe żwojim kijom tu abo tamnu na khribjet dyrik, ſo by ſo ſaſko do żwojeſe sozialdemokratiskeſe

Palästiny wróczka a tchęczijskich herbskich Philistów na pokój wostajila. Ale to dyrbju tola wusnacj: tute lischki poczynaju bóle a bóle po „lischkim waschnju” s wulkim wuszhikom psychikadżecz, swoju palazu wopushj jora tajo, so bydu ludzo jim niewobarati, ale jich witali. Strach je wjetshi a wjetshi. A njebudżea burjo s czażom na tutych leżnych njepshczelov fedżbowacz, dha może tuta „lischja wójna” hōrsha wypadnież, hacż 30letna abo 7letna. — Hdyż pak wójsko na njepshczela czebnje, szabi najprzed wóch rośmykli, kaf ma njepshczela pschimacz. Wjednik hłada, hdże je njepshczelowy słaby bok, so by tam jeho lepit, atd. Też sozialdemokratoju su swój „plan”, po kotrymž chzedża so do kralo- a Bohu-śwérnych burow dacj, festajeli a jón swojim wojakam wosjewili. Kaf dha chzedża nětko na burow? „Pomalu”, tak rěka, „do předka. Prawje wjèle pišmow, w kotrych so na wyschnoscę a zyrkej śwari, dyrbji so czechczecz a w mestach sa tuni pjenjes, na kraju darmo dawacz. Na wąbach maja so nojpredy rjemjeśliny, kiz su s mestow abo s zusby do wąj pschicząnyli, a kotsiz teho dla hiszceze tak prawje s wjezonymi świaſani njeſtu, wobdzęlačz. Esu czi dobycz, potom je ta węz lóhka. A nim ludzo kropowacz khodža, tam możeja so jim pišma dawacz a powuczące słowa s nim ręczecz. Pschede wschem dyrbja so wjeſni, czeladni a dżelawi ludzo do mesta wabiečz na sozialdemokratiske shromadzisny, też na tam so woblywaze wjeſela. Wjeſni dyrbja měsyczanske potrebnoscze ſefnawacz a potom też domach swoje potrebnoscze powjetshowacz. Tak jim tež, hdżej so mſda pschipołožuje, tola żenie doſzacz njebudż. Woni budżea pschedo njespokojniſhi a budżea szbi pschedo wjazy mſdy a mjenje dżela żadacz a to su potom naschi ludzo. Na sozialdemokratiskie shromadzisnuh njeſybi so ženie na pschitwu wjeſneho luda ſawnje śwaričz. Też so ženie jich njenawjedzitoſcę a njenashonjenoscę wužmehowacz njeſmę. Wjèle bóle ma so jim po hubje ręczecz, so so jim pola naš lubi a woni ženie žanu nježelu domach njeſtanu. Hdżej so hodži, ma so na fararja śwaričz. To wjeſni ludzo, hacż runjež porjadnje ke mischi khodža, tola zyle radzi ślycha. Esłodek huby pak chzemy jim s tym cžinicę, so szbi wot wyschnoscze żadamu, so czeladniſke ſakonje ſpadniu, so by pytanie a namakanje prawa psched wyschnosczu darmo bylo a so by so dżelawy czaž wſchudżom ponizk. Na tajſe waschnje budżea s jeneje strony dżelaczerjo s wysokiej mſdu, s druhje strony rycerklublerjo s połkupowanjom a pschilupowanjom kubleriom a wjetſich žiwnoſczerjow czechczecz a ſkonczenje ſahanicę, a hdž je burſtwo a ſrenje wobſedženſtwo, tutón najmóniſchi ſtolp nětčiſhcego porjada, panyk, potom chzemy sozialdemokratisku khoroj wopowięſtajecz a potom je naſch kraj sozialdemokratiska republika.” To je sozialdemokratiski plan, po kotrymž budżea woni wjeſny lud wobdzęlačz pytač.

Talle sozialdemokrato do předka djeſa. A hdž tajſy ludzo so tamnym Simsonowym lischkam hacż na palazu wopushj njerunaja, dha Pschedżenak żenje wjazy w ničim prawo męcz njeſha.

Haj dzivni ludzo tola su tuczi sozialdemokrato! Pschedżenak junu naléto po ſwojim powołaniu wołolo khodžesche. Wſchitzu ludzo mějachu połnej ruzy na polach dżelacż, pschedož wjedro hojeſche. Duż rękaſche, żym do ſemje, jeli so na ſyム w ſwojej brózni wſcho ſwetle męcz njeſhasz, kaž ſzanno we wopushczenej kólni. Popoldniu ſandzech do hoſczenza. Myſblach ſzabi, tam ſmęſech khlwilku pokoj; pschedož nětko tam tola ničto pschi piwje ſedżecz njebudż. Ale to so myſlach. Wuhladach tam cžlowjefka w najlepſich lětach. Czorna broda jeho wobliczō cžemujesche kaž nōz, jenož na noſu so czeſwjenosć ſwetlesche, wo kotrejz kózdy wę, so ma swój narodny dom w palenzowej cžwiczy. Hewak běſche na napohlad wobzobne wuhotowany Hdž jeho poſtrowich a s nim trochu poręczach, ſhonich, so je tutón muž drje ſyń ſamožiteju starscheju, so je potom so na ſchuln podał, ale dokelž běſche domach wſchu wolu měl, dha na ſchuli k niežomu pschitwoł njeſbě. A nětko běſche sozialdemokrata; myſleſche ſzabi, so na tutym połni na nětčito dónidze; pschedož ničo cžinicz, ale jenož na wſcho mózne śwaričz a w kocřmach w khlódku so walečz, hdž druſy so pocza a ſkonczenje s druhimi dželicz, to je lóhka węz. Dolho njetraſesche, mój nowy ſnaty,

Próſnik f mjenom, tež na nětčisze wobſtejnoscze ſrēču pschitnide a wſcho ſanicjo-waſche, ſchtož je druhim ſube a ſwiate a ſkonczenje mjeniſche, so je sozialdemokratija ta ſodž, kiz może cžlowjeftwo ſ morja njeſboža na brój ſboža do-

wjeſcz.

„Dha bychmy”, ja rjeknuč, „tam hižo dawno byli, pschedož ſozialdemokratija je hižo w ſastarſkim czažu poſpytała“.

„Hdy dha? To bych tola rad wjedział. Wſchako je hakle Lassala psched nětčito ſedżesatkami ju ſaložił?“

„Wy ſeże na ſchulach byli“, ja ſłowo wſawſhi prajach, „a to njeveſče? Duż poſlukhaję. Wulce město Rom běſche w ſpočjatku tež małe. Tehdy běſhi czi jeni wobſedžerjo połow, czi druſy pak jim ſa mſdu dželacju. A wobſedžerjo ſaſo hladachu na ſakonje, ſlikowachu, czechachu do wójnow atd. Talle ta węz zyle derje džesche. Duż naſtachu mjes dželaczerjemi mudri ludzo a pschi ſzabi prajachu: To tola njevěmy, czeho dla mamy my zylk tydzeń dželacj a so ſa ſwo-

Próſnik ſ Mot.

jich kniesow prázovacj. Tich kuf džela tola tak wjele winopty njeje. Tak to dale nejpondže. My njebudzemy dale sa nich wjazy dželacj. Duž ho fréczachu a ho rano sebrachu a czechnicu na bližšchu horu s mjenom Mons Sazer a tam ſebi lehwo ſhotowachu. To běſche ſa zyłe město wſchak jara ſlē. Běſche wulki čaz ſa fywy, ale nictó tu na dželo njebe, w měſeze mějedhe ſo a druhu nufnje činicj, haj ale wot koho? Wobředzerjo dželaczerjow proſhachu, ſo bychu ſo wróczili, ale podarmo."

„Tak je prawje“, Prósdnik ſarečza, „to ſu mužojo byli, jedyn tak wjele hódný, kaž džebacj kóp naſtich knieſich.“

„Poſtluhajcje jenož dale. Ale tež tym na horje pocža ſo bóry wot čorneho džecj. Šswiecicj tam drje móžachu ſi ruku, ale žoldk njechaſche ſobu ſwječicj a woni njemějachu ſa njón žaneho džela, ničo ſi jédi, a to jich tola ſkonečne trochu čzwilowacj. Duž ſa něchtu dnjow ſ Roma roſomny muž ſi mjenom Agrikola ſi nimi pſchitafa, ſo bychu ſo woſolo njeho ſeſtupali a pocža jum tole pſchirunanie powjedacj: Sunu ſrečachu ſo ſtawý čzwilekho čečela mjes ſobu, ſo njechađja wjazy ſa žoldk dželacj, kij je ſam leni a ničo nječini, a tola wſchó doſtanje. Ruka rjeku: Za nječam wjazy dželacj; mi to trjeba njeje; nječ žoldk ſam hlad, ſo něchtu ſi jédi doſtanje. A wóczko rjeku: čečeho dla dyrbju ja pſchezo njeſprózniwe woſolo ſo hladacj, ſo bych ſa žoldk něchtu na mačalo; nječ ſo žoldk ſam ſtará. A noha džesche: To by mi bylo, ſo dyrbjala ja hiſčecje dlehe žoldk po kraju woſolo noſbę; nječ ſo ſam ſhmjaze, hdvž a hdze ſečze. A druhé ſtawý rēčachu runje tak a pſcheſtachu dželacj. Duž nětko pak tež žoldk žaneje jédze wjazy njedosta a pocža boleſč ſacžuwacj a ſkoržicj, a ſtawý proſbyč; ale te ſo jemu ſmějachu. Tola niz doſho. Dokelž žoldk žaneje jédze njedosta, njemžesche ſtawam tež žaneje možy wjazy dawacj. A noha pocža woſlabinacj, a ruka tſhepotacj a wóczko ſo ſylovaſacj. Wſchě ſtawý mějachu pſchezo wjetſhu boleſč, duž roſoma wužiwaču a ſaſtate dželo ſaſo dale čiňachu a žoldk wo wodacze proſhyču. A duž zyłe čečlo wocjerſtwi. Taſle Agrikola powjedacj a ſi tym wotendže. S napjatej nutrnoſču dželaczerjo ſedžbowachu. A hdvž běſche Agrikola wotefhol, dha mjes ſobu praſachu: Haj my běhmy ſbožowni w ſwojim džele, a nětko mamy tradač. Čhzemy ſo wróczicj; wuečiūm ſebi wjetſhu mſdu a wjazy prawow a čhzemy dale dželacj kaž předy. Tu tola ſkonečne kónz woſmemy. Na to ſo ſebrachu a do Roma czechnicu. Tu běchu ſozialdemokratojo přeni króč mudri po byli.“

Taſle ja rēčach a Prósdnikez wuj wulkej woczi wuwalenacj a njewedžiſche, ſhoto by na to wotmolví. Předy pak hacj ſo ſhraba ſe ſwojeho ſpodžiwanja, ja dale rēčach: „Poſtluhajcje dale. W ſečze 1789 ſo

w Franzowskej ſudžo ſběhnyču, wſchonoſč a krala wotbadzihu a ſkónzowachu. Woni woſachu: runoſč, ſwobodnoſč a bratska luboſč! ale ſhoto běſche? Bratrow ſkónzowachu, to běſche bratska luboſč, po tvřazach jich do jaſtwa mjetachu, to běſche ſwobodnoſč, jedyn druhého podeszifacjowacj, to běſche wukhwalena runoſč. Škonečne běchu wſchó ſapuſcžili a buchu ſami ſaraženi, na ežož Napoleon tutej ſtravnej ſekliji ſe ſwojimi kanonami kónz ſejini. Tehdy běchu ſozialdemokratojo druhí króč poſpýtali. Haj, haj, ſozialdemokratia njeje žanou kódz, kij by koho na brjoh ſboža dovjefla, ale je džerale karto, kij ſo ſi tym, kij do njeho ſtrupi, ſtoročí a jeho do hľubiny puſhceži.“

„Dha čhu wſchak wericj“, Prósdnik měnjeſche, „ſo ſo hacj dotal ſozialdemokratam radžilo njeje. Ale to budže pſchidobuje ſlepje. To pak dyrbice tola pſchidacj, ſo to prawje njeje, ſo ſu někotſi tak jara bohaczi a někotſi tak jara khudži, ſo maju někotſi wjele ročkaſowacj, druſu ſaſo jenož poſtluhacj. To by tola ſlepje bylo, hdvž by kóždy jenak wjele měř a jenak wjele placžil. Potom halke móhli wſchitz ſbožowni byč a niz jenož někotſi wuſwoleni, kij maju jenicžy tu ſaſlužbu, ſo ſu ſo wot bohateju ſtarſcheju narodžili.“

„Haj wſchak“, wotmolví na to, „to bytčecje prawo měli, hdvž budžiſche Bóh ſwet hinaſſhi ſtvoril, hacj wón netle je. Je dha wonkach jedyn ſhoto tak wýhodi kaž druhí? Šsu tam jenož lute khójny? Nje-namakam tam najwjetſhu wſchelakoſč? A njeje runje tuta wſchelakoſč to, ſhotož ſo nam najbóle ſpodaſba? A duž je tež Bóh bohatých a khudých ſtvoril. A pſchi tym wſchém tak wulka njerunoſč mjes čzwilekami njeje. Drje bohaczi wſchitz njeſku a kralojo tež niz. Ale to tež čzwilek ſbožowneho nječini. Šhotož pak jeho ſbožowneho čini, to je to, hdvž ma ſtrowe ſtawy, čiſte ſwědomije, měr w domje, wjeſele na džeczoch a ſpokojnoſč ſi tym, ſhotož jemu Bóh dat je. A to wſchó móže khudy runje tak derje měč, kaž millionar abo kral. A na poſlední njebeſha tež njeſku ſa bohatých ſamych, ale runje tak derje ſa khudých; jeno ſo čzwilek wěru džerži hacj do kónza. A hdvž to wopomnicje, hdze dha macze nětko tu wulku njerunoſč? Na ſwěčeje je jenož jena njerunoſč, mjeniujy mjes bjesbóžnymi a pobožnymi. Pobožni ſu pak wſchitz jenak ſbožowni, nječ ſu najkhudži abo najbohatſhi. A hdvž čzecje, knies Prósdniko“, ja ſo ſi njemu wobročiwiſhi ſkónčicj, „runoſč mjes ludži pſchinjeſč, prázovacj ſo, ſo bytčecje jich ſi pobožnoſči woſali a budžecje ſam taſti“.

„Hm, hm“, Prósdnik měnjeſche, „něchtu w tym leži. Ale nizschi ma ſo tu tola hóře hacj wſchá, to ſebi wurečecj njedam. Pſchetož na mjeſkum ſohku ſo ſtajnije ložo leži, hacj na ſlomje.“

„To bych tola njejedžat“, pſchispoſnič, „ja čhu radíčho na ſlomu ſwojmu hórou poſočicj ſi čiſtym ſwědomujom, hacj na móžkovy ſahlt ſe ſvym ſwědomujom.“

Tola wothladujo wot teho wszechego, tak dołho dha je bohaty bohaty a khudy khudy? Jenož něsho čaža a potom je tež se wszechy kražnosću swjatok. Wy seže węsze w měscie husto w džinadle byli, schtož tam theater mjenjuja. Schto seže tam widżeli? Prjedy hacž so hracze sapocžne, su wschitzy, kiz su obu hraja, jedyn druhemu runy. Potom pač do draſtowejke komorki džaja a tam so jedyn na krala, druhi na klužomnika, tseči na bohatego pschekupza, schtworty na proscherja pschewoblek; runje tak hrajetki: jena so pschewoblek na hrabinku, druha na klužomnu. Duž so saweščk horje sežchnje, hrajerjo wustupja a kóždy ma tu rólu hracž, kiz su jemu pschipofasali. Tak dołho hacž ta węz traje, ma kral sa krala bycz a klužomna sa klužomnu. Ale hdyz sawešč sožo padnje a kruh je na kónzu, potom sažo wschitzy do draſtineje komory džaja a so swoju draſtu wuſleku a někto su sažo wschitzy jedyn druhemu runy kaž prjedy. Runje tak je w człowiskim žiwienju. Prjedy hacž do žiwienia stupja, su wschitzy jenak wjese winojezji; wschitzy so ſlabi huheni a hřešchni narodža; kralow syn dyrbí so runje tak częſčicž, noſycz a wucžicž, kaž proscherjowe džecžo. Ale tak rucze hacž rěka: so woblekacž, dha je roſdžel tu. Tak dołho hacž někto žiwienie traje, ma kóždy pschihladowacž, so by ſzwerny w swoim powołanju namałany był. Hdyz je pač hra człowskeho žiwienia won, potom ſmierz pschindže a wszechy iich draſtu wuſleže, a w kashcžu w rowje wschitzy jenak s měrom leża, kral a bohaty, kaž wotrocž a khudy, a kral ma psched teho ſameho ſudnika stupicž kaž wotrocž. Někto mi prajce, schto dha taiki hrajer sa to ma, hacž je něsho hobia krala hral abo proscherja? Skoncžnje je to wscho jene. A schto dha ma bohaty wot teho, so je něsho lět se židu wodžety był? Na poſledku so jemu wscho woſmje, a nimo je nimo. Hdze dha je někto ta wulka njerunoſć, kiz wy sozialdemokratojo pschezo sa ſcherjenje ludžom psched wocži ſtajecze?"

Takle rěčach a běch so wschon roſhněwał. Duž tež njebeh nicio wo tym pytnyk, so bě mjes tym wječor so pschiblizil a so běchu někotsi wježni do jistwnej ſastupili a ſady mje na moje ſłowa ledžbowali. Hdyz běch wurečzał, so woni ſobu fa blido ſyječhu. Węſhe mjes nimi wježny krawz a kowar a tež knies wucžer. Šenjes wucžer, s kotrymž běch derje ſnaty, mje poſtrowi a hnydom ſłowo wa a rjeknu: "Ja bym so wjeſzelik, hdyz wa, luby Pschedzenako, takle rěčecž klyſchach. Pola naſ ſu čerwjeni tež hižo pobyl a schto ſu tu to do žlanja činili! Ale někotsi ſu pschezo tu, kiz taikim klyſhym hubam wěrja", a pschi tym na krawza pohladnu, so wjedžachmy, komu to placi. "A tak njeſrale rěče woni wjedu! Na pschillad jedyn wot nich měnjeſte: S džecžimi so poſdžischo žadny nan a žana macž wjazy plenčicž njebudze triebacž. Tak rucze hacž ſu trochu někajke, so do wulkeho wustawa do nježu a tam so na statne khosty wotczahnu a starszej

ſtaj ſo wscheje hary ſminyloj. Iako to klyſchach, bym ſo tola ſtróžil. Nō to by kražna młodžina wotroſtka. Hižo někto ie ſle doſč, a kajka by hakle byka, hdyz žaneje luboſcze, poſtluſhnoſcze a pobožnoſcze mela njeby, kiz može tola po prawom jenož wot starszej na wulnycž. Tafka młodocž by była, kaž hdyz ſchto cžrjodý torhažnych džinich ſwérjatow ſ khléwa puſčezi."

"Haj", kowar pschiftaji, "a ſchto dha by wot nich něsho dželacž móhla a čyžk? Potom čyžk radſho w rowje bycz, hacž tajkeho ſa wučomnika w swoim domje měcz."

Pſchi tychle ſłowach pocža wježny krawzez mischtro ſo na ſwojej ſawzy ſuwacj, jako by něsho prajecž čyžk, ſchtož ſebi prawje njeſwerti. Skoncžnje ſwoju ſchklencžku cžiſteho, do kotrehož wjazy hacž do biblije džerjeſte a ſa kotrejž radſho hacž ſa jehlu pschimaſte, wuſzrebnuwſhi měnjeſte:

"Ale to rěčecze, ſchtož čyzeče, něsho dobra ſozialdemokratisla węz tola budže, piſhetož potom ſměje kóždy jenož 2 abo 3 hodžiny dželacž. Někto ma ſo něktožku ſwoje dwanacze hodžin dřecž a to je pschewjele."

"Mój luby krawzo", ja jeho ſłowa pscheterhnych, "wěriče dha wę tež do taſtich baſhnicžkow? Wy seže tola hewač džewiecž króž mudriſki hacž druſy. Kaf dha može to móžno bycz? Myſliče ſebi, ſo ſu žně. Pola ſu derje njeſle. Dženka ma ſo ſaſykoracž. Duž bur ſwojich třjóch cželadnikow won poſczele, ſo bych ſyklí a won ſam ſobu dže. Hm, myſliče ſebi, ſo woni 2 hodžinje podželawſki na čažniſt poſhlađnu, a wotrocž rjeknu, dwě hodžinje ſtej nimo, a woni ſwoje kožy do boka ſhmörnu a domoj džaja a ſebi trubku ſažebla a ſo do trawy lehnu, a naſajtra ſažo kóždy ſwoje 2 hodžinje podžela? Tak bych ſznamo ſa 4 nježele woſko ſeptembra rožku poſytkli byli a potom bych ſu hacž do naſymneho hermanka domoj woſyli. Piſhenužu bych ſu woſko hód ſyž pocželi a jecžmjen ſznamo woſko jutrow abo lěto poſdžischo. Haj, wot cžeho dha bych ſo potom ſiwi, a schto by krawzez mischtro ſuhač a tutkač, hdyz takle ani ſzop do bróžnje pschischo njeby?"

Krawz ſo ſmějeſte a njeſredžo, tak by ſo ſaſitowač, roſnemdrjeny ſawola: "Bych waž, Pschedzenako, ſa mudriſteho džeržač. ſso ſamo wě, ſo 4 cželadni njeſraje na žnjach dobycž, hdyz jenož dwě hodžinje dželaju. Duž tola na ruzy leži, ſo dyrbí bur wjazy cželadnikow měcz a ſebi na žně dželawne možy najimacž."

"Naſimacze ſebi, hdyz hacž do Poſlueje won žadny cžlowiek wjazy kožu do ruky bracž njeha, ale čhe kóždy woſzneho kniežka hracž. Haj, a kajke by to hoſpodařenie bylo, hdz by bur potom na 70 kozow 20 cželadnikow a 20 klužomnych holzow měč, abo hdz by ſebi ſznamo woſko 30 ludži na žně naſa! Woſko 9 hodžin bych ſznamo ſ borwa ſtanyswſhi a poſnědawſhi won ſchlí, a hdyz bych ſu wonkač byli, by

čjaš ſwacjicž bylo, a hdyž bych u poſhwacjili byli, dha běſtej a hodyne wokolo byloj a nětko by ſo ſaſo domoj trubilo k wotpočinkej po ezejkim džele. A ſchtó dyrbjal waricž ſa tajki bataillon ludzi? To by ſaſo ežrjoda kucharkow nufna byla. Byly wós by ſtajnje na puczu byl, jědž a picze pſchiwozawacž. Haj a ſchtó dha, hdy by poſhonz dalschi pucz měl? Dha by ſtajnje nětorych druhich poſhonzow ſobu wſacž dyrbjal. Preñej dwě hodyne by prěni poſhonz konje wobžil a druhý bych u něhdze we woſu ſpalí, a potom by prěni ſaſo wotpočował. Ně, ně, krawez mishtrej, možu wam ſe wſchej sprawnoſcju prajicž: mudriſke rěče hacž waſchu ſym hido husto ſkyschal, ale hlupiſku hacž waſchu hiſhce ženje."

Tole běſte krawez mishtrej tola kuf ſtruje a duž ſo poſbehny a borbatajo na ludzazny njerom ſo wobſali.

Nětko běchmy bjes něho a ſo zyle rjenje dale ſabawachmy. Po khwilzy pocža žiwnoſcjer Matusch: „To wſchak by wſcho dobre bylo a my wěſeje do ſozialdemokratiskich paſlow njepondzymy. Ale prajeje mi, ſe čeho dha pſchiundže, ſo do zyla ſozialdemokratoju ſu a ſo maju tak wjele pſchiwiſka?”

„To džzu wam ſe krótka prajicž“, wotmoſlich jemu, „hlaſeje, jako pſched 100 létami w Žendjelskej prěnja tkajaza maſchine naſta, ſu tkalzy ju roſprakali a prajili: Hdyž tuta maſchine to džela, ſchtó ſmy dotal my činili, dha my ſwoju warbu ſhubimy. Tucži tkalzy ſu prawje widželi, ſo ſu maſchine njebože ſa dželawuſ lud. Ale wunamałanje nowych maſchinow žadyn člowiek hacžicž njemóže. Duž jich pſchezo wjazy naſta, wot kotrejž jena jeniczka ſa džen wjazy dokonja, hacž prjedy 100 dželaczerow. Kaf dha džyhdu nětko rjemjeſkni mishtro wobſtač? Woni žaneho džela njemajachu a buſhu dželaczerjo. To by nětko wſcho dobre bylo, ale fabrikantojo runje wjele mſdy njeſdawachu. Duž buſhu dželaczerjo njeſpolojni a počaču w ſwojej njeſpolojnosći wjazy mſdy žadacž a ſo na to mjes ſobu huſcjiſko ſhadtowachu. Ras ſhubzena njeſpolojnosć pak ſe možu roſcjeſhe. K temu hiſhce pſchiundže, ſo fabriketi dželaczer njemóže bydlicž, hdyž by ſo ſpodovalo, ale w bliskoſci fabrik. Tam pak ſu bydla ržim dróžiſte a dželaczer móže jenož malý luczik ſebi wotnajecž. Pſchiundže wječor ſe džela domoj, dha w malym lucziku wutracž njemóže a dze na palenz. Tam ſo mała mſda hiſhce mjeuſcha čini, a nětko je hubjeſtvo hotowe. Wſcho wſchak by hiſhce ſchlo, hdy by dželaczer jeno ſo po Božich kaſnjach džerjal. Ale wěru ſu wſchelazny wuczeni a woſebni ſapocželi ſahanjecž. Bóry to tež ſreni ludžo, bohatſki měſchcenjo, dokonjaču a nětko by tola ſa džim byl, hdyž njevěra tež do dželaczerſkikh wutrobow ſo ſakorjenila njeby. Skončinje pſchiundzechu derje huſaczi ludžo, a ſwarjachu na bohatých a ſchęzuwachu k njeſpolojnosći a ſozialdemokratija tu bě, hacž runjež bě ſaſlužba rjana.“

„Takle něhdze ſym ſebi tu wěz tež myſlit“, pſchiſpomni knjeg wuczer, „ale ſchtó dha mamu nětko činiciž, ſo ſozialdemokratiſke ſchęzuwanje pola naſ ſe wſach njeby žaneje ſchłodły načzinito? To je tola najwažniſha wěz. Hdyž ſu měſchęzanshy pjenježniſy ſ wulſeho džela ſobu na tym we winje, ſo mamu tak wjele ſozialdemokratow, dha njech woni ſhami ſo ſtaraju. Ale kaf dha ſo my jich wobrojemy?“

„So ſo takle prasheče, je mi lubo. Pſchetož druhý jenož na ſozialdemokratoſ ſwarzia, ale ſebi na to njeemyſla, kaf ſo jich ſminycž. Rad džu wam tu moje měnjenje prajicž. To mózecze ſa wěſte měcž, ſo ſu ſa revoluziju jenož eži, kiz do zyla niežo nimaju, kiz teho dla tež na ničim žaneho wjeſela nimaju, hacž na halekowanju a bicžu. Šchtó ma khežku ſe něſhto polom abo žiwnoſcž, do teho durjow móžeja ſozialdemokratoſ džen wote dnja ſo buhacž, won ſměje ſa nich ſatylanej wuſhi. Duž měli wobſedžerjo na to hladacž, ſo by kóždny wjeſny tež něſhto měl a, ſchtó ma, ſebi ſdžerječ mohł. Pſched krótkim ežitacž, ſo je wjetſhi wobſedžer něſhto kózow pola ſwojim ludzom dał a jim domſke, hródž a bróžen natwaril. Sa to pak maju woni jemu dželacž a kóžde léto wěſtu rentu wotwjeſcž, doniž dostaſta ležomnoſcž ſo ſaplačzila njeje. To radži činja. Wſchako móže žona ſe džecžimi doſtate pola wobdzeleracž. Tajzy dželaczerjo maju nimo mſdy hiſhce něſhto ſweje, na čimž maju ſwoje wjeſele. Džecži pak pſchi tym burske dželo lóhzy naſuknu a ſe ſchule ſtipiwiſhi w burskim džele wostanu. Iara derje by bylo, hdy bych u wjetſhi kublerjo wſchitzu tak činili. Tak bych u ludžo dotež měli. A ſchtó dha by jim pobrachowało, hdy bych ſhami něſhto kózow mjenje měl? Skončinje je tola ſlepje, něſhto mjenje měcž, hacž hdyž ſozialdemokratoſ tež na wſach dobuđu a potom wſcho woſmu.“

Wyshe teho pak ma ſo bôle na to hladacž, ſo žadyn wjeſny wobſedžer njeby woſhudžil. O wutroba mi pſchezo krami, hdyž do wſy ſtupju a widžu, ſo je ſaſo tu a tam žiwnoſcž mjenje. Hdyž dha je woſtała? Wobſedžer bě woſhudžil, žiwnoſcž bu pſchedata a ſaſo bě jedyn ſamjeni ſe teho ſtokpa wupadny, na kotrejž naſch ſtatny měr wotpočuje. Ale kaf dha je woſhudžil? Njebože w hospodařſtvi bě jeho podveſhlo. Duž dyrbjeſte požcjawacž. Pjenjeſhy nihdže njeđoſta, kiba pola ličownika a tón jeho bóry ſakuſa. Tu je jeniczka pomož, ſo ſo ſkerje a ſlepje wupožczowańje na wſach ſaloža. Hdyž to budžea, tam ſa ličownika žane žně wjazy roſcž njebuđeja.

Ale jene tež ſapomnicž njecham. Hſopodařio a knjega dyrbjal bôle hacž dotal ſaſo po ſchęzijanské wěre ſhodžicž a ſlepſhi pſchiklaf damač. Zufi woſebni a bohaczi ſu ſe měſtow na kraj ſo pſchęzylili a tam ſebi wulſe kubla naſukili. Ale ſchtó to ſe džela do ludži je? W zyrkwiach maju woſebite iſtwicžki — ale do tyh njeſhodža a duž woſadže próſdva loga

ńóždu njedželu pređuje: Twoji wožebni Boža njetrje-baju. A tež hewak, ščtož ſwjecjenje njedže a wob-kežbowanje drugih kaſnjow naftupa, dha bôle ſ wonkači katechisma ſedža hacž ſnuteſkach. A wot tých pocžinaju ſebi burjo, kiž ſu ſo w měſće mudroſče naſreibali, hižo woſladowacž a podobne bjesbóžne žinjenje wjescž. Alle, hdij ſneža Boža njetrje-baju, čežho dla dha džedža, ſo býchu jich dželawí jeho trjebal? Hdij ſoni tſecžu kaſňu a druhu njedžerža, dha ſo njeradži, hdij ſebi žadaju, ſo jich dželawí pſched ſedmej kaſnju ſtejo wostanu? Né, né, ščtož jenemu placži, to tež druhemu. Teho dla many ſami bôle po wérje khodzicž. A potom ſo wopravdze ſozialdemokratow boječ rje-trjebamý."

"Tač ſebi tež myſlu", ſnjes wucžer pſchiſpomni. "Ja ſym ſo wo wžy narodžil a ſestarił. Ale to ſym wobkežbował, ſo je tež w hoſpodařtviu jenož boha-bojaſny dom do pređka pſchiſhó. Ze wſchaf huflo, ſo je ſo ſynej, kiž pocžinacše nanowych pobožnych waſchnjow ſo wostajecž, hiſhce derje ſchlo; pſchetoz nanowe požohnowanje jemu pomhaſche; ale hdij býchu pobožnego nana na marach won donjeſkli, dha býche tež bjesbóžnego ſynovoy dom wſcho ſbože wopuſhczílo. A jeho wulka mudroſč, a jeho wožebni towarſhoo, a jeho potliwanje a ſallliwanje a jeho ludžidrécze, to wſcho jemu to ſbože ſdžeržecž njemóžeſche, kotrež býche nanowa pobožnoſč jemu ſdžeržala. Haj wſchego ſboža róžny kamjenj je pobožnoſč. A tež wſchego krajněho ſboža."

Taſle rēčachmy. Dležhi czaž tam wostach. Sklončnje pak prajač wſchém: "Sſyſhce, hdij by wſcheye wěžy žana ſozialdemokratiſka liſčka ſe ſwojimi ſapalenzami do wžy pſchiſicž čhylo, dha wſmicze ju ſa wuſhi a dovjedžeju pſched wjež.

"To tež čzemý", wſchity ſlubichu, „pſchetoz czi wſchity, kiž k nam na kraj khodža, njehodža na ſcheho, ale ſwojego wužitka dla k nam. A ſozialdemokratojo tež hinajſti njejſu." Na to ſo roſenidžemý.

„Dom bjesbóžnih budže ſkaženy, ale pobožnih heta budže ſo ſelenicž.“

(Pſchiſlowa 14, 11.)

I.

Swony na wěži býchu wuklinčałe a pſchczele na dhorje ſwoje ſynki pſches zyrkej noſyčz pſchetače. Czi-ſchina w zyrkwi ſnežefche a ſeſhēdžinjeny duchowny na wołtarju poſhēhnu ſwój hlož a čjatashe ſ biblije: „Dom bjesbóžnih budže ſkaženy, ale pobožnih heta budže ſo ſelenicž“, a wukladowacše je na ſwucžene rjane waſchnje. Mała wožadka býche ſo woſko wołtarja ſhromadžila, kaž to pola khudſheho werowanja hinak bycz njemóže. Pſched wołtarjom pak klecžeschtaj ſlubjenaj, na duchownego hlož ſe wſchej nutrnoſču ſedžbujo. Njeměsta,

kiž by ſebi, wot duchownego ſłowow wſcha hnuta, huflo ſyſlu ſ wocžow ſetrela, býche drje niz runje wožobnje, ale na jara jej pſchistejaže waſchnje ſhotowana a kóždy, kiž by na nju pohladał, by prajil: „Rjeſhcha a po-nižniſhja njewiesta je ſ cęzka hdij pſched tutym wołtarjom wo Bože žohnowanje prozyła. K jeje bokej nawoženja klecžesche, mlody ſróstny člomjeł, ale na ſdacze tež ſ niſteho ſtawa. Býche to wježny wojsnar, kiž býche, pſched krótkim ſo ſ zuſby wręcziwski, wojsnaſtvo wo wžy ſapocžał, Turzez Jan, najmłodschi ſyun ſwojeju hižo dołho ſemrēteju ſtarſheju a jeho njewiesta býche ſukodžiz Martha, ſ kotrež býche ſo pſched lětami ſlubili, kotrež býche w ſuſbie ſwěrny wostał a kotrež čyžsche ſebi nětko do ſwojego doma ſa mlodu man-đelsku wježc.

Duchowny býche rēč ſtōnčil ſ tými ſłowami, ſ kotrežmíž býche ſapocžał: „Héta pobožneho budže ſo ſelenicž“. Pſchi tým poſladnyschtaj ſlubjenaj na ſo, kaž byſhtaj ſebi prajicž čhyloj: Haj, to dyrbí heſto a kamjentny ſtolp nazu mandželsktwa bycz a na to ſebi ružy ſawdaſchtaj a duchowny jeju ſa mandželskeju po-žohnowa.

Sažo ſchumjaču zyrkwi pſchczele khěrluſh: „Božo, woňkhd požohnuj“, a werowanſki czaž czechuſche ſ zyrkwi do wojsnarjoweho domu. Býche to mala khěſta na jenym ſchóſu, na prawicy ſtwa a kuchen, na lewicy warschtot. A hlaſ, pſched durjemi býchu rjane czechne wrota ſ dubowych liſči a ſchmrékowych halžlow, do kotrejž býchu towarſhki róžicžki a aſterki ſpletke, ſo ſo wſcho býchczeſche; ale woſtarňa maczerka njewiesta, pobožna kſhēſčijanka, býche wěž na wrota pomjeſhyla a do njeho tón ſhpruch napiſala, kiž býche duchowny młodymaj mandželskimaj na wutrobu kladł. Teho ſo mandželskaj dohlaſaſtaj a duž mlody man-đelski ſwoju mandželsku ſa ruku pſchimnywſchi k njej rjeknu: „Haj, k bohabojoſci ſmōj w zyrkwi napomi-naj, k bohabojoſci nazu tute czechne wrota napominaju, bohabojoſč pak njech je tež nazu hwěſda, kotrež ženie ſ wocžow pſchczeicž njehamoj. Je to tež twoja wola?“

„Haj“, wona cziſche woſmolni, a ſ tym do domu ſaſtujiſchtaj a ſo ſa ſwazne drje khudobnje wuhotowané blido, ale połni ſboža, ſyzeſchtaj.

Tón ſamy dženj ſwony hiſhce junkróč ſaklinčaču. Šony wježných ſo k zyrkwi cziſhczachu a pſched Wožim domom ſeftupaču a tam nětko czažaču tých wěžow, kiž mějaču pſchiſicž, pſchi tým na domſke wježneho ſubla hlaſajo a ſo jedyn druheho prashejo: njehadža dha ſkoro pſchiſicž? Duž ſo durje wulko-neho hrudu woſterwiku a mlodaj ſlubjenaj wot wulkeho pſchewoda ſcžehowanaj ſ domu pucž k zyrkwi na-stupiſchtaj. Šchtó dha taj býchtaj?

Býche to mlody ſnjes, Gustav Bjarnat, kiž býche na ſchulach ſo něchtó lět poſchimjatawſki a njeho nicžo prawe njenawulkywſki ſo domoj wróćil, ſo by nětko nanowe wulke ſubla pſchedewſał. Žene

bě žobu pščinješť: hordu myžl a prósdu wutrobu, kiz žaneje wery wjazy nješuaješe. Hordy tež do zyrkwe se žwojej njewestu, kiz běsche w měscze ſeſnał a kiz běsche zyle jeho waſchnja, ſtupaſche. Saſo piſčele khěrliſch pſchewodžaču a duchowny woſebnymaj rěcz džerjeſche a jeju k pobožnoſci napominaſche. Ale wobaj bje wſcheje nutroſeže tam ſedjeſtaj a kózdy widjeſe: tu duchowny jenož kaž k ſeženam rězji. Po dokonjanym ſluku woſebnaj ſwěrowanaj domoj džeshtaj. Wſchudžom běsche wulka pycha, wſchudžom wulke bohateſto, ale pſchi ſaſtupjenju do domu mlody mandželski k žwojej ſwěrowanej rjekmu: „Derje, ſo ſmój ſ zyrkwe won. Je tola hlupeſč, ſebi tam toſte njeſube ſłowa prajieſ dacz. Ta ſo tam wjazy njeprakjam. Moje ſbože budže moj dom. Hlaſ, tutón hród a te brózne a tam te plódne pola. To je wſho naſche. Moj ſmój bohataj a ſebi ſamaj doſč. Bože žohnowanje njech ſebi duchowny ſam ſo ſhōwa. My jeho njerjebam.“

Takle hanjo rěcjeſche a młoda mandželska ſo ſmějo pſchitají: „Ta ſebi myſlu, ſo mózeſč ſemſhazu ſčezežku hiſheje juſſie ſworač dacz; dha by ſ najmjeñſha na njej něſhoto naroſtko. Po njej khobdič wěſeje njebudu.“

S tymle ſhubjenjom do domu ſaſtupiſtaj a ſo k wjeſtolej hoſežinje ſyndjeſtaj. Drje ſchedžimz, kiz bliſko pſchi durrach wo ſmilny dar proſcho ſtejeſche, běſeje jeju hanjaze ſłowa ſkyſchal a pſchi ſebi injeſco bórbo-taſche: „Taj Bohu nječeſknetaſ. Njemolce ſo, Boh ſo njeda ſa ſměch měč“, a běſeje pſchi tym tón kroſchik, kiz běſeje jemu bohaty ale ſmjerč ſlupy mlody mandželski dał, do bližſeje hrjebe cziſnýl, ſ tymile ſłowami ſa nim hladajo: „Tutón kroſchik mje pali do ruky, kaž by njeprawý był. Ta jón njerodžu. Njech tam ſerjawi w hrjebi, kaž tež wěſeje ſerſawž njevěry tuteho bohateho domu ſbože ſežerje!“ S tymile ſłowami ſo do žwojeſe khežki poda.

Takle mějeſtaj dwaj domaj ſwój kwaſny džen. W woběmaj běſeje wſho poſzwěſene. Ale w Turzez domje běſeje wſho, kaž by njeheſte ſwětlo tam bylo, w Bjarnatez domje pał, kaž bydu do njeho hižo kónčki heſſickich płomjenjom ſzapale.

II.

Lěta ſo minyču. W ſwěcze ſo wjele pſche-měnjenjom njeſta; cžim wjazy pał w kózdeho domje. A tak tež w Turzez a Bjarnatez domje.

Běſeje luboſny naſěný wječor.

Turzez miſchtr ſ kheže ſtupiwiſhi ſebi, dokeſ běſeje ſ možu džeſak, pot ſ czoka trějeſche a k ſawzy khwatasche, kiz w ſahrodze pod lipu ſtejeſche, ſo by tam khwilkū po ſwiatoku poſzedžał.

„Je tola rjany wječor“, ſo k žwojej žonje, kiz ſa nim pſchitidže, wobroži a ſe ſhóružhom pěſ ſ ſawki ſmjeſče, kiz běſeje jeju jeniczki něſko 6 lětny

ſynk Janek hrajkajo tam naſypal był, „pój, čzemoj ſo hromadže tu ſyntec“. S tym ju k ſebi na ſawku ſčeze.

„To lěto“, miſchtr dale rěcjeſche, „ſy pał ſwěru ſahrodku woſbzela. Te róžicžki tola rjeňſho keſeja hač Salomonowe liſije. ſeſbi niždy pomylil nje-vyh, ſo budjeſh ty ſ tuteho pěſku, kiz tu predy běſeje, tak rjani ſahrodku ſhotowacž móz. Ale ty wſchak wſho dokonjeſh.“ A ſ tym najrjeňſhu wotschciſpny a ju ſeſhi ſa ſchiju tykn.

„Hoi“, ſo wona podzakowa, „to rad cžinju; jenož ſo maſh na tym ſwoje wjeſtele. A kaž na předawſchim pěſku tuta pycha roſeſ ſ mojej prózu, tak je pſches twoju prózu namaj w khudobnym domje tak wjele ſboža narofſko. O, ſebi ženje njevyh po-myſliſta, ſo ſměju ſo pſchi tebi tak derje.“ A pſchi tym jeho ruku pſchimy a ju tlocjeſche a ſyſly džaka jej po lizomaj ſo ronjaču.

„Schtó rěcžiſh“, wón woſbarafche, „pſches moju prózu? Moja próza ničjo pomhała njeje. Hdy by ſo na moju móz ſpuſčezała, by ſhubjena była. Derje je, ſo mam tak wjele na ſuble džeſlacz. Je wſchak hubjenný woſbhod ſe ſlupym a hroſnym Bjarnatez knjeſom. Žemu je cžezlo, dželo po hōdnoſciſti placiſiſ. A najhōrſche je jeho poſklivanje a ſakliwanje. Ta ſym kózdy króz wjeſtoły, hdyž ſym ſaſo ſ jeho dwora won; tam je mi, kaž by inje wſho paſilo. Ale dobru ſaklužbu wſchak tam tola mam. Zeho ſebi roſhněwacž njeſměmoj. Hewak móhloj ſo hřodu na-tradacž. Ale pſchi wſchém: Moja próza naju ſbože njewužinja. Je to wjele hōle to, ſchtó je ſo namaj wot duchowneho ſ woſtarja prajiſo: Pobožnych hēta budže ſo ſelenicž.“

W tym bu woſno wočinjene a mały Janek hlowežku won tykn: „Macži, móžu hiſheje kuf ſ tebi won? mi ſo hiſheje do kóža njecha; ja čzu něſhoto róžow naſchciſipacž a juſſie knjeſej wuczerzej ſobu pſchinjeſch.“

„Moje dla pój, ale prawje pěſny dyrbisſh ſa to juſſie bycz.“

„To budu.“ A ſ tym bě hižo male cžerwento-ſličkate džeſco, ſernicžka žwojeſu ſtarſchej, poſa njeju wonkaſh a da ſo do ſchciſpanja kwětkow.

„Takle“, ſloučnje Janek praji, „něſko mam doſč a te čzu hromadže ſwiaſacž a je do ſchule wſacž“.

„Předy pał praj, ſchtó je cže k. wuczeſt dženſa wuczeſt“, ſo nan jeho wopraſcha.

„Ach, dženſa ſo mi tak prawje ſubiſo njeje! Wón wo ſiobje rěcjeſche, kiz je pobožny był a kiz je wſchě ſwoje džeſci ſhubil a ſmaje ſubla a na poſledku hiſheje ſkhoril. Hdy je potom wumrjeſ — tak daloko knjeſ wuczeſt powjedał njeje. Ale prajiſo je, ſo tež Boh druhdy na pobožneho wjele njeboža poſčeſele a ſo ſo jemu hubjeniſho dže hač ſtemu. A ty, nano, pſchego k mni prajiſh, ſo dyrbju prawje duiſhny bycz; pſchetož potom

šo mi derje pónđze. Ja pak ſebi myſlu, ſo t. wucžer to prawje njewě a duž džu dale duſkny bycž; potom budu wulki a džu džekacz a potom wój wjazy ničo cjinicž njebudžetaj trjebacž. To budže rjenje!"

A tak poſkaſujo do khěje běžesche.

"Ja njewěm", nan ſe ſtruchlym hloſom ſ hwojej žonje rjetny, "mi běſhe, kaž hyc̄u mje ſankove ſłowa kaž ſymna woda trjechite. Mi je ſkoro tak, kaž ſo je Boh jeho namaj ſa jandžela pôžlaš, kiz by namaj prajil: Njebože je wamaj bliſko; hdyž pſchiūdže, dha ſo jeho njeſtróžtaj, ſo by waju njepowaliko. Njeje tež tak?"

"Njeſtrachuj ſo jeno. Šchtó džyl do pſchichoda hladacž? Boh budže wſho derje cjinicž", tak jeho ſměrowacž pytaſhe, hacž runjež tež jej wutroba ržeshe; a tola njewedžeshe, cžeho dla.

"Ale poj' nuta. Naſdala ſo mróčzi a hlyſla. Boh dał, ſo by deſchcz hnadnje pſchichol a žaneje ſkody njenacžnił, tež niz na mojich róžicžlach."

"Te wſhak hyc̄u ſaſo hlowežki ſeſběhnyłe, hdyž je njewědro nimo", woſnař troſhtovac̄he.

"Runje tak pak by Boh naju ſaſo ſběhnył, kaž tajke knětſti, hdyž by wſheje wězy twoja bojoſez ſo dopjeliuła. Wſhako je ſo ſtoboj tež ſkónčinje derje ſhlo." "

Takle ſo troſhtujo ſo t měrej poſaſtaj. Naſajtra běſhe rjane ranje. Hrimanje běſhe hnadny, doſho wocžakam deſchcz pſchiwědlo. Bóřy po ſnědañju woſnař wjetſhe koło, kiz běſhe ſa dwór pſatał, wſa a je do dwora kuleſhe. Tam Bjarnatez knjeſ pod torožom ſ wježnym bohatym burom Klimantom kaž ſo ſdashe w hněwje rěčeshe; pſchetož jeho ſłowa ſ lutheho ſliwanja woſtejachu. Woſnař naſdala poſtaſta; tola ſchtó widžeshe? "Zeli ſo mi to polo, kiz w mojich leži, kórz ſa 200 toleř njepſchedacze, dha ſ wami ničo wjazy cjinicž měcz nočzu. Někto pak móžecze mi ſ wocžom hicž, ſo na washe hlupe woſlicž ſo hněwacž njetrjebal." Takle na Klimanta, kiz tam měrnje ſtejſeshe, rejeſhe a potom jemu jene wudmo po druhim naſdala.

Tón pak měrnje woſmolwi:

"Cžeho dla dla ſeſe mje t ſebi woſali? Ja ſym w mojim domje lubſho hacž pola waſ, hdyž žane pěkowe ſornjatko njeje, ſo njeby woſ waſ džesacž króč poſlate bylo."

"Šchtó ſebi ſwěricze? Wy dundako. Ja džu wam poſaſacž, ſchtó wjazy placiž, ja, abo tajki fuſk burſkeho kopoła. Sustano, na njeho." A ſ tym ſo jeho poſ do njeho da a wón ſam ſ mothyku bura do hlowy prakny, ſo ſo wſhón krawy na ſemju wali.

To wſho běſhe ſo ſa krótki woſomik ſtał. Teho dla tež woſnař, kiz rucež burej na pomož pſchiběža, njeſkutk ſadžewacž njemóžeshe. Někto pak pſchiběža a ſo po na ſemju padnjenym horjebjerjeſhe a jemu jeho ranj ſawjaſowac̄he.

Bjarnat jemu njewobaraſhe; pſchetož wſhón wuſtróžený běſhe ſwoj hnev wotbył a ſe ſwojim pſom ſo do domu wróži.

Rany Klimanta drje tak wulke njebečhu, a bóřy ſtaže a domoj džeshe.

Někto woſnař ſwoje dželo Bjarnatez knjeſej woſeda a jemu rjetny, ſchtó ſměje ſa to doſtač.

"Derje, ſchtó ſebi žadaſh", wón praji, "džu ejt dacž. Wſhako je wſho twoje dželo dobre. A hdy by ſebi wjazy žadaſ, bych eže rod hſcheze ſlepje placiž", a pſchi tym ſe ſpodobanjom na ſhotowane koło hladacžhe.

"Džiwnje", woſnařeſe miſtr pſchi ſebi myſleshe, "tutón ſtupň čłowjek mje dženža prěni króč w moju mſdu njecžiſheži, a prěni króč moje dželo khwali, hjes tym, ſo je hewak mi pſchego na nim wſho možne wuſtajeſz wjedžaſ. Mi pak je ſkoro, kaž by tuta khwalsba waſzla byla, pod koſtrež ſo hoſzla khwala a ja dyrbju ſa rhyb bycž, koſtruz džhe popadmycž. Tola džu dale hladacž a ſo na ſedžbu bracž." "So dyrbjeſhe tutón njepſled, tutón Klimant, mje takle roſhněwacž. Tón někto wěſče ſe ſwojim woſchłodženym ſopom na ſudniſtwu pónđze a mje woſkorži, ſo ſym jeho ja kaž nadpadnył a ſo ſym pſa na njeho ſchězuwał. A eži tam na ſudniſtwje žaneho roſoma nimaju; cži hyc̄u wěſče temu kopołej wěrili a ſkónčinje mje na něſhoto džiow do khłoda tykſi. O ſchtó by to do haſby bylo? Ja bych wo wſhu cžejcž pſchichol. Duž je nuſne, ſo tylikž fy tu ſjenički ſwědk, duſhniſe a roſomniſe ſwědciſh. Ty dale ničo cjinicž njetrjebaſh, hacž ſo prajih, ſo je Klimant najprjedy ruku pſchecžiwo mi ſběhnył, a ſo ſym ja hakle potom ſo do njeho dał. Potom mi ničo njecžinja. A tebi džu ja derje placiž. Ty možeshe ſebi ſ tutym krótkim ſłowęžlom wjele ſaſtužicž." Takle Bjarnat rěčeshe a běſhe to prěni króč, ſo běſhe něſhoto hjes poſliwanja ſ rta wuſhiknył. Woſnař na jeho ſłowa ſedžbowac̄he. Šchtó dyrbjeſhe cjinicž? Njeſernoſez rěčez? Nihdy na nihdy; njech tež pſchiūdže, ſchtó džhe. Duž po khwilzy woſmolwi:

"Knjeſ Bjarnato. Ja ſym pſchego ſwolniwy, wam wſhu možnu ſlužbu woſoſaſacž. Pſchikože mi, ſchtó džecze, ja ſo ſapowjedžicž njeham. Ale jene njemóžu: pſchecžiwo ſwědomniſu a Bohu."

"Ach ſchtó ſwědomniſe! To je ſměrom kaž ſaſteleny poſ. Šchtó dha budže na tajke baſnički ſedžbowacž. A Boh? Šchtó dha wě, hacž žadyn je. A te Bože kaſnje ſu wumyſlenje ſudži. Duž njebudže ſlupi", takle jemu Bjarnat jeho woſmyſlenje wſacž pytaſhe. "Ně, knjeſ Bjarnato", woſnař ſo moſicž njedajo dale rěčeshe, "ja waſ wutrobnje proſchu, nježabajeſhe to wote mnje.

Pſched werovalſtim woſtarjom ſym ſhyschal: Dom hjesbóžnych budže ſkažený, ale pobožnych heta budže ſo ſelenicž. A teho ſo džeržu a džu ſo džerjeſcž. A ſudniſ wěſče ſlē ſ wami ſaſhadžecž njebudže" a pſchi tym Bjarnatez ſ tajke wěſtoſežu do wocžow hladacžhe,

Io ton spôsna: tu je wšho ręczenie podarmo. Tola hdyž s dobrým njeřidžesche, dha čhytše se slym spytacj a duž hrožesche:

"Nětko moje požlednje ſłowo. Dži domoj a wuziwaſ roſomka. A hdyž budžesč ſa ſhwedka do města žadany, dha praj tak, kaž ſym czi radžit. Henuk žaneho džela wiazy njeđostanjesch a móžesč ſe ſwojej žonu moje dla twoje wothěbowane třeħčki kmutacj a potom budžesč widžecz, hacž budže twój dom pſchi twojej hlupej pobožnoſci ſo dale ſelenicz abo niž. Duž dži a budž roſomny."

S tym wotenidze njemdry Bjarnat do ſwojeho hrodu a wojnac̄ ſhwatasche dom. "Nětko drje", vſhi ſebi myſlesche, „po Hiobowych puczach kchodžu. Tola njech je Bohu wšho poruczene. Wón mie nje-wopuſteči.“ Duž měrnje na ſwoje dželo džehče.

Po někotrych njeđzelach liſt dosta ſe ſudniſtwa. Vě jemu pſchiſtane, pſchiſtowani ſrijedu na ſudniſtvo ſo podacj, ſo by tam wo Bjarnatowym njeſtutku ſwědzenie wotpoložil.

Ssředa pſchiſtze. Wojnac̄ ſo ſhotowa a naſtaji ſo na pucz. W durjac̄ Martha, jeho mandželska, ſe ſylſtojnymaj wočomaj jeho ſa ruku pſchimy: „dha dži ſ Bohom a ja njeřiebam czi radžicz, ſo by prawdu ſwědčit. Njeboj ſo, praweho hěta budže ſo ſelenicz.“

Tak ſo roſzohnowa a džehče na ſudniſtvo. Prasčaný ſwědžesche, kaž bětche wšho widžaſ. Teho dla bu Bjarnat, dokelž bětche njenusowaný nadpad ſčinil a pſha ſchčiuval, na 4 dny jaſtwa ſaſjudžem.

Iako wuſud ſhytſesche, wobſedny; wonkach pač wſhón džiwi na wojnac̄ pohlada a jemu pſchiwoła: „To čhu czi wotplaczieč. Twoje ſłowa dyrbja cze droho pſchińcz.“ Tola wojnac̄ ſ měrom do ſwojeho doma džehče.

III.

Saſo bětche ſo něſhto lět minylo.

Bjarnatez knies bě ſwoje dny wotſedžaſ a na ſwojej czechci, kotrejz tak runje wjele njeřeſche, něſhto pſchiſtadžit. Domoj ſo wróčiwschi k ſwojej žonje, ſ kotrejz runje wjele njerězſesche, a ſ kotrejz ſo ženje ſnejſt njebe, rjetnu: „Na wſhém je wojnac̄ ſjepleč we winje. Tola móžesche ſ ſkotkim ſłowczkom mi ſe wſhēho wupomhačz; pſched ſudniſtowom mi moje pjeney ſičo njeponhaču. Nětko ſym ludžom ſa ſměch; a Klimantez burisko, kotrejuž budžich nop roſrasycz dyrbjaſ, budže ſo wěſcze domach na mnje woſhcerječ. Ale ja čhu tutemu wojnac̄ ſapalicz.“

"Haj, wodacj jemu njeřemžemoj. Ja čhu ſebi tež na to myſlicz, kaž bydmoj jemu woči wutreloj", mandželska radžicz pomhaſche. Wot teho dnja bětſtaj Bjarnatez mandželskaj, kiz bětſtaj hacž dotal kaž pož a kocžka na ſo byloj, ſaſo bōle ſe ſobu ſpſhczelenaj. Kaž někajti ſčerbz wiazy rapakow hromadze ſwjedže, ſo jedyn pſchi druhim wot njeho torha, tak tež myſl na wječzenie tuteju mandželskeju ſtowarſhi.

"To prěnje je", tak Bjarnat rjetny, „ſo wojnac̄ ani čyſti wiazy na moj grat pſchiplatač ſjeſmě.“

„Ale“, jeho žona pſchiſtai, „ſchtó dha dyrbti czi to potom cžinicz? Wojnarske dželo trjebaſch, a we wžy a w bliſkoſci žaneho nimamý.“ — „Ničo wo to, ja radu wěm. Hſtchče dženža pojedu do města.“

„Khezkarjez hólz je wuwuſnyk a je w měſce ſa wojnarskeho. Tón dyrbti won a ſo tu ſa miſhtra ſaſhydlicz. Potom njech wojnac̄ hlaſa, hacž bjes mje póndže.“

Tole wurečzawſhi poje a potom tež po noweho wojnac̄a jědžesche.

Tón pſchiſtze a nětko ſa knjeſa dželaſche.

Duž měſeſche mała wjeſta dweju wojnac̄ow.

„Hlaj“, wojnac̄ k ſwojej žonje rjetnu, „njeředro wſhē ſtěkoweje ſahrodki naſhēho ſboža ſteji. Šchtó wě, kaž wšho wotběhni?“ „Njeboj ſo“, wona troſhtowſche, „wſhako maſč cžiſte ſhwědomnje a Boha ſa ſo a hěta pobožnyk budže ſo dale ſelenicz.“

Duž měrnaj woftaſtaj. — Trochu hubjeuſho wſhak bu. Ale džela tola doſč mějachu. Nětko jím ſe ſuſhodnych wſow noſhacu a ſa lěto dyrbjeſche ſebi Kurzez wojnac̄ wojnarskeho pſchiſtajicz, dokelž ſam wiazy na dželo dobycž njeſožeſche.

„Hlaj“, by mandželska husto rjetka, „Bjarnat je nam ſe cžinicz čhyt, a Boh je runje to do ſboža wobrocžit. — Že tola dobra wěz, wšho po prawdze cžinicz.“ — „A wſhē teho“, miſhtr ruku poſběhnywſhi pſchiſtai, „mžemž ſebi nětko wot ſuſhoda něſhto pola ſupicž, ſo namaj, ſhtož trjebamoj, pſchiroſče, a mały ſant mže na polu pomhač. Boh tola wšho derje cžini.“

Iako taſ ſe ſtěk ſe ſebi powjedaſtaj, bětſtaj tež na kuble Bjarnatez bjes ſobu ręczaſoj a helski wěz ſebi wumyſlitoj.

„To budže pomhačz“, Bjarnat rjetny; „ſo jemu moje dželo wſach, je jemu jenož poſkolaſo; pſchetož wjeſni hromadze džerža, kaž dracj a garbař a ſu jemu džela doſč wobſtarali. Ale, ſhtož ty mi radžesche, to budže pomhačz. Ja čhu djabola na tuteho pobožneho ſpěwarja a lubuſhka ſwojeho fararja poſblacž. Tón helski cžlowjet!“ S taſkim pſcheczom k měrej džehče.

IV.

Po někotrych dnjac̄ — žně bětſu domoj ſhlowane abo do wulſich ſtohow (ſajimow) ſwožene — bětſe wojnac̄e miſhtr ſapucžowaſ byl a hale nožy woſkolo 12 ſ města po puczu do wžy ſo wróčil. Runje pſchi měſhczanski pucz pač tsi ſtohi wowha a rožki ſtejachu, kiz Bjarnatezem ſhliſhachu.

Wojnac̄ nimo nich džehče. Duž ſo jemu ſeſda, jako by tam něſhto do ſkony ſo ſhlowalo. Wón čhytſe pohladac̄ hicž; tola ſebi myſlesche: „to budže naſkerſho wandrowſki, kiz tu ſehwo pyta; ja jeho ſ njeho wuhnac̄ nječam. Šchtó wě, kaž njeſbožomny

je a schto je na jeho njesbožu we winje.“ Duž dale kahasche a šo k měrej lehny, hdyž běše předy swoje paczerje po swuczenym waschnju wuspěval.

Tola sedma bě trochu pospaš, hlaſ schto to bě? Njebu wo wžy woheň truhjen? Ssano ſo jemu džije? Ně, ně, něko tež ſi wže woheňowý ſwón ſwoje ſrudne ſynki ſezele — a hlaſ, tam njedaloko ſtraſhne plomjenja k njebu ſapaju. Hdyž móže to byz? Ssano na dworje abo pola Klimentez? Tola na pomož, ſo njebyňu ludž a ſkót v plomjenjach kónz namakali. Kucze ſo ſwobleka a potom won do wžy. Tam hžo ſylkawa ſtejeſche. Runje na nju a potom won k woheňej. Ale ſchto dha ſo palesche? Věchu to, te tſi ſajmy. Straſhne plomjenja wetr hiſhčeze wjetſche a ſtraſhniſche cžinjeſche a ſlomjane ſapalenzy ſi wětrom daloko a ſhéroko do wſchěch ſtronow lětaču. Hrošný napohlad běſhe, pſihladowac̄, kaf woheň to žerje, ſchtož běſhe cžlowíſka proza plahowala a ſchtož bě tak pomařu roſilo a ſrawilo. Cžinicž wſhak ſo tu ničo njehodzeſche.

Po khvili pſihlina Bjarnat. Sso jara džiwaſo, ſo ſo jeho ſtohi pala, won felicž a ſakrowac̄ počza na teho njeſnateho njedocžinka, kž je woheň ſaložil.

„Ssama wot ſo ſo ſloma njeſali. To je mi nětaſiſti njeſhcezel ſlubu cžinicž chzyl. A ſaklu ſchodu ſměju? Saměſcene drie mam, ale ſchto dha ſawěſcaze towarzitwo dawa? Škoda žeſe ſarunana njeſe. Polizajo“, tač k polizajej pſhiflupi, „hladajeſe, ſo byſhčeze njedocžinta wſhledžili. Bjes thoſtanja wſtac̄ njeſim. A to mózecze wježdzieč, bjes mojimi pſhcezelemi ſa nim pytac̄ njeſtřebacie! Pſhividze na ranje ſe mni, ſsano móžu wam prawy ſlēd poſkaſac̄!“

„Derje“, polizaj wotmolwi, wſhón wježelj, ſo ſsano tu jeho pytaze dželo tač cžejke njebudze. „Ja čhu na ranje k wam pſhincž.“

„Hm, hm“, ſtary ſchědiwz, kž běſhe to wſcho ſtýſhac̄, dokuž bliſko ſtejeſche, k nětrom druhim ſchepny, ſo daloko ſtýſhac̄ njebe: „Kohož najbóle pali, tón ſo najpredy ſamolwja. Ja njechal ſchědiwe wložy měč, hdyž tu Bjarnat ſwoje nimale wuroſcene a něko mokre do ſtohow ſwozene žito, w kotrymž je tak wjazy ſukele a koſežianza hac̄ rožti a pſhenuž, ſam ſapaliſ njeſe. Derje ſawěſcene tak ma a tak hotove pjenjeſh doſtanje a thák žeſe doſcž doſtač njeſmōže, ſo by ſe ſwojej žonu, tutym rjeblom, w měſhčanskich wježelach ſo valaš. Wěrče mi, nictó njeſe woheň ſaložil hac̄ won. Něko chze, kaž něhdý ſewawny khžor Nero na kſhesežianow, tak na jeneho ſwojich njeſhcezelow winu walicž. Tola nječ jeno cžini. Woheň w ſwědomnju hžo ma a ſsano tutón woheň jeho ſameho ſezerje. Sa wjež žana ſchoda byla njeby.“

„Haj“, druhý wobkručzachu, „radſhjo hac̄ tu w naſeje wžy byhmy jeho něhdžé w Amerizy abo Australiſkej wježdžili. Do naſ ſo won ſe ſwojim hrošnym ži-wjenjom njehodži.“

Woheň běſhe mjes tym ſo pomjeñſhíl a ludžo ſo roſendzechu kózdy do ſwojeho domu. Alle nimale wſchitz běchu pſchewdežen, ſo je ſapaleř Bjarnat ſam. Tak ſańde njeſto dnijow. Nikoho hiſhče ſajelt njebedchu a duž ſo tež wo wóhnu wjely wjazy nje-rečeſche. Jenož tu a tam by ſchto na njón ſpomniſ.

Polizaj běſhe hžo cžaſczíſho pola Bjarnata po-był. Sažo tam wó iſtwje ſi nim ſedzeſche a ſi nim wo-wóhnu rěčeſche.

„Ale wy mózecze mi wěrič, nictó druhi“, tač Bjarnat do njeho rěčeſche, „woheň ſaložil njeje hac̄ Zurzez wojnař.“

„Ale to tola ſkoro wěrič njeſmōžu“, polizaj wob-kručeſche, „na wojsnarja hiſhčeze žeſe žana ſkvržba byla njeſe. Byla wjež jeho khwali. Tež je w dobrých wob-ſtejnosczech a ma w domje ſbože kaž ſi cžejka ſchto druhi. Čežho dla dha dyrbjal runje won ſo do taſteho ſtracha podac̄, druhem ſoheň ſaložicž? Pſhede wſhém je tež bohabojaſny pobožny muž, kž po ſwojim ſwědomnju khodži.“

„Ač pobožny“, Bjarnat hněwony ſi ruku wo blido praſnu, „pſhindzeze jeno tutym mukarjam. To ſu cži prawi. Na ſdacze luta luboſcž, ale počni falscha, a wojsnar je najhórſhi. Won je to był. Poſkluhajeze hiſhčeze junfróz na to, ſchtož ſym wam hžo džesac̄, króz prajit: Lutón wječor věch ſo won podal do ſu-hodneho města na ſchleiuži piwa. Wokolo poľnožy domovj džech. A duž widzach předy ſo wojsnarja domovj hic̄. Dokelž ſym ſo ſi nim ſuadžil, njeſhach jeho doſczahnyč a duž pomařu ſa nim ſtupam. Hdyž k ſajmje pſhividu, dha zyle derje widžu, kaf won tam ſtejo wſta a ſo ſajmje bližeſche. Na wołomik ſo něčto ſažeblí. Potom ſwój piuc̄ domovj džesche. Za ſebi na ničo ſle ujembyſlu, ſsano běſhe ſebi tam wojsnar ſa cžichim zigaru ſažeblíč ſchol; na to domoj du. Něko pak wěm, ſchto je tam pſhí ſajmje cžiniſ. Wěrče je tam ſo žehlažy zunder poſložil a pólver do bliſkoſcze, a hdyž běſhe tute paſle napowlaſt, je dale ſchol. Poſdžiſho je woheň wudyril. Won je jón ſaložil. Won je ſo na mni wježicž chzyl.“

„Ale ſchto dha ma na waž?“ ſo polizaj wopraſhja. „Ja věch“, Bjarnat wotmolwi, „ſo dla jeho njeſepeho ſadzeženja pſhed lětami na njeho roſhněval a jemu wjazy dželac̄ njeđach. To je mi ſa ſlo wſaſ a něko ſo wječit. Spuſhčezeze ſo na to.“

Polizaj ſi hlowu tſhabeſche: „Džiwna wěz. Ja wojsnarjez nihdy tajke něčto njeđowěrju. Ale — wſhona. njeho ſwědczi. Skončnje budu jeho tola do pſheweptowanja wſac̄ dyrbjeſche. Schio móže tu hinař.“

Na to wotendže.

V.

Sažo wojsnarjez mandželskaj pſhed wječorom w ſwojej ſahrodzy ſedzeſhtaj. Mały Janek w ſahrodzy krjepjeſche, dokuž běſhe ſlónzo wo dnjo jara ſuſhilo, a

staršej s wjehzolem džecjowemu piłnemu dżelu pschi-hladowaschtaj. „Nano”, Tolk jemu pschiwota, „hlaj, hido mordzej a zybla swapi, a kajte banje su narostke! To chzem wsho borsy se sahrodki wscz, prjedy hacz mros pschindze. Ja sam dzu to dżelu wobstaracz.“

„Je pěkne džeczo“, nan k maczteri so wobroczi, „tak prawie do dżela. Budze mi borsy w wojskarjenju pomhacz mōz. Boh dzyt jeho namaj idzerzecz. Ssym so tez wshon na njego swuczil. Hdy bych jeho jenicki dzeni njewidzał, njewem, hacz bych to wudzerzal. Boh tola derje s namaj meni, so namaj w lutym sbozu bydlicz dawa. Dodzakowacz so jemu njemožemoj.“

„Haj, to tez myſl. „Ale egi hiſcze praſila njejzym, so sym wcžera wonkach na puczu Bjarnata ſetka. Tón s djabolkim wuſmewom na mnie po-hlada, so so wsho faſtrózich, a potom do ſwojeje brody ſaborbota: „czajaj, twojej pobožnej woczi dzu ja se blonej wodu byſlow namaczez“. Tſhepotajo domoj dónzech a so hatle ſmérovah, jako Tolk napſhczinivo pschibęza a mi ſpěwasche, ſhtož běſhe w ſhuli runje wcžera naukuſny:“

Ach porucz Bohu ſhwemu
Twój pucz a ſrudobu
A wopomu ſ prawej wero:
Boh knieži na njebu.

Ale ſabyč Bjarnatowe hroſne poſladanje njemožu.“

„Směruj so“, troſtowasche wojskar, „Boh wsho derje powiedze. Tola, ſhto dha k nam dže? Njeje dha to polizaj? ſhto dha tón pola naju dže takle wjeczor? Ssymo budze nekajke wosſierunge ſe ſudniſtwa“. Polizaj pschindze, ſtrwjeſche pscheczelne a potom rjekny:

„Tara eželko mi je, so mje pucz dženža k wam wjedze. Ale ja dyrbu. Hacz runjez wericz njechach, dha tola wsho na to poſtaſuje, so — njestrózge so, — ſeze wy tamny woheń ſałozili. Wy ſeze tehdy ſ města nimo ſhli, tam poſastali a — ſhtož dha by to hewaſczenik był? Bjarnat je Waſ widział.“

„Mój Božo! Tak ſo podarmo bojała njejzym“, ſawoła wojskarca a ruzy ſamaj na ſemju padny.

Wojskar ju ſ ruku popadny: „Troſtuj so. Kąž je ſně běly, tak je w tej wězhi moje ſwědominje ežiſte a tón Boh, kž kózdy dzeni ežmu ſacžeri, tez moju winu wusprawni.“

„Dokelž wěm, ſo poſa waſ žana myſl na eželanie njeje, dha wofstańce domach a ſarjadujce ſebi wsho, ale potom dyrbicze na něſhto čaſa na ſudniſtwo, ſo by ſo waſha wěz pschephtała. Duž w Božemje.“ Na to ſo wotkali.

To běſhe ſrudny wjeczor. Ani dörtka hléba pschi wjeczor ſo njedólknyſtaj a wojskarzy pschiwo jena byſla po druhej lizo maczefche. Wojskar běſhe drje měryny. Hdy by tu sam ſtał ſe ſwojim dobrym ſwědominjom, jeho ta wěz dale rudžila njeby. Ale ſebi praſeſche: „Haj, hdyž mje na ſudniſtwe ſaſzudza, směja mje ludžo tola ſa ſkóſtnika a mój ežehny dom je

w ludzzych wocžach ſwoju ežefz ſhubiſ. ſhto budze ſo ſa žonu a džeczo staracz, hdyž ja njemožu? A ſhto mojemu ſynej dom wotewri a jeho do wuczby woſmje, hdyž ſhoni, ſo jeho nan w jaſtwje ſedzi?“ Tazkicze myſli ſo wobrōcž njemožeſtaj.

Na ſmjerz ſrudzeniaj wó jaſtwje ſedzeſtaj; a to běſhe jeju přeni ſrudny wjeczor a přenja njeparna nōz, kž wot ſpočatka ſwojego mandželſtwa mějeſtaj. Wicho netko pschindze, ežehož ſo bojeſhe. Psched ſudniſtowm Bjarnat pschiſzahaſche, ſo je wojskarja wibzał k ſtohej pschitupicž a ſo je tam zunder czibnyk a ſo wotſhalik a ſo je jeho wjeczenie k temu honito. Duž, kž tez wojskar ſe wshoje wěrnoſcž ſwoju njewinoſatoſcž wobkruczowasche, ſudniſtvo hinał njemožeſhe, hacz runjež jeho jara wobzarowasche, ſo jeho k dleſhemu jaſtwu ſaſzudzi.

Tako ta powjescz domoi pschindze, wojskarca ſo ſtróžiſchi do ežezleje khoroscze padny, a wot teho dnja bě w jejnym domje wsho ſboze ſlemjene. Ale poſa Bjarnatez bě wjeſele. Netko bě krewelaczy tiger ſwoj wopor w ſwojich paſorach poměl.

Tez wſchelazy wjeſni, kž běchu wojskarzej jeho ſboze a jeho pobožnoſcž ſawidzeli, ſo netko jeho doma ſvalowachu a tez powjedaču, ſo drje je po prawdze ſaſzudzeny.

Duž wboha wojskar ſhoni, kāk mało pscheczeljo do njeſboža ſobu džaja. Jeno Klimant by husto pschiſhol a khoru wojskarlu wopytał a ſa jejnym ſynam poſladał a husto by Klimantez mała Marka kāž mały jandzel wojskarlu troſtowała a jej to a druhe wot ſwojeju ſtarſheju ſobu pschiniſzla.

Netko běſhe hinał, hacz jejny ſchyruch jej lubjeſche. Netko běſhe tak, ſo: Dom pobožnyh je ſkažený, ale hěta bjeſbóžneho ſo ſeleni.

Tola Boh hiſcze žaneho ſprawneho wopuſtſzil njeje.

VI.

Poſa Bjarnatez hotowachu ſo na wulki ſwjetzen. Nasymsta hoſtwa mějeſhe ſo wodzerzecz. Wjèle hoſczi ſ wokoſnoſcze a ſ města bě proſhennych; pschedož Bjarnatowe kublo mějeſhe wjèle leſhow a wjèle kerczim a w ujej rjanu džiwinu. Pschi tazkic ſkladnoſczech Bjarnat poſafa, ſo je sam něſhto hódm a hoſczo dyrbjachu jeho hoſhatſtvo widzeſz a kħvalicž. Nano jedny wos po druhiem hoſczi wjeſeſche, kotrejž wſchēch Bjarnat pscheczelne witasche.

Hdyž běchu wſchitzu döſhli, ſo wsho na hoſtwa poda. Běſhe to zyla ežejoda, kotrež wſchelazy wjeſni, kž mějaču džiwinu honicž, powjethowachu.

„Rjane wjedro, moji hoſczo!“, Bjarnat k ſwojim pscheczelam ſo wobrocziſchi rjekny, „netko pak tez je ežaj, ſo njebjeſha trochu lepſe woblicjo czinja, hacz na žnjač, hdyž je nam wſhón žraný a pscheczelny njerjad wuroſti“, a pschi tym po ſwojim waſhnju ſelicz pocža, ſo bě to jeho pscheczelam ſkoro pschewjele.

Bucz jich nimo kerchowa wiedzesche. Kschijze, tam na rowach stejaze, wuhladajo, Bjarnat hanicz pocza: „Pschestrwajce jeno swojej bielej ruzi, kaž jara chzecze, ja na washe kwanje hiszczce dolho njepruskucham. Moja krej je hiszczce mloida. Duchowny pschezo na swojej kletzy welszci, so budzeja morwi jumu se swojich rowow stawacz. Ha, ha, ha! my chzemy dzenha se swojich slintow budzac, so budze semja rycz. A hdyz dzenha stawacz njebudzeja, dha tez na budnym dniu niz.“ Talle hrośnje reczo se swojimi pscheczelemi dale czervesche.

Wieschni hechu to klyscheli. A Schewcziż wobstańny nan hlowu tschašo rjeknu: „Geli so ton dzenha žiwym dom pshindze, dha bych ho džiwał. Talle ho Boh sa zmęch mēcz njeda.“

Hontwa ho sapocza. Bjarnat jako wuszhikny hajnk wshudzom preni. Nětko do leša pshindzechu. Tola skto tam wuleczi? Njebe to jelen? Haj, haj, a tak kraſny! Wiesche s 30 rožkami.

„Teho dyrbju“, Bjarnat ho zmęjo mēnjesche, „sam satſelicz. Derje, so by sam trochu do przedka a wshitzny drusy hiszczce do sadu. Duż do przedka. Taiske swierisko!“

Czisze do przedka dzesche, sa schtomom so poſlakim a so na jelenja mērjesche — a wryeſ — wutſeli, a jeleni so wali. Hnydom „hurrah“ wołajo so Bjarnat k njemu bliži, so by jeho se swojim hajniskim nozom ſakłok. Runje ſebi s nim do wutrobnia mērjesche — duž, o strach, jeleni, kiz bēſche drze khetro ſranjeny, ale niz morjeny, so ſhraba a Bjarnata, kiz wshón wutrožany nož s ruki ſhubi, se swojimi rohami k schmirkowej pſchipre a tsi wotre rožki swojich rohów jemu do wutrobnia storczy.

Na zmierz ranjenu Bjarnat w zmierznej hoſcegi rujesche, so psches lež kliniczesche daloko a ſcheroło, so hajnkojo klyschachu a na městno njeboža khwatach. Jeleni bē mjes tym morwy k semi padnył, ale jeho rohi hiszczce w Bjarnatowym žiwocze tczachu. S nisu je wuczeſechu.

Bjarnat pał s hlošom ſkiwo jałoczeſche: „O ja njebožowny! Boh so njeda fa zmęch mēcz! Tsi — porſty — bym — falſhnie pſchibahajo — k njebju poſvěhnuł — a so — s nimi — ſbōžnoſci wotrijeli, — s tſjomi — konzami — je jeleni mje — pſcheklō. O moje — hréhi, — hréhi, — hréhi! Je — sa mnje — wodacze? Ach ja bym ſhubjem. — Tola priedy hacj wumru, klyſhczesche: Ja bym swoje fajmy ſapaliſ; wjedzach, so Jurz nimo nich pónidze; duž bym winu na njego walił, so bych ho dla jeneje priedawſcheje wězy na nim wjeczil. Haj, Boh so njeda fa zmęch mēcz. O — helske — plomjenja, — haj, — haj, — ja — waž — cžuju, — ja — wam — njeceſku.“ S tym swoju czornu duszhu puſhczji.

Hontwa, wě ho, pſhesta, a ludzo mary s halosow natwaridzu a Bjarnatowe czelo domoj njeſechu. Tako

czelo nimo kerchowa njeſechu, Schewcziż ſchědžiż rjeknu: „Kschijze ſu ſiwałe, a niz podarmo. Boh ſam je khostal.“ Priedy hacj domoj pſhindzechu, bē ſo powjesz wo podawku wo wžy roſnjeſka.

Iank bē wſho klyſhčał a domoj k maczeri, kiz bēſche hiszczce pſchezo na swojim khoroložu, czervesche połny wjeſela: „Macze, macze, nan je njevinowatz, nana dyrbja pſhcziczz; juſſie budze ſaſo domach. Nětko ma wſha naſha nuſa konz.“

„Ale ſ ežeho dha ty to wěſh?“ macz swoju ſblednemu hlowu poſbehnywſchi ſo jeho praschesche; pſchetoz jej ſo to k wěrje podobne njeſdaſche. Duž jej jejny byn wſhítko wupowjeda.

Wſha hnuta macz poſlukhach. Potom swojej ruzi ſlyknywſchi rjeknu: „O Božo, budź ty temu ſemrjetemu hnadny. Za jemu wſho wodam. Twoje ſudy ſu prawe.“

„A nětko, Iank, wuhotuj nanowu jſtu a naplecž wěn. My chzemy ſe kylſami wjeſela jeho witacz, kaž bym ſe kylſami ſrudobu jeho wot ſebje czahnycz widzeli.“

Tsi dny hechu ho minyke. Wojnarjez macz bēſche, dokelz wjeſola powjesz wjazy samoh hacj lekarſtwo, ſtanika a ſ woknom hladach. hacj nan ſo ſkoro wrózil njeby.

Wiesche rjamy dzeni, wſho czischo. Hlaj, nětko ſwony ſaklinzachu. Wieschen to ſmertne ſwony a ſ Bjarnatez doma kaſhcz njeſechu. Skto ſa nim dzesche? Tala mało ludzi. Pſchetoz Bjarnatowi pſcheczeljo hechu drze ſo ſ czrjodami wokolo njeho cziszecheli, tak dołho hacj jeho dom jim ſawjeſelenja lubiesche — ale pſched kaſhczom a rowom woni czekachu. Runje ſ wrotami na kerchow kaſhcz njeſechu, dha wojnać, nětko wshón wusprawnijen, do wžy kroczeſche. Teho, kiz chzysche jeho ſkaſyčz, tu do rowa njeſechu. Won ſo pſchewo-đerjam pſchitamknj a pſchi rowje czidhi wotczenach wuspewa a tez pſatu prōſtwu: jako my wodawamy naſhim winikam. Potom pał domoj k tym swojim khwatach.

O to bēſche wjeſele!

Won wobijmasche swoju mandjelsku a swojego ſyna, won rēčesche wo tym, tak njeje pſchetał k Bohu dowěru mēcz a ſo je nětko wſho czekle nimo a ſabyte.

VII.

Leta hechu ho minyke.

Saſo pſched woſtarjom teje ſameje zyrkwe ſlubjenaj kleszcztaj. Saſo ſwony swoje wſuki ſ wěže ſczelech, ſaſo duchowny wutrobu hnujaze napominanje czinjeſche. Wjes ſwēdkami namakaſh klimanta, ſa kotrehož bēſche nědy wojnar pſcheczivo Bjarnatej po ſwēdominju ſwēdzili; a pſchi nim ſam wojnarjez nana a wojnarku. Wobaj ſtaj drze trochu ſestarjenaj, ale ſbožo dzenha jeju wobliczo pſchekraſnjeſche.

A štótó dha běchtaj klubjenaj?

Běchtaj to mlody wojnar, kiz so tu s Klimantem džowku Marku sa čas živjenja swjasa.

Po dokonjanej Božej službi so čah do Bjarnatez domu poda; pschetož mlody wojnarjowy syn běše nowy wobšedzeř Bjarnatoweho kubla.

Kak běše to pschichlo?

Swudowjena Bjarnatowa kublo džeržecz njemozéře. Hacž runjež běše Bjarnat pschecživo dželawemu ludej jara na kózdy kroshk hladak, běše tola wjese pschi ſwojich hosczinach a pschi ſwojim wyšokim hraczu pschecžinil. Pschede wſchém pak jeho to dele njeſeře, so tola žadny kózcz jeho polow njebe, kóryž njeby dwójzy a trójzy ſaklał byl a duž tež na jeho hospodařstwie žane žohnowanje njeležeře. Pschi ſapijanju a ſestajenju herbſtwa so počasa, so ma wjese doſha. Teho dla Bjarnatowa kublo pscheda a so do města wróci. Hdy budžeshe ſebi žadała, so bychu wjeſni pschi jenym wotſahliczu ſ radoſezu wjeſ wuprſhili, bychu to wěſce činiili; ale psylsow ſa njei plakac, to nikomu móžno njebe.

Kublo běže Klimant kupil a je ſwojej džowzy, kiz ſebi mlodeho wojnarja bjeriſhe, dał.

Wjeſeli wſchitzu ſa kwaſnym blidom ſedíchu a wo tym a tamnym rěčzachu.

Duž poſtanu starý wojnar a wotry hèle rubiſhlo, a ſhoto pod nim w ſwojej ruzy džeržeře? Wěnž ſi dlbowych lisczi pleczeny, kiz pak bě dawno ſwjadny. Wſchitzu ſo na tym džiwachu. Wón pak jón psched mlodeju mandželskeju ſtaji a rjetku: „To je wěnž, kiz je něhdyn mje do mojeho doma wital, a kóryž ſym ſebi hacž dotal wobkhował. Teho napišmo ſym ſtajne psched woczomaj měl. Njech je to tež pola waju taſ. A wěnžowe napišmo je:

Dom bjesbóžnych budže ſkaženy, ale pobožnych heta budže ſo ſelenicž.“

Noshlad we ſhwěcze.

Saſo je jene ſteho ſo minylo. Kózdy je ſwojeho powołania hladak a jedyn wjazy, druhí mjenje ſvoja měl. Wſchitzu pak mamy ſo Bohu džakowac, ſo je, kaž dotal, tež to ſteho ſchidle ſwojeje miloſeže nad namí džeržał a nam krajny mér ſpožeřil. Šakſki lud bu w měřazu juniju ſ powjeſczu ſwjeſzeleny, ſo je ſo horzolubany kralowy naſlědnik prynz Friedrich August ſ prynzeřu Louisi Antoinetu Mariju Theresiju ſ Toskana kublik. Hdyž na tym zky ſakſki lud wutrobny džel bjeriſhe, woſebje ſakſky ſserbjo, kiz tež psches deputaziju ſwoje ſbožopſchecža rünje wuprjac̄ dachu. Deputazija, wobſtejo ſ knjeſow far. lic. theol. Imiſha, tačanta ſen. Kuežanka, far. Jakuba, kublerja Žura, ſsmoly a Kole, bu luboſčiwiſe pschijata a wot kralowej Wyzkoſeže ſ wobjedeſ ſdžeržana. Boh dał, ſo by ſvoje ſlužbjeneu

ſe ſwojim miłym ſwětłom pschewodžilo, hđežkuž poſtupitaj. — Krajna lutherſka synoda, kiz kózde 5. leto hromadze ſtupi, bě ſo meje ſeſčla. Wuradžowanja na 4 njezele traſachu a ſu ſ džela wažniſhe, ſ džela mjenje wažne wobſamknjenja ſplodžile. Wot 1. adventa tuteho leta budžea ſo zyrlwinske perikopy trochu pschedemjenje a porjedzene w zyrlwi naſožowac̄. — Kaž 1890 mjeſeře tež ſaſo 1891 ſerbski lud to wulke wjeſhele, wulki ſpěwanſki ſhwedzeni wužic̄, kiz ſo 30. ſeptembra w Lauez hotelu w Budyschinje wotbhywaſhe. Špěwaſhe ſo Seſlerjowa lyriſka pěſeni „Syma“, wot k. kont. Kozora do hudźbny ſestajana. Próza, kiz je wo ſſerbowſtwo tak ſaſlužbny knjeg ſeminarſki wuſchſhi wužerž ſiedler na wuwničenje ſpěvarjow a ſpěvarkow naſožil, próza, kiz ſu ſebi wſchitzu ſpěvarjo a wſchitzke ſpěvarſki brali, je rjany wuſpečn měla. ſhwedzeni běſeře hacž na požlenje město wopytanu a wſchitzu ſ hnutym ſacžucžom na rjane luboſne ſynki poſlužachu. Radži bychmy widželi, hdy bychu ſo tajke ſhwedzenje kózde leto wopſietowale. Tež tele ſpěw naň paſchzo a paſchzo ſaſo na to dopomjna, ſo bychmy ſkoro ſami ſwoj Maczicžny dom ſi wulkej ſalu měli, hđež bychmy na tajke ſhwedzenje ſo ſeńč mohli. Duž njech kózdy, kiz tole čjita, pschi prjenzej ſlepſhei ſkladnoſeſi do města ſ knjeſej paſchekupzej Mörbje na mjaſhne torhoſežo w Budyschinje dže a dar ſa twar Maczicžneho doma donjeſe.

W zkyli němſkim khežorſtwje je teho runja wſcho w starej koliji wostało a wjetſhe pſhemienjenja ſo nihdze ſtałe njeſhu. Khežor Wysem II. je ſaſo wſchelake pucžowanja činiil, ſo by wſchudžom ſwjaſki mera čim kružiſhe ſcžiniil, ſa čjož ſo jemu dodžatowac̄ nježemy. Na jenym ſwojich pucžowanjow je ſo trochu na noſy wobſhlobzil. Tola je rana ſ Božej pomožu ſo bory ſaſo ſahoiila. W Afrikanskich kolonijsach wſchak njecha prawje do předa hicž. Tola ſo tež tu nadžija ſpushečicž njeſhm̄e.

W Rakufskej ſo te wſchelake narody paſchzo prawje ſnjeſcz njechadža. Tola budže poſoj paſchzo bôle pschibrač, čim bôle Němcy a Mažgarojo ſſlowjanow niz ſa nižsche ludy wobhlađuju, kaž ſu to hacž dotal činiili, ale ſa ſebi rune. W čeſkim hlownym mjeſeſe, w Praſy, je wulka narodnočeſka wuſtajeniza byla, na kotrejž Čeſcha ſami ſwoje wuplody a wěžy poſlovaču. Majprjedy běſeře wotmyſlene, ſo dyrbja tež w Čeſkej bydlazj Němcy wuſtajec̄. Ale czi njechadžu, ſebi myſlo, ſo bjes nich ta wěž njeponidže. Woni pak ſu ſo myſli. Wuſtajeniza je jara bohata byla a ſo wot wjazy dyžli 2 millioni ludži wopytala. Haj ſamo rakufski khežor je ju ſe ſwojim wopytom pocžeřil. Kaž ſo ſda, počzina Rakufa ſwojich židow ſytych měcz. Wuzyzali ſu tuči ludži zky kraj doſeř a nadofeř, ale nazvyzali ſo hiſhce ſeſču. Sſnano hdyž w Rakufskoj roſomni ſſlowjenjo wjazy možow nadobhydu, ſo Rakufa ſmuži a tute piſelzy, kaž Ruska, wotſhchaſy.

Prynz Friedrich August a jeho mandzesska.

Czajš pak skoro je, hewak so Rakuska předy wukrawi.

W Schwyzu su 600letny jubilej wobstacja Schwyziskeje republiky s wulkim wobdżelenjom a s wulkołnej pychu zwyciezili. Na wobraſu widzis̄ holczki w narodnej droſce s kantonow Schwyz, Uri a Unterwalden.

S Franzowskeje je siewicz, so je ho něhdys tak sławny general Boulanger w Brüsselu, hdzej bęſche s bydlom, satſeliſt. Niczto wjazy wot njego niczo wiedziec̄ njechac̄. Se swojej żonu won hromadze njebydlesche, ale se swojej pschitožnizu. Ta bęſche bohata a jeho zimjesche. Voní naleto pak wona semre a duž

Boulanger
lóni król ſep-
tembra žiwe-
nia byty na
jejym row stu-
pi, pistolu wu-
częze a ho ſa-
ſeli. Won je
s nowa dopo-
kaſmo ſa
tomne ſkolo: „Hrēch je lu-
dzi ſtaſenje“. A tajzy ludžo chzedja ſwēt
wodzic̄!

Ruska dale
wójskne pschi-
hoty czini, niz
so by něhdze
Nemsku abo

Austrisku
nadpadnyła,
ale so by mē-
sto Konstanti-
nopol dobyła,
kotrež wona
zyle nusnje
trjeba a ko-

tryž mózemy jej lubjeradzi popſčec̄. Kóždy dwór ma
puçzik, po kotrymž mózeja ludžo won do wſy a do
ſwēta. To by ſrudne hospodařtvo bylo, kiz tajkeho
puçzika nima. Kaf dha dže tajke hospodařtvo wob-
ſtač? Ruska netko nima żaneho puçza won do ſwēta.
Pſchetoz baltiske morjo mózeja jemu Nemy, Schwoedojo
a Danszy ſaschlahowac̄ a Marmaramorjo ſaſo Tur-
kojo. Duž je Ruska wot wscheho ſwēta čiſcze wot-
reſnjenia. Teho dla s mozu na to dže, so Konstanti-
nopol dobydze. Budże to jej żana druha móz, Austr-
ska abo druha, sadželac̄ džycz, dha budże Ruska tež
s tutymi druhiemi mozami tak dołho wojoowac̄, hac̄
ſkončnije do Konstantinopla njeſchiidze. Nam wschaſ-

móže wſcho jene bycz, ſchtó Konstantinopel ma. Lubſho by
pak nam tola bylo, so by jón kſheszegijan mēl, hac̄ Turka.

S ſerbijska poczina ſo, dokelž ſu ju awstrijsy
židzi hac̄ na kóſc wuzyzali, Ružowskej pschiwobroczowac̄.

W Chile, w połodniſcej Amerizy, ſu wulku
revoluziju mēli. Wjele krwē je ſo pschelaſo. S wjetſha
drje je tam netko wſho ſaſo na starym.

Na ejož ludžo w nowiſkim čaſu wſchudzom
ſkorza, je to, so je ſo tak wjele žałozneho njeſboža
na ſeleſnizagach ſtaſo. Tam je ſo móſt ſypnył, tu ſaſo
bęchu kolije wopak ſtajene, a tam bę ſaſo něſhto druhe.
Wſchedzenak je tež tu a tam puczowaſ, a won ſo na
tym njeđziwa, so ſo tajke njeſbože tak husto stanje,

ale ſo ho hi-
ſchcze huſci-
ſho njeſtanje.

Ezjödy pu-
czowarjow ſu
pschewulke,
mozy ſeleſni-
zagow w ſo
psches mēru

napinaju,
nichtó niemóže
rucze doſcz
tam bycz, hdzej
ſo jemu runje
wusdanje atd.
Tu dyrb̄i jene
njeſbože na
druhe pschinc̄.

Tak njech
loniſche lěto ſpi
ſe wſhem, kiz
ſu předy
njeho byle.
Schtož je ſo
njeđobreho
wot koho ſtaſo,
to minjene lěto
ſtchowa hac̄
na ſudny

džen, a ſchtó je ſchtó dobreho cziniſ, teho runja.
Naſož lěto 1892 na dobre!

Narodna draka ſe Schwyzu.

Wuhódanje hódanczłów ſ poſlenjeje protyki.

1. Žedlenka.
2. Lipa, liba.
3. Koſa, koſak.

Hódanczka.

1.

Ta prěnja ſ wóhnja druhy flegi,
Ale wſhak tež ſe ſymnoh' kamjenja,

S tej druhej mjenuje ho čłowiek,
Hdyž mlode je schče jeho žiwjenje,
To zyke wróble scheri, ſoji.
Schto nětko tole, praj mi rucže, je?

2.

Ta přenja rucže psches kraj khwata,
Do druhej khowa čłowiek morwy ſo.
To zyke pak je wjeſ w Sserbach,
Pschemeyß ſebi a mi praj, schto tole je?

3.

Ta ſym wſchę kňětlow kralowa
A dawam rjane wonjenje.
Staj psched mje „St“, dha ſym ja wjeſ
A ležu w ſerbſkéj Lužizy.
Schto nětko tole je?

tač je zyke města a wby wuprōſdník. Hdyž běſhe wotefchók, ſaſtupi kholera a tež wona běſhe wjele ludzi do kraleſtwia ſmjerce domjedka. Po njej pſchiidzehu jena po druhej ſuchocžina, jětra, widliſcheſa a wſchę druhe khorosze. Tola žadyn tutný ſlužobníkow nje-dosta krónu. Na poſledku ho hiſhče junkrč durje wotewrichu. A hlaſ, duž pſchiidz „valenz“. Hordže hlaſadše wón wokolo ſo. Sady ſebje wjedžiſe nje-ſlónžnu ſyku mlodych a starých, bohatých a tħudych ludzi a rjekny: O kralowa ſmjerce. Pohladaj na tu-tých. Woni běchu pſched někotrymi lětami hiſhče ſtrowi a čerſtwi a ſbožowni a mějachu nadžiu, ſo hiſhče dawno s twojimi wrotami ſaſtupic trjebacz nje-budžea. Tola ja, valenz mi ludžo rělaju, ſym jich wſchitkých pſhemohk a pſchepodam jich dženža do twojego rukow. Daj mi moju mſdu. A ſmjerce rjekny: Ty ſy naſšwerniſki ſlužobník. Tebi ſluſha ſkota króna.

Wostaj ſo to nuſh njeprawdij, pſchetož pomož je hido na pucžu.

Poſkladnik (kaſirat) bohateho pſchekupza běſhe runje ſwoje dželo dokonjal. Duž hiſhče wulka ſuma ſaſtachy pjenjes pſchiidz. Poſkladnik wjele dohodow nje-mějach. K temu jeho žona hido měſzazý dohlo khor a ležesche a wotnojeſke pjenjesy ſa ſwoje bydlo tež hiſhče ſaplačicž mohł njebeſhe. „Kak dha by bylo, hdy bych tute pjenjesy, kž ſu runje pſchishe, ſa ſebje wſal? Nicjto to pytny njeby“, tač pſchi ſebi myſleshe. Tola wopomniwſhi, tač wulka njeprawda by to bylo, ſarža, połoži pjenjesy do poſkladniſy, ale je do knihow nje-hapiſa. „Gutſie“, tač myſleshe, „čžu ſebi je wſacž“. Domoj pſchisheſdi na pjenjesy myſklo wóczka ſauñdzelicž njeſamoh a ſebi rano kruče pſchedewſa, te pjenjesy na ſo ſcžahmycz a tač wſchel pjenjeſnej nuſh kónt ſcžinicz. Tola předy hacž wotendž, po ſwucženym waſhnu do biblje poſklada. A hlaſ, jeho móczko na ſkolo padnje: Pytajcze najprjedy Bože kraleſtwia a jeho prawdoſez, dha budže wam to druhe wſchitko pſchidate. To ſle myſle ſ njeho wuhna. Wón džesche do ſwojeho komtora, ſapiza pjenjesy a wostaji je w poſkladniſy. A hlaſ, runje bě poſlednje ſkolo do knihow napíſaſ, jeho knjeſ pſchiidz a rjekny: „Ta ſym wczera wobsamkył, Wam dla Waſhneje dotalneje ſwérnoſce lětun mſdu wo 1000 hrivnow potvjetſhicz.“ Wſcha nuſa bě nimo a Bože pižmo běſhe jeho nimo wulkeho njeſboža, do kotrehož čžysche ſo podacž, wjedlo.

Schtó je naſpilniſhi ſlužobník w kraleſtwje ſmjerce?

Kralowa „ſmjercz“ poſkala jemu wſchę ſwojich ſlužobníkow k ſebi do ſwojeho hroda, ſo by temu, kž je naſwazý čłowiekow ſkonzoval, ſtotu krónu na hlowu ſtajila. Duž pſchistupi naſprjódz mór a powjedaſche,

Kak präsidenta Grévy čiſtih warjenih khoſej doſtanje.

Grévy, něhdusiči präsidenta franzowskeje republiky, by rad čiſtih khoſej pit. So by zyke wěſeſe ſchoł, by ſebi ſtajne ſwój khoſej ſam pſchihotowaſ. Junu běſhe wón ſe ſwojim pſcheczelom Bethmanom na hontwje. ſso ſabludžiwschi do ſamostajeſe korcžinu dónidzeſhtai, hdež čžyschtaj něſchtu wupicž, dokež běſchtaj lacznaj. Bethman ſebi kňale wino ſłodzicž da, ale Grévy wino njerodžiwschi čžysche khoſej mēcž. Duž ſo Grévy korcžmarja wopraſha:

„Macže wj zichoriju?“ „Haj, mój knjeze“. „Pſchi-njeſče mi ju.“ Korcžmar wotendž a paſczik zichorija pſchinjeze, kž Grévy do ſaka tykm. „Macže wj hiſhče wjazn?“ ſo Grévy dale prasheſhe. „Haj, něſchtu malo.“ „Dha pſchinjeſče mi tu hiſhče tež.“ Korcžmar wotendž a pſchinjeſče poſ paſczika zichorija. „Je to wſcho.“ „Haj, wjazn nimam.“

„Takle“, Grévy rjekny, „džicze nětko a nawarče mi ſchalu khoſeja“. Bethman a korcžmar ſo ſmjeſchtai; pſchetož Grévy běſhe wulki džiwn dokonjal, wot wjeſzneho korcžmarja čiſtih khoſej bjes zichorija doſtačz.

Čžehnoſeſ.

Čłowiek, kž běſhe we wulkim bohatſtwje a prōſdno-khodzenju ſiwy był, ſhubi wſcho ſwoje ſamoženje a bu-teho dla wſchón poſhmurjeny a ſtrudly. So by ſo trochu ſhabaſ, město wopuſteſi a ſo na wby poda. Na ſwojim pucžowanju najprjedy do jeneje wby pſchiidz; tam bura widžeshe, kž ſ wopaczom žito měſheshe. Teho ſo wopraſha, čeho dla to čini. Bur wotmolwi: „So žito njeby čerpiſlo a ſhniſlo.“ Ma to nimo pola džesche, hdež druhi bur woraſhe. Teho ſo tež wopraſha, čeho dla to čini. Bur wotmolwi: „So by rola melna byla a ſkónzo a deſhez

do ho ſkrebala. Bur dale dže a pschindze do winizy; tam winizarja widzeshe, kiz wino ſamashe. Saſo ho teho prascheshe: czechho dla to czini, a won wotmolwi: „Ja halosy pschikamuju, so bych u vjele dobrych plođow njeſla.“

Duž pokhmurjeny do ho džeshe a prajeshe: Czeho dla ho moja wutroba rudi? Ja bym ta pscheniza, kiz ma ho měſhcz, so ho njeby ſtaſyla. Ja bym rola,

njeſhceſjela, kiz běſhe ho pschedaloko wot nanoweje kheſki ſdaliſa. Džiwje wjeczenie muža pschewſa. Won wbohe džeczo ſhrabny a jemu dwaj porſtaj prawizn wotreſa. S djabofſkej ſlōſczi potom to džeczo, kiz w ſwojej bohoſczi ſ hložom plakashe, domoj poſla jemu pschivolaſo: „Někto bym ho wjeczik, někto bym ho wjeczik!“

Léta ho minyču. To male džeczo běſhe dorofško. Junu ho khubobne ſwobolekany roſtorhaný hubjený

Najch herbski kwaſny czah pschi ſkladnoſci Wettinskeho ſwjedzenja je we wulkej čeſkej Nowinje wopisany a wobraſowany. Wobras ſ tuthy Nowin je Pschedzenakej požčený a duž je tu wotczíſhczany k dopominjeſzu na derje radzeny herbski Wettinski czah ſ leta 1889.

Kiz ma ho worac, so by njebijſke žohnowanje do ho brača. Ja bym halosa, kiz ma ho pschiresac, so by plođy njeſla ſa wěcznoſczi.

Ľubujcje ſwojich njeſhceſzelow!

Dwaj mužaj w połodniſchej Afrizy běſhtaj w njeſhceſzelſtwie a hidzenju na ho. Duž junu jedyn wot njeju w ležu mału holczku ſetka; běſhe to džowcicza jeho

proſcher k hydku jejneho nana pschiblizowashe a wo jědž a pieče proſcheshe. Wona hnydom w nim hrubeho člowjeka poſna, kiz běſhe ſej tai dwaj porſtaj wotreſa. Młoda holza do hety khwatashe a bórzy kbleba a mlóka doſez won pschinjeſe a ho k bokej ſwojego hoscza hydze, kiz ſebi jědž derje ſlōdzieč dashe. Hdźz běſhe wſcho ſjedk, wona temu rubiſhezu, kiz běſhe dotal jejnu prawizu pschikrylo, padnycz da a ſwoju tſiporſtatu ruku poſbehnywſhi ſawoła: „Někto bym ho ja wjeczik.“

Muž sblédny. Tole wón njerosymjescze. Pschetoz wón njewjedzecze, so běsche džowka jeho njepšteczel bjes tym šwiatu kščenizu daſtała a šwiateho piſma ſłowo ſroſymla: Želi twój njepſteczel hłodny, noſyčz jeho; čzeli ſo jemu pičz, napis jeho. Pschetoz hdyž to čzinisch, budžech žehliwe wuhlo na jeho hłowu na hromadžicz. Niedaj ſo ſtemu pſchewinycz, ale pſchewin ty to ſle ſ dobrym.

Kohliza a hermelin.

Kohliza — ſchtó ju njebi ſnal? — ma čzrewjenobrunu barbu; jenož w połnožnych krajinach je w symje do jejneje kózki wjele bělých dypkow kaž poſytych. Ženje pak kóz wopuſtſki czornym nima kaž hermelin.

Kohliza je ſ bydłom w zyłej połnožnej Europje a Afiskej a je w horach tak derje žiwa kaž w dolinach, ſwoje khowanki ma w pröſdnych ſhtomach, murach, w džerach žurkow a wódnych myſchi, kaž tež w pinzach abo na lubjach. Kohliza je jara njebojaſna. Psched czlowiekom ſamo druhdy nječeſka a by ſo najradſho do njego dała. Husto je ſo ſamo konjej do nohi ſakuſta a bu hakle ſ wulkej prózy wottſchaſena.

S czim ſo kohliza žiwi? Najbóle ſo méri na wſchę druzimy myſchi, młode žurki, ſajazy a kartiki, jefczeſzly, hady, rječenzy a ſmije, hacž runjež na poſlednjej pſtezo njedobudż. So ſebi młode ptaciki ſłodzicz dawa, jej njemóžemy ſa ſko mēcz. Dokelž je móliczka, ſebi wſchudzom do wſchę khowankow pucząt wudobudż a dokelž je jara ſpěchna, wotlakane ſměrjo tež doſzahnje. Meje abo junija ma 5—8 młodych, kotrež čeſki a jara ſubuje a mēſazý doſho ſ naſlojeni zhybou haſtaruje.

Kohliza je jara wužitne ſwérjo. Pſhczino myſham ničo taſ njepomha, kaž kohliza. A tola njerosomni ludžo ju wotlakuja a ju ſabija. Duž nječińce kohlizam ničo!

Kohlizowa wjetſha ſotra je hermelin. Hermelin, tiz ſo w zyłej Europje a połnožnej Afiskej žiwi, je něſhto dleſki hacž kohliza, je w lécze ſwjercha trochu čzrewjenobruny, w symje pak wſchón běly a ma kóz wopuſtſki wuhloſzormy. Hermelin je khróbi a nje-naſytna a krewlaczny mordař, kaž kohliza. Wón teho runja wſcho to koji, ſchtó kohliza. Pschede wſchém ſebi wódne myſche ſłodzicz dawa. Hermelin w hatach a rěſach ſe ſwojim dobrym noſom najprjedy wuczuſchi, w kotrej džerje je runje wódna myſch nutſtach. Potom bjes ſomdženja do džery ſaleſy. Wódna myſch čeka a ſo do wody puſhczi. Ale to jej ničo njepomha. Hermelin pluwa, ſwoju hłowiczkę wſchę wody džeržo ſpěchnje ſa njei, hacž ju ſkócnje doſzahnje a ſakuſta. Někto w hubje ju džeržo na brjoh pluwa, hdzej ſu ſ měrom ſejerje. Dopokasane je, ſo dwaj hermelinai ſa krótki čzaž zyłe ſtadło wódnych myſchi ſkócnujetaj. Hermelinowa kózka ſo derje płaci a wot bohatych ludži do kožuchow trjeba. Taſke kožuchy ſmědžachu w přje-

dawſich čzaſach jenož wjerchojo noſyčz. Hermelin je teho runja wužitne ſwérjo a kózdy dyrbjaſ ſo hladacz, jo njetrjebawſhi ſabicz.

Starý kón.

Konje, tiz ſo 20 abo ſamo 24 lét staré hiſhče trjebacz hodža, ſu wulka žadnoſcz. Spodžiwna kobia je w Belgijſej, tiz je 38 lét ſtara a hiſhče pſtezo ſóhku ſlužbu čini. Wſchě druhe ſnamjenja wužoſkeje staroby na njej pobrachuja, khiba ſo ma něſhto ſhědžiwnych wóſkow na čzole a w hrivach a ſo ſu ſuby a pſchede wſchém měſniku (reſali) jara čzepíte. Rajspodžiwniſche pak je to, ſo je tuta kobia 30 ſrebzow poměla.

Kryſtof Kolumbus.

W tutym lécze 1892 ſyły ſwět tajſi jubilej ſwjeczji, kaž ſo porědko žadyn ſwjeczji, mjenujzy 400létym jubilej, ſo bu Amerika namakana.

Hijo w 10. lětſtoteku běhu Normannojo ſ Danſkeje Island namakali a wot tam Selensku (Grönland) a ſe Selenskeje běhu ſo do Ameriki podali a ſamo tam hiſhczijanſtwo roſſhčerjeli. Ale wulki móř wuſrđni Island a Grönland a duž ſo tež Amerika ſaſo ſabu, ſo žadyn czlowiek ničo wjazy wot njeje njewjedzishe. Halle w lécze 1492 bu Amerika wot Kryſtofa Kolumbusa ſ nowa ſaſo namakana.

Kryſtof Kolumbus bu wokolo lěta 1435 w Calvi, w pſchistawſkim měſtaczkę na kupje Korsiko, rodzeny jako syn ſuknijoweho kkalza. Młody Kryſtof bóry ſo woſzczebne duchovne dary ſjewi a dokelž mějeſhe pſchede wſchém wulku pſchilhilicu ſ ſtimenju na kózach, ſo tež hijo 14 lét ſtary na kóz poda. Bóry ſo mlobženž wuſnamjenjesche pſches ſwoju khróbiſez, kaž we wſchę druhich wězach, tak tež w wojowanjacach ſ mórfimi rubježníkami, ſ fotrymiz ſo tehdź ſrjezdźne morjo mjevjeſche. Po ſrjezdźnym morju jěſdžic ſo pak mlobženž Kolumbuszej ſkócnje wostudži a duž ſo do Portugalskeje pſchelydli, kotrehož kraja ludžo tehdź po wječzorym botu Afriki pſtezo dale jěſdžachu. Tehdź wſchę na morju jěſdžaze ludy jena myſl wobkujeſeſe: Hacž ſo wokolo Afriki njemóhł mórfi pucž do bohateje Indiskeje namakacz. Kolumbus tutu myſl tež mějeſhe, ale wón ſebi ſkócnje praſeſhe: Hiſhče krótschi pucž do Indiskeje by był, hdj by ty pſtezo dale ſ wječzoru jěſ. Dokelž je ſemja kuloſta, dha dyrbischi na tajke waſhnje do Indiskeje pſchincz. Tak rucze hacž běſhe tule myſl ſapſhinnyl, ju tež twjerdže džerjeſche a někto wſchę čzinjeſche, ſo by ju wuwiedł. Rajprjedy ſo ſ proſtu na měſčezansku radu bohateho města Genna wobroczi, ſo bydu ſo jemu někotre kózje a trěbne pjenjeſy dale, potom na Portugalskeho krala a na Indijskem ſtatu, ale wſchitzu ničo na tajku wazenu wěz woprowacž njehachu. Na wſchém poſledku ſo ſpaniſka kralowa Isabella na proſhyčz da. S njej Kolumbus wuczini, ſo ma wón

wot njeje tsi lódze dostacz, so pak budże won namestny kral wschęch tych krajow, kotrež namaka a so jemu dżesatny dżel wschego dobytka pśchipadnje. To běchu rjane wumienjenja a Kolumbus so jara wjekselesche, so budże jemu netko mōžno, njeſnatne kraje namakac a do nich ſwetko kſcheczjanskeje wery pſchinjefc. Tež so nadzijesche, — a to běſche jeho najhlubſche žadanje, — so budże ſ doſtatymi kubłami pomhac móz, Jeruzalem ſ turkowskeje ruki wutorhnyć.

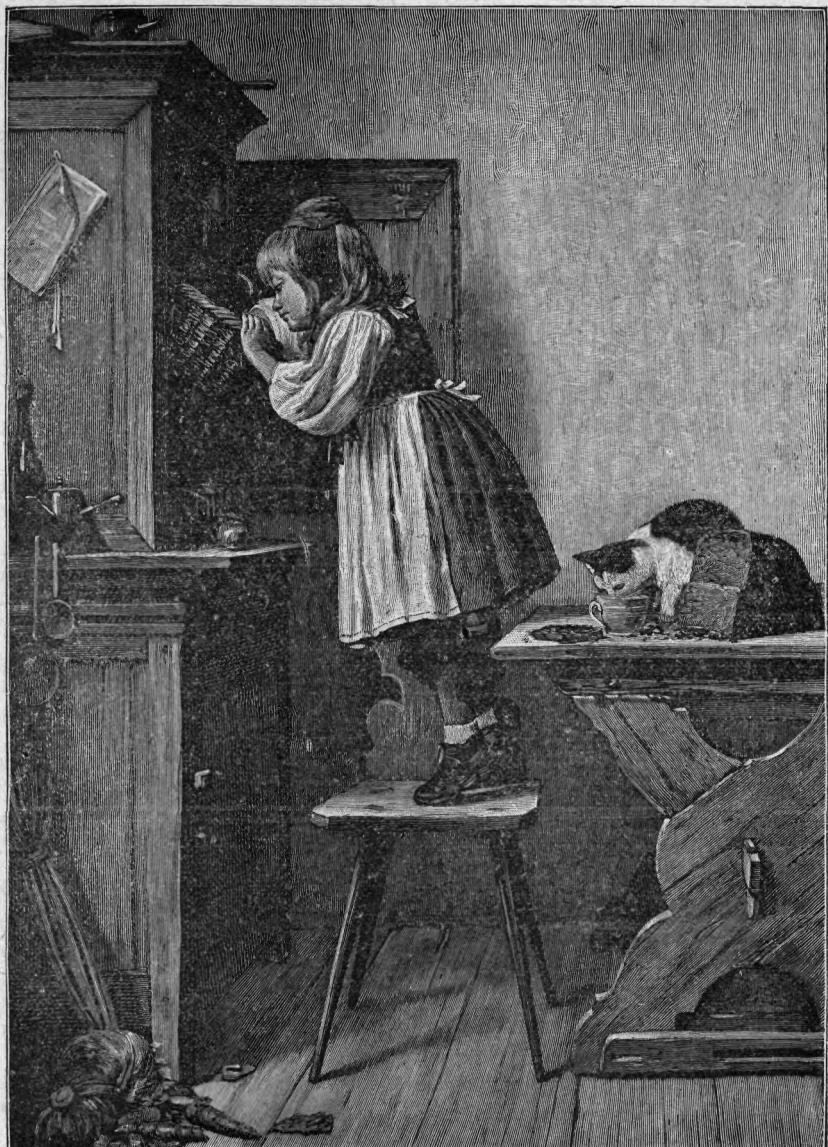
Duž dha 3. augusta 1492 ſ tſjomi małymi płaſtowymi lódzemi a ſe 120 ludźimi ſ pſchistawa Palos wotjedze, hdyž běſche ſo předy ſ ſwojim zyłym muſztwom i wužiwaniom Božego wotkaſanja na njeſnatny pucž pſchihotowal. Tich pucž jich nimo Kanariſkich kupoſ runu ſmułu i wjeczorej wjedzesche, pſches wulkі ſheroki Atlantiski Ozean, na kotrež ſebi dotal nichto won sweril njebe.

S wopredka ſo wſcho derje ſchlaſczeſche, dofelž pſchihodny wetr lódze czeſtjescze; ale poſzischiho pomalſho džesche, a dofelž ſo pſchezo hiſhce ſadyn kraj poſkaſac njeſhasche, ſpadni lódzniкам khróblscz a woni ćzyczu Kolumbusa muſowac, so by ſo wrózil a ſebi a jim žiwiſenje ſdzerzał. Tola Kolumbus njeda ſo powalicz,

Na dnju 10. oktobra ſwojim ludžom kruſce praſi: „Washe morkotanje je podarmo a ja dale pojēdu a ſo Bohu dowērju”. A hlaſ, hdyž běſche nusa najwjetſha, bě Boža pomož najblisſha. Na dnju 12. oktobra ſtražowazy matroſa wuwoła: „Kraj, kraj!” Wſchity ſwojej woči poſbězechu a ſo pſchewdzieſihu, ſo kraj pſched nimi leži. Š kanonu wutſelihu a te ſłowa „kraj, kraj” ſ wyſkanjom po morju klinčazhu. Kolumbus ſaspewa ſpew „Eže, Božo, kħwalimy”, a jeho muſztwo ſ wjeſzelom kherlusch doſpewa. Po nekotrych hodzinach, ſebi myſzlo, ſo ſu w Indiſkej, na kupu Guanahani wuſtupiſu.

Šwiedzeñzy purpurſku draſtu wobleczem, w jenej ruzy blyſczaſti mijecz, w druhzej ſchpaniſku khorhoj, Kolumbus jako preni ſ Europę na kupu wuſtupi, na kolena padny a ſemju tsi krócz wokoſcha. Jego towarzchojo po nim činjachu. Potom kraj w Jeſuſowym imjenje ſa ſchpaniſku krónu pſchiſwoji a jón i ſbōžnikowej čeſczi San Salvator (wumožnik) imjenowasche.

Tych četwieno- brunyjch wobydlerjow wſhak ſo pſchi tym praſchał nje- besche. Czti běchu tež ſ bojoſcu do leſow ſzefali, dofelž zufomnikow ſa morske ludziſka abo tež ſa njebeſkich wobydlerjow djerzachu. Borsy ſo pak weziproſez

To maſch ſ teho!

Hanka, mała kħoſħċerka,
Be i korbilej ſo nacħaż'la,

Mizka mała, ſħibała,
Jeſe ſħalku wuſħlapa.

mózniščha wopokasa, dyžli bojosež a někto ſo zuſomníkam bližachu a ſo njemačo na jich ſchitach a mječach džiwachu.

Kolumbus ſo hóry ſaſo domoj wróci. Hdyž 15. meje 1493 ſaſo do pſchitawa Palos jéđeſehe, jeho wſchē zyrlivne ſwony witaču a zyłe město ſmužiteho ſódžnika kaž krala čeſcęſehe. Na to ſo do Barzelony k kralowej poda. Tego pucžowanje po tutym pucžu ſo runaſhe kralowemu pucžowanju. Wſchudžom jemu wſchitzu hołdowachu a Kolumbus běſhe najmjeſtſhu wyſkocſz ſwojeje čeſcęſe dozpił.

Kolumbus je hiſčeje 4 krócz w Amerizy pobyl a pſchezo ſaſo nějto wjazy wot tuteho wulkeho kraja namakał.

Ale, kaž to pſchezo je, ſo na ſaſtužbneho muža ſto njepſhcezelow kaſka, běſhe tež tu. Tego ſawiftni njepſhcezeljo, kotryhž mjerſaſhe, ſo bu Kolumbus tak jara čeſcęny, ſo na njeho pola krala pſchiklodžachu. Štakby ſhpaniſki kral ſo wot nich naręcęz da a duž ludzi wupóhla, kž mějaču Kolumba do pſchepytania wſac̄z a jeho w rječasach ſputaneho do ſhpaniſkeje dowjescz. Kolumbus ſ nadobnej ſcžerýliwoſcži tutu pſches měru wulku ſhchindu ſnjeſe. Ale hacž runiež ſo pſched kralom počnie wusprawni, dha kral toſa ſwoje ſlubjenje njedžerjeſehe, ſo dyrbjeſehe Kolumbus náměſtny kral nowych krajinow bycz a džehatý džel wſcheho dobytka dostac̄. Tutón wulki njedžat Kolumbowu móz ſlemi a 20. meje 1506 won w Valladolid ſemrē. Tego čjelo bu w franziskanowym klóhtrje khowane, pſchi čimž buchu jemu, ſhlož běſhe ſebi do ſmijercze žadał, jeho rječas, tutu njedžakna mſda ſa wſchē jeho ſaſtužby, ſobu do ſaſchca położene. Poſdžiſho (w lécze 1566) ſo jeho čjelo na kupu St. Domingo a w lécze 1796 do Havantu na kupje Cuba ſ wulkej ſwiatocžnoſcži pſchewyſy.

Kolumbus je hacž do ſmijercze měnił, ſo je namaſtaný kraj Indiſka, a toſa běſhe to Amerika. Po nim mějaču druhý lóhſe dželo. Jedyn po druhim ſo won poda a doho njetrajesche, mějaču zyku Ameriku. Najprijeſy kraj žaneho mjenia njeměſehe. W lécze 1499 pak wěſty Amerigo Vespucci, kž běſhe po nowym kraju trochu popucžował, jón wopisowac̄ pocžinac̄he a duž jón po nim Amerika mjenowachu. Rětka pak na 12. říkobrje je runiež 400 let, ſo Ameriku ſnajemy.

Dobre wotmolwjenje.

Wo ūhdyym burje běſhe ſo něhdy roſnjeſlo, ſo je w bibliji jara naſhonjeny a ſo móže ſ njeje na naj-čeſtſehe praschenja derje a prawje wotmolwic̄. To běſhe tež kral ſkyſhaſt a jeho k ſebi žadaſhe, ſo by jeho ſpýtaſ, a ſo jeho woprascha: „Pracze mi, kaf wjele ſhceži platu drje Boh ſa draſtu trjeba, hdyž profeta Jeremias (23, 24) praji: Boh njebo a ſemju napjelni!“ Bur ſebi praschenje wokominkenje roſ-

pomni a potom wotmolwi: „Wjazy hacž ſchtyri abo pjež ſhceži wěſče njetrjeba.“ ſso džiwaſo ſo kral jeho dale praschenje, na kaſke waſchnje móhł to ſ biblijie dopokafac̄. Bur wotmolwi: „To je zyle derje ſ teho widžec̄, ſo Chrystuſ praji: Šhlož ſeže wj cžinili jenemu bjes tymi mojimi najmjeſtſhimi bratrami, to ſeže wj mi cžinili (Mat. 25, 40).“ Kral ſo wjeſeſehe nad tutym dobrým wotmolwjenjom a pſchitafa, ſo ma ſo w bibliji tak derje ſnatemu burej kózde ſéto dobra draſta darmo dac̄.

Šhlož móže lepje lječí.

Na želesnizy Amerikan a Barlinjan jéđetaj. Duž Amerikan praji: Ale wj njewěricze, kaf daloko my w Amerizy we wſchém ſamy. Na pſchitlaſd mamy my někto maſhini, do kotrejž ſo ſiwe ſwinjo tyknie a ſa 10 minutow ſpody won hotowe koſbaſy pſchindu, hejduschnie, dobre, počz atd. Njeje to wjele?

Barlinjan wotmolwi: To je wěſče rjana maſhina. Ale my ju tež mamy, a to hiſčeje ſ najmowiſhím po-řejzenjom. My mamy ju taſku, ſo móžemy do njeje zyłe ſtadlo ſwinjy ſacžericž a ſa 10 minutow ſu koſbaſy wſchē hotowe. Hdyž pak ſo koſbaſy prawje radžile njeſzu, ſhlož ſo tež druhdy ſtanje, dha ſo koſbaſy ſaſo do maſhini tykni, a ſa 10 minutow na druhim boku won pſchindu ſaſo — ſiwe ſwinje.

Bur (ſebi klobuk wohhladujo): „Kaf drohi dha tónle klobuk je?“

Klobukar: „10 hr.“

Bur: „Derje, derje. Ale ſchkoda, ſo klobuk žaneju džerow nima.“

Klobukar: „Cjemu dha džerow trjeba?“

Bur: „Nó haj, ſo by tón woſoł ſwojej wuſhi pſches njei tyknež móhł, kž je tak hlypy, ſo ſa taſli klobuk 10 hr. da.“

Wona: „S jenym ſłowom, ty ſy žaſoňnje hroſny muž.“

Wón: „A ty žaſoňnje hroſna žona ſ wjele ſłowami; to je zyły roſdžel.“

Sergeanta k reſtruje: „Ale njehaſbujeſh ſo ſ brodu woſoł běhac̄, kž je tak ſmijercz hubjena a rědka, ſo móhł ja pſchi koſdyym koſmiciſku trompetarja ſtajicž a jim piſkacz dac̄, bjes teho, ſo by jedyn druheho ſkyſhaſt!“

Njewěsta: „Wjeſelu ſo, ſo dyrbisj do wojaſow, předy hacž ſo bjerjemoj.“

Wón: „Ale kaf dha móžesj ſo na tym wjeſelicž.“

Njewěsta: „Nó haj, tam tak duschnje poſluchac̄ naufknjeſh, ſo to poſdžiſho w mandželſtwje móžesj.“

Nekruta i podwyschkej: „Knjes podwyschko, ja chzu na urlaub, dokelz mamu domach fermuschu.“

Podwyschko: „Njewerno! Domach tykanzy kmutaczo, so potom wuschi do bokow steja a zadynt helm wjazy na hlowu njenidze. Ne, s teho niczo njebudze.“

Dwe žonkej wo jstwie kedzitej: „Alle, Marja, schto dha zo tak wo swojego semrijetego muža rudzish, s fotrymž by 20 lét dołho w lutym njemierje živa byka?“

Marja: „Ach, wo jeho žmierz wschak zo njerudzu; ale dla teho, so je mie jako tak staru wudowu sa-wostajit.“

Macz: „Mój synko, dokelz by tak duschny był, dha hiszceje poł schalcziczi dostaniesz.“

Ssynk: „Alle njewerno, macz, tu hornu położek.“

Njewesta njewesta.

Ssudnik: Ssy ženjena?

Holza: Ne.

Ssudnik: Sslubjena?

Holza: To njewem.

Ssudnik: To dyrbiala tola wjedzic.

Holza: Hlajcze, to je tak. Tykn mi na mjenje hacž pót lěta, dha mi moj nałożenja wośmje, tykn mi pak na dlęzche, dha, je prajil, jemu ta węz pschedlo traże a źebi drugu wośmje. Duż nětko njewem, hacž bym słubjena abo niz.

Schewski miščtr ma tjjóch wuczomnych. Nas roshniewamy zo woprascha: „Wy hupi holsz, kač wjele njefticjomnikow waž je?“

Wuczomny: „S miščtrku schtyrjo.“

Miščtr: „Ty taſki a hinaſti (chze jeho pracę).“

Wuczomny: „Wodajeje, wodajeje, bjes miščtrki tħo.“

Wyschko i wojałej: „To je s najmienšha derje, so ty, Pētka, pólver wunamakał njeſby. To by prawy kołmas był!“

Ssłużobna holza płacie. Duż knjeni zo prascha: „Sswoje słuzobne knižki by shubila? Będu dha lute dobre wopisza w nim?“

Ssłużobna: „Ne, to wschak runje niz.“

Knjeni: „Alle czemu dha potom tak bjes hloža żałoszczisj?“

Ssłużobna: „So by mi je sažo pshinjebzli.“

Młozkowski spew.

Stawajeje, młózkojo, pshimajeje brón,
Serniežka i khorhovju dže,
Kapon je trubil a bubnował kón,
Bitwy zo njeſtrachujecze;
Méra brón woſebna žypiežki byu,
Czterja hłód i kraja, hdźż klepotaju:
Buch, buch, buch! klap, klap, klap!
Wrjeż, wrjeż! schlip, schlap, schlip!

Na huno s žypami! sawola kłóż!
Wurońče sorniatko mi,
Žypiežkoru žyńki by lubosny hłób,
Runjež móz njeftumscznie rzi;
Žypiežki woſebne huſliczki byu,
Tyłanz a połruto wupiſlaju:
Buch, buch, buch! atd.

Dawajtu młózkojo do bitwy zo,
Gallincži bylna jich brón:
Sorna zo wjeſeli bitwaſkeho
Hornjado, morza a lón;
Koloſchla i huſzyz u wrotam tež dže,
Holbit tam wjeſolych pshileſtueje.
Buch, buch, buch! atd.

Sažlyšci žyma hdże žypiežlow puł,
Pshileſci njembra: Schto to?
Witaj i nam! sawola kłoska a truf,
Tebie młož njeftroži zo;
Žypiežki woſebne kachliczki byu,
Spodźimye hręja a bobotaju:
Buch, buch, buch! atd.

Horje a dele duż klepotajecze,
Runjež by rosleli pót;
Wrobel zo pshimolnja: Bur móz wujt je!
Khvali mož pjerowyń stot;
Žypiežki woſebne schwihacze byu,
Placza pót, próžu pak i bohatej mſdu.
Buch, buch, buch! atd. † H. Sejler.

Statistiske a genealogiske powjescze.

Po poſzlednim liczenju luda w lęce 1890 ma:

Niemſki kraj: 545,086 □km. a 49,422,928 wobydł.; thęzor Wylem II., rodż. 27. wulf. r. 1859; thęzorſki królprynz Biedrich Wylem, rodż. 6. meje 1882.

Sakſka: 14,993 □km. a 3,500,513 wobydł.; król Biedrich Albert, rodż. 23. haprileje 1828; żenjeny ſi prynzebymu Karolu ſi Waja, rodż. 5. aug. 1833. Krónprynz Biedrich August Jurij, rodż. 8. aug. 1832; bę ženjeny ſi portugalskej prynzebymu Hanu Mariju, wudowz wot 5. februara 1884.

Pruska: 348,354 □km. a 29,959,388 wobydł.; król Wylem, rodż. 27. wulf. róžka 1859.

Bajerska: 75,898 □km. a 5,589,382 wobydł.; król Otto, rodż. 27. hapr. 1848, nježenjeny, kotrehož město, dokež je na duch thory, jako prynz-regent ſastupuje prynz Luitpold, rodż. 12. mérza 1821.

Württembergſka: 19,503 □km. a 2,035,443 wobydlerjow; król Wylem II., rodż. 25. febr. 1848.

Badenska: 15,081 □km. a 1,656,817 wobydł.; wulkowójwoda Biedrich, rodż. 9. septembra 1826.

Awstrija: 673,463 □km. a 40,968,412 wobydlerjow; thęzor Franz Josef, rodż. 18. augusta 1830.

Italijska: 287,220 □km. a 28,460,931 wobydlerjow; król Humbert I., rodż. 14. mérza 1844.

Franzowſka: 528,572 □km. a 38,219,000 wobydlerjow; präsident republiki Sadi Carnot, rodż. 11. augusta 1837.

Jendželska: 315,279 □km. a 37,242,000 wobydlerjow; królowa Viktorija, rodż. 24. meje 1819.

Schpanijska: 497,244 □km. a 16,952,600 wobydlerjow; królowa Marija, wudowa 25. nov. 1885 ſemrjeteho króla Alfonsa XIII., ſastupuje ſwojeho syna króla Alfonsa XIII., rodż. 17. meje 1886.

Portugalska: 91,260 □km. a 4,576,000 wobydlerjow; król Karla, rodż. 22. meje 1863.

Ruska: 5,389,627 □km. a 88,356,000 wobydł.; thęzor Alexander III., rodż. 10. mérza 1845.

Turkowſka: 172,224 □km. a 4,658,000 wobydł.; thęzor Abdul Hamid II., rodż. 22. sept. 1842.

Gričijska: 64,688 □km. a 2,019,000 wobydlerjow; król Jurij I., rodż. 24. dezembra 1845.

Rumunjska: 129,947 □km. a 5,376,000 wobydlerjow; król Khorla I., rodż. 20. haprileje 1839.

Sſerbijska: 48,586 □km. a 1,952,000 wobydł.; król Alexander I., rodż. 14. augusta 1876.

Boharska: 63,856 □km. a 1,965,500 wobydł.; wjerch Ferdinand Coburgski, rodż. 26. februara 1861.

Czornohórjska: 9030 □km. a 245,000 wobydlerjow; wjerch Nikita (Mikławſki) I., rodż. 25. septembra 1841.

Połnožna Amerika: 9,068,272 □kilom. a 57,000,000 wobydł.; präsident republiki Harrison.

Egiptowſka ma: 1,021,354 □km. a 5,586,280 wobydł.; wjerch Tewfik Pascha, rodż. 1852; 14,000 wojaſow; najwjetſche města: Kairo 350,000 wobydł.; Alexandrija 212,000 wobydł.; Suez 150,000 wobydł.; Khartum 50,000 wobydł.

Afganistan: 1,049,866 □km.; 6,000,000 wobydlerjow; wjerch Abdharaman, 70,000 wojaſow; najwjetſche města: Kabul 60,000 wobydł.; Kandahar 50,000 wobydł.; Herat 85,000 wobydł.; Kelaṭ 12,000 wobydł.

Chinesijska: 8,562,880 □km.; 437,600,000 wobydł.; thęzor Kwang Sii, rodžen̄ 1872; 800,000 wojaſow; najwjetſche města: Peking 2 mil. wobydł.; Tientsin 950,000 wobydł.; Nanking 500,000 wobydł.; Shanghai 1,500,000 wobydł. atd.

Japanſka ma: 379,711 □km.; 34,338,400 wobydł.; Mikado abo wjerch: Muthuhito, rodż. 1852; 35,400 wojaſow; najwjetſche města: Neddo 1 mil. wobydlerjow; Hokusode 112,000 wobydł.; Yokohama 64,000 wobydł.

Nermuſche w ſakſkej a pruskej ſerbſkej hornjej Lujzij na leto 1892.

28. augusta: Wózborf. — 11. septembra: Budyschjska ſerbſka katolicka woſada, Hodzij. — 25. sept. Balow, Wojerezh, Ssywil. — 2. oktobra: Budestezy, Dołha Borsczej, Hōsniza, Radwor, Wjeleczin. — 9. oktobra Hbjelſſ, Kulow. — 16. oktobra: Horni Wujesd, Mužakow, Botrow. — 23. oktobra: Huska, Kętizy, Chróscizy, Lupoj, Lubij, Rjezwacziđlo, Parzow, Szlepo, Schprejizy, Schejenz, Czelno, Welzej. — 30. oktobra: Bukezy, Hrodziszcze, Huczina, Faſen, Kotczy, Kschischow, Lejno, Koſaciez, Radſchow, Szmilna, Wufranczizy, Skomorow, Zarnow. — 6. novembra: Bart, Budyschjska Michałska woſada, Budyschink, Delsni Wujesd, Fablonz, Kletno, Klufch, Kołm, Czorny Kołmz, Luczo, Maleszczyn, Minakal, Rjebelcizy, Borsczej, Kakezy, Rychwałd, Sdżary. — 13. novembra: Blunjo, Bukow, Kamienz, Krębja, Łas, Ptaczey, Wochoſh, Hamorj, Wózlink. — 20. novembra: Kalbizi.

